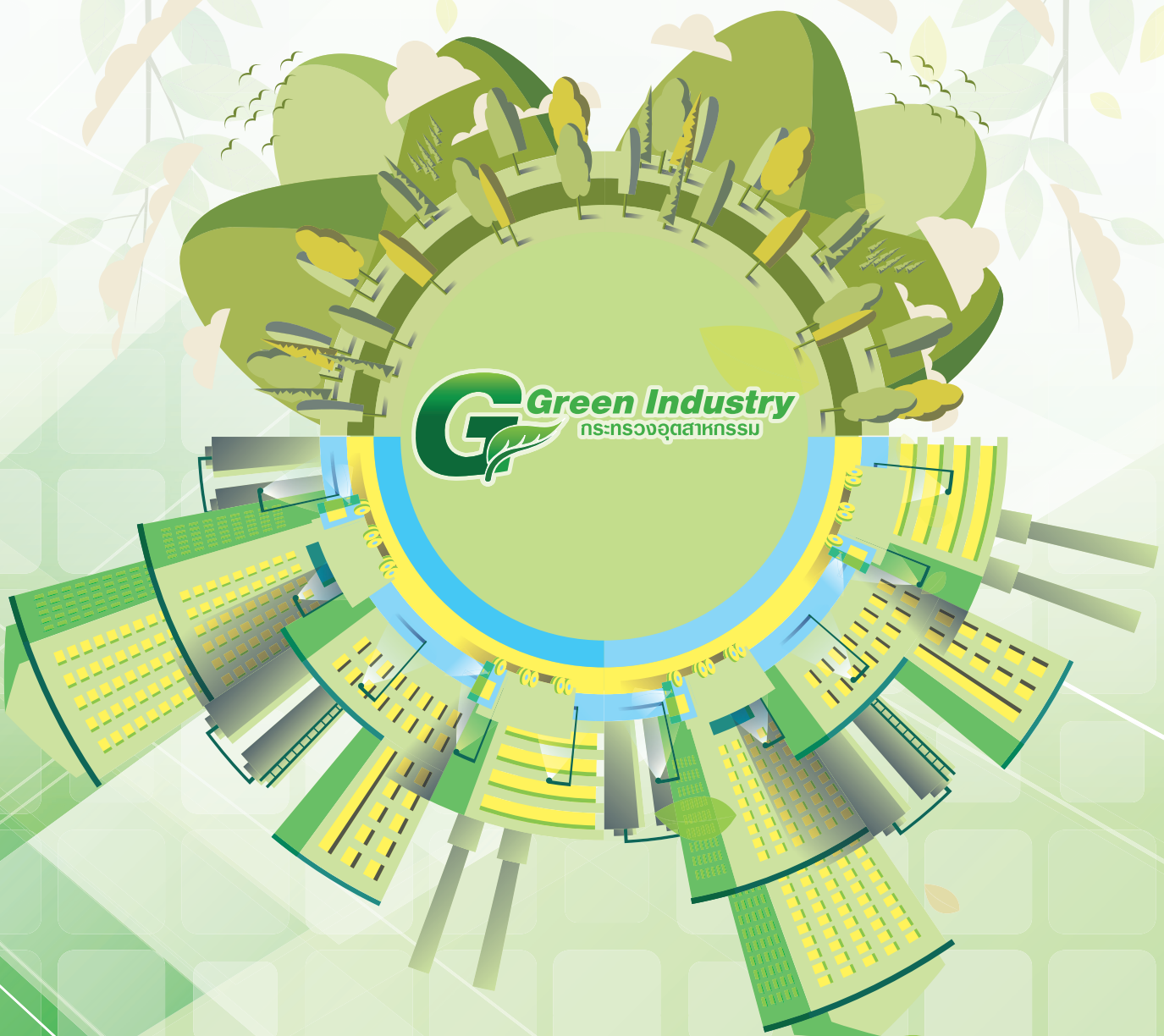

กรมโรงงานอุตสาหกรรม
DEPARTMENT OF INDUSTRIAL WORKS

คู่มือ

อุตสาหกรรมสีเขียว

อุตสาหกรรมก้าวไกล ประเทศไทยก้าวหน้า
ร่วมกันพัฒนา อุตสาหกรรมสีเขียว

คู่มือ อุตสาหกรรมสีเขียว

พิมพ์ครั้งที่ 9

คู่มืออุตสาหกรรมสีเขียว

เกณฑ์การรับรองและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2554	จำนวน 1,000 เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2554	จำนวน 1,000 เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2555	จำนวน 5,000 เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2556	จำนวน 6,000 เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2557	จำนวน 5,000 เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559	จำนวน 2,000 เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2559	จำนวน 3,000 เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2560	จำนวน 3,000 เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2562	จำนวน 1,500 เล่ม

(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 8)

จัดทำและพิมพ์ที่

กองส่งเสริมเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมโรงงาน

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

เลขที่ 75/6 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

โทร. 0 2202 3414, 0 2202 4173 โทรสาร. 0 2202 4170

<http://greenindustry.diw.go.th>

คำนำ

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้เป็นไปในแนวทางอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry) ซึ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตามศักยภาพด้านทรัพยากรและโครงสร้างด้านกายภาพ เพิ่มผลผลิต สามารถแข่งขันได้ในเชิงธุรกิจการค้า ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัยอาชีวอนามัยและความรับผิดชอบต่อสังคมควบคู่กันไปด้วยเป็นการพัฒนาที่สร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมและสังคมทำให้อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน

กรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงมีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว โดยจะต้องสร้างความตระหนักให้บุคลากรในทุกระดับมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการเผยแพร่องค์ความรู้ แนวคิด และประสบการณ์จากองค์กรที่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้เป็นตัวอย่างและแนวทางในการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมแก่สถานประกอบการผ่านสื่อต่าง ๆ รวมทั้งการสร้างและพัฒนาผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประเมินและการให้บริการช่วยเหลือแก่สถานประกอบการ เพื่อให้สามารถพัฒนาไปสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว

คู่มือแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียวฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนากิจกรรมที่สนับสนุนยุทธศาสตร์การจัดการสิ่งแวดล้อมผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในการพัฒนาองค์กรสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่ 1-5 โดยมีแนวทางที่ส่งเสริมให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมได้ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่อง รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

คู่มือแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียวฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ต้องการพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์ข้อกำหนดกำหนดการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว จนถึงระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ตลอดจนได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวจากกระทรวงอุตสาหกรรมต่อไป

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

สารบัญ

	หน้า
1. การประยุกต์ใช้แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	1
1.1 ขอบเขต	1
1.2 นิยามศัพท์	1
2. ความเป็นมาโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	6
2.1 ความเป็นมา	6
2.2 แนวคิดและกรอบการดำเนินการของอุตสาหกรรมสีเขียว	11
2.3 อุตสาหกรรมสีเขียวการตลาดแห่งอนาคต (Green Ocean)	14
2.4 ประโยชน์ที่ได้รับและสิทธิประโยชน์	18
3. ข้อกำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว	19
ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)	19
ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)	20
ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System)	20
ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)	24
ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network)	25
4. แนวทางการปฏิบัติตามข้อกำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว	26
5. ขั้นตอนการดำเนินการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	60
6. การบูรณาการโครงการต่าง ๆ กับระดับของอุตสาหกรรมสีเขียว	62
7. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	68
8. ภาคผนวก	74
ภาคผนวก 8.1 ตัวอย่างใบสมัครการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	74
ภาคผนวก 8.2 ตัวอย่างใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวทั้ง 5 ระดับ	76
ภาคผนวก 8.3 วิธีแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	82
ภาคผนวก 8.4 ตัวอย่างการใช้ตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	83
ภาคผนวก 8.5 แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	85
ภาคผนวก 8.6 แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม (มอก. 9999 เล่ม 1-2556)	89
ภาคผนวก 8.7 แบบประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3-5	94
ภาคผนวก 8.8 แนวทางการตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4-5	120
คณะกรรมการผู้จัดทำ	134
บรรณานุกรม	135

1

การประยุกต์ใช้แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนา เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)

1.1 ขอบเขต

คู่มืออุตสาหกรรมสีเขียวเล่มนี้ใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ทุกขนาด ทุกประเภท ทุกพื้นที่ เพื่อดำเนินการขอการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวจากกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งครอบคลุม นิยามศัพท์ หลักการ หลักเกณฑ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว แนวทางปฏิบัติเพื่อการพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว นอกจากนี้ ได้อธิบายถึงขั้นตอนการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวในแต่ละระดับของกระทรวงอุตสาหกรรม

1.2 นิยามศัพท์

การพัฒนาอย่างยั่งยืน

รูปแบบของการพัฒนาที่สนองความต้องการของคนในรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนรุ่นต่อไปในอนาคต ต้องประนีประนอม ยอมลดทอนความสามารถในการที่จะตอบสนองความต้องการของตนเอง

การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

การปรับปรุงที่เกิดขึ้นจากความพยายามอย่างต่อเนื่อง ค่อยเป็นค่อยไปในการปรับปรุงจากมาตรฐานเดิมที่มีอยู่ให้ดีขึ้น รวมถึงการปรับปรุงการทำงานประจำวันให้ดียิ่งขึ้น

กระบวนการ

กิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน เพื่อจุดมุ่งหมายในการส่งมอบผลผลิตหรือบริการให้แก่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งภายในและภายนอกส่วนราชการ

ความมุ่งมั่นสีเขียว

การแสดงความมุ่งมั่นในรูปแบบของนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน

คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว

คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ทำหน้าที่กำหนดกรอบแนวความคิด แผนงาน แนวทางดำเนินการ และกรอบงบประมาณเพื่อการพัฒนาและดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว บูรณาการโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวของหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขมาตรการและสิทธิประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการกำกับดูแลและติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินการ และดำเนินการอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย

คณะกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ให้ทำหน้าที่พิจารณาจัดทำหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการประเมินระดับอุตสาหกรรมสีเขียว รวมทั้งคู่มือขั้นตอนการดำเนินงาน และเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินงาน คัดเลือก ตรวจสอบประเมิน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด พิจารณาให้การรับรองตราสัญลักษณ์อุตสาหกรรมสีเขียว และดำเนินงานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย กำหนดมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวและสิทธิประโยชน์ แนวทางการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้สถานประกอบการ และประชาชนบูรณาการโครงการ/กิจกรรมทั้งภายในและภายนอก

เศรษฐกิจสีเขียว

ระบบเศรษฐกิจที่ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในปัจจุบันดีขึ้นและสามารถลดความไม่เสมอภาคได้ในระยะยาวด้วยในขณะที่ไม่ทำให้ประชาชนรุ่นหลังประสบกับความเสี่ยงในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมสภาพ และปัญหาด้านนิเวศวิทยา

ปฏิบัติการสีเขียว

การดำเนินกิจกรรมตามนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่กำหนดเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมสำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้

ระบบสีเขียว

การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบมีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับ และการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

วัฒนธรรมสีเขียว

การที่ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในทุกด้านของการประกอบกิจการจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

เครือข่ายสีเขียว

การแสดงถึงการขยายเครือข่ายตลอดโซ่อุปทานสีเขียว โดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเข้าสู่กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย

วัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม

การสร้างให้บุคลากรภายในองค์กรเกิดความเชื่อ จิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม และมีพฤติกรรมร่วมกัน สร้างค่านิยมการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม และมีการเผยแพร่ทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมให้แก่บุคลากรภายในองค์กรและผู้เกี่ยวข้อง มีการกำหนดแนวทางสำหรับการปฏิบัติเพื่อให้เกิดพฤติกรรมการให้ความสำคัญและใส่ใจสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืนจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร มีการกำหนดวิธีการในการประเมินความคงอยู่ของวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม และนำมาปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม

คุณลักษณะทางความประพฤติที่มนุษย์ควรยึดถือปฏิบัติต่อธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึง สัจธรรมว่าด้วยธรรมชาติได้แก่ การใช้ทรัพยากรอย่างมีเหตุผล ควบคู่ไปกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

โซ่อุปทานขั้นที่ 1

สถานประกอบการที่ผลิตวัตถุดิบป้อนให้กับผู้ขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวโดยตรง และมีคุณสมบัติ เป็นโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 หรือสถานประกอบการภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

โรงงาน

อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าสิบกิโลวัตต์หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบกิโลวัตต์ขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามเพื่อประกอบกิจการ ทั้งนี้ตามประเภท หรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562

ผู้ได้รับการรับรอง

สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจสอบ/ตรวจประเมินว่าเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่ยื่นขอรับการรับรอง และได้รับการรับรองจากกระทรวงอุตสาหกรรม

ผู้ส่งมอบ

บุคคลหรือองค์กรที่ส่งปัจจัยนำเข้าให้หน่วยงานในการทำงาน

ปัจจัยนำเข้า

ทรัพยากรที่ใช้ในกระบวนการ เช่น เงิน บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ข้อมูล นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบต่าง ๆ

ผลผลิต

สินค้าและบริการที่ตรงตามความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้รับบริการ

ลูกค้าหรือผู้ที่มารับบริการจากส่วนราชการโดยตรง หรือผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ รวมทั้งผู้รับบริการที่เป็นส่วนราชการด้วย

ห่วงโซ่อุปทาน

การจัดลำดับของกระบวนการทั้งหมดที่มีต่อการสร้างความพอใจให้กับลูกค้า เริ่มต้นตั้งแต่กระบวนการจัดซื้อ (Procurement) การผลิต (Manufacturing) การจัดเก็บ (Storage) เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) การจัดจำหน่าย (Distribution) และการขนส่ง (Transportation) ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้จะจัดระบบให้ประสานกันอย่างคล่องตัว

ผู้รับเหมา

ผู้รับจ้างหลัก คือ ผู้รับจ้างที่ลงนามในเอกสารสัญญา ซึ่งยอมรับและตกลงที่จะดำเนินการให้ลุล่วงแล้วเสร็จ ด้วยดีเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในเอกสารสัญญา รวมทั้งต้องรับผิดชอบในผลของงานของผู้รับจ้างช่วงด้วย

ผู้รับเหมาช่วง

ผู้รับจ้างที่รับทำงานให้ผู้รับจ้างหลักอีกทอดหนึ่ง ในการทำงานใด ๆ การที่ผู้รับจ้างหลักจะจ้างผู้รับจ้างช่วงให้ทำงานส่วนใดส่วนหนึ่งนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าของงาน หรือผู้ว่าจ้างก่อนเสมอ รวมทั้งต้องรับผิดชอบในผลของงานของผู้รับจ้างช่วงด้วย

องค์กร

สถานประกอบการอุตสาหกรรมที่ขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวจากกระทรวงอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมสีเขียว

อุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อการประกอบกิจการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการยึดมั่นในการประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ระบบ (System)

องค์ประกอบขององค์กรที่สัมพันธ์กันหรือมีปฏิสัมพันธ์ต่อการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ การวางแผน และกำหนดกระบวนการเพื่อให้บรรลุต้นนโยบายและวัตถุประสงค์ดังกล่าว รวมถึงการประเมินสมรรถนะและการปรับปรุง

สภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพแวดล้อมที่มาจาก กฎหมาย เทคโนโลยี สภาพการแข่งขัน การตลาด วัฒนธรรม สังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ ทั้งในระดับโลก ระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับท้องถิ่น

สภาพแวดล้อมภายใน

สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มาจากคุณค่า วัฒนธรรม ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะขององค์กร

ผู้บริหารสูงสุด

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กร หรือ ผู้มีอำนาจสูงสุดของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ขอการรับรอง

กฎหมาย

ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมที่ซึ่งองค์กรต้องกระทำให้สอดคล้อง ได้แก่ ข้อกำหนดภาคบังคับและมาตรฐานอุตสาหกรรม

ข้อกำหนดอื่น ๆ

ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์กรเลือกที่จะปฏิบัติให้สอดคล้อง ได้แก่ การเกี่ยวพันสัญญาว่าจ้าง แนวปฏิบัติ และข้อตกลงกับกลุ่มชุมชนหรือองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ

ความเสี่ยงและโอกาส

ผลกระทบของความไม่แน่นอน ที่ทำให้เบี่ยงเบนไปจากสิ่งที่คาดหวังไว้ทั้งผลกระทบด้านลบ (ความเสี่ยง) และผลกระทบด้านบวก (โอกาส)

ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Aspect)

องค์ประกอบของกิจกรรมหรือผลิตภัณฑ์หรือบริการขององค์กร ที่สามารถมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัฏจักรชีวิต (Life Cycle)

ขั้นตอนที่ต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันของระบบผลิตภัณฑ์ (หรือบริการ) เริ่มจากการจัดซื้อวัตถุดิบหรือทรัพยากรธรรมชาติ ไปจนถึงการกำจัดขั้นสุดท้าย

วิสาหกิจชุมชน (SMCE หรือ Small and Micro Community Enterprise)

กิจการของชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการหรือการอื่น ๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็คนิบุคคลในรูปแบบใดหรือไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตัวเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs หรือ Small and Medium Enterprises)

เป็นหน่วยธุรกิจที่มีขนาดใหญ่กว่าวิสาหกิจชุมชนและเป็นหน่วยธุรกิจส่วนใหญ่ของประเทศและมีความสำคัญไม่น้อยต่อกระบวนการพัฒนาประเทศ

2

ความเป็นมาโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

2.1 ความเป็นมา

ประเทศไทยมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) ตามที่ได้ให้สัตยาบันรับรองปฏิญญาโจฮันเนสเบิร์กว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (Johannesburg Declaration on Sustainable Development – JDSD) เมื่อปี พ.ศ. 2545 และปฏิญญามะนิลาว่าด้วยอุตสาหกรรมสีเขียว (Manila Declaration) เมื่อปี พ.ศ. 2552 รวมถึงได้รับรองความตกลงปารีส (Paris Agreement) ในการประชุม COP 21 ณ กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส เมื่อปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นตราสารกฎหมายที่รับรองภายใต้กรอบอนุสัญญา UNFCCC ฉบับล่าสุด โดยมีข้อตกลงร่วมกันในการรักษาการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยโลก ให้ต่ำกว่า 2 องศาเซลเซียส เมื่อเทียบกับระดับของอุณหภูมิเฉลี่ยก่อนยุคอุตสาหกรรม และจะพยายามรักษาเป้าหมายการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิ ไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส เพื่อลดความเสี่ยงจากผลกระทบรุนแรงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยดำเนินการในเชิงรุกมุ่งเน้นในการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและพัฒนาอย่างยั่งยืน

การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยในอดีตมุ่งเน้นการสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้ทรัพยากรอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาสังคมไทยยังคงเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ จากการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ตลอดจนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนยังมีข้อจำกัด ปัญหาเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาประเทศอย่างไม่สมดุลจากกล่าวได้ว่า การมุ่งเน้นการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมในเชิงเศรษฐกิจเพียงมิติเดียว ไม่สามารถก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้น โดยเร่งพัฒนาและยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในมิติอื่น ๆ อันประกอบไปด้วยอุตสาหกรรมในมิติเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมในมิติเชิงพัฒนาสังคม และอุตสาหกรรมในมิติเชิงสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และเนื่องจากการพัฒนาอุตสาหกรรมทั้ง 4 มิตินี้ มีความเกี่ยวข้อง เชื่อมโยง และเกื้อหนุนกัน ดังนั้นการพัฒนาอุตสาหกรรมจำเป็นต้องบูรณาการให้เกิดประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมในภาพรวม ตลอดจนเชื่อมโยงเข้ากับการพัฒนาในมิติอื่น ๆ ของประเทศ อันจะนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยอย่างยั่งยืน

การวางกรอบแนวคิดในการกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยในระยะยาว นอกจากต้องพิจารณาบริบทของการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ทั้งภูมิเศรษฐศาสตร์ ภูมิรัฐศาสตร์ ภูมิประชากรศาสตร์ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในองค์รวมแล้ว ยังต้องคำนึงถึงบริบทของการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมของไทย รวมทั้งข้อจำกัดและเงื่อนไขในด้านอื่น ๆ ของประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ภาพโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศไทยในอนาคตมีการเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นประเทศไทยจะต้องมีการเตรียมพร้อมในการรองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อภาคอุตสาหกรรม โดยบริบทของการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าว ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมในอนาคตสามารถแบ่งออกเป็น บริบทของการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย

ภายนอกบริบทของ 4 ด้าน ได้แก่

1) **ภูมิเศรษฐศาสตร์ (Geo-Economics)** เป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก เช่น การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Economic Community) การย้ายศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจโลกจากกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ประเทศ (G7 - Canada, France, Germany, Italy, Japan, United Kingdom, and United State) มาสู่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่มีการพัฒนาและเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว (BRICS - Brazil, Russia, India China and South Africa) การเพิ่มขึ้นของอัตราการค้าและการลดลงของกำลังซื้อในกลุ่มประเทศสหรัฐอเมริกา และยุโรปรวมทั้งผลกระทบจากข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนนโยบายด้านเศรษฐกิจ เช่น กรอบข้อตกลงทางการค้า

2) **ภูมิรัฐศาสตร์ (Geo-Politics)** เป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง การปกครองและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก เช่น ผลกระทบจากเสถียรภาพทางการเมือง ผลกระทบของการก่อการร้ายข้ามชาติผลกระทบจากการเปลี่ยนขั้วอำนาจทางการเมืองจากซีกโลกตะวันตก (สหรัฐอเมริกาและยุโรป) มาสู่ภูมิภาคตะวันออก (เอเชีย จีนและอินเดีย) รวมทั้งผลกระทบจากการเพิ่มบทบาทของกลุ่มที่ไม่แสวงหาผลกำไร (NGO) และกลุ่มพลังประชาชน ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมและมีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงบริบทของโลกด้านเศรษฐกิจ การเมือง และการปกครองมากขึ้น

3) **ภูมิประชากรศาสตร์ (Geo-Demographics)** เป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงจำนวนและโครงสร้างประชากรโลกโดยประเด็นสำคัญคือ การที่จำนวนประชากรโลกเพิ่มสูงขึ้น แต่ประชากรในแต่ละช่วงอายุมีการเพิ่มขึ้นและลดลงอย่างไม่สมดุลกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีจำนวนประชากรวัยทำงานลดลง จึงต้องแบกรับภาระในการเลี้ยงดูผู้สูงอายุและประชากรวัยเด็กเพิ่มมากขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้การเพิ่มของจำนวนประชากรโลกยังส่งผลกระทบต่อเนื่องไปถึงปัญหาอื่น ๆ เช่น การบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อสร้างที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพ ความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งปัญหามลพิษและของเสียที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น

4) **การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)** เป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะวิกฤตเรื่องปริมาณมลภาวะและอุณหภูมิของบรรยากาศที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น การขาดแคลนน้ำ การขาดแคลนพลังงาน การขาดแคลนอาหาร และความเสี่ยงต่อโรคระบาดใหม่ ๆ ที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังส่งผลกระทบต่อ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคทำให้ลดการบริโภคสินค้าอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูง นอกจากนี้ข้อเรียกร้องขององค์กรสิทธิต่าง ๆ มีผลต่อการปรับเปลี่ยนนโยบายเพิ่มขึ้น

การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้เกิดพลวัตของโลกใหม่ กล่าวคือ เกิดการรวมตัวกันของตลาดที่มีการกระจายตัวในแต่ละพื้นที่มาเป็นตลาดกลาง มีการร่วมมือกันระหว่างนานาประเทศในด้านการผลิตและการบริการ รวมถึงมีการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน เกิดการสร้างมาตรฐานของโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง และมีมาตรการป้องกันความเสี่ยงร่วมกัน พร้อมทั้งมีการรักษาสิ่งแวดล้อมของโลกร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาอุตสาหกรรมต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบไปตามบริบทใหม่ของโลก ดังนี้

(1) **การผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและสังคม** โดยการพัฒนากระบวนการผลิตจะคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและความสะอาด (Environmental Friendly – Green and Clean) ซึ่งในปัจจุบันได้มีการคำนึงถึงประเด็นเหล่านี้ อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างสังคมและอุตสาหกรรมที่มีปริมาณการปล่อยคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Society) การสร้างสังคมที่มีความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience Society) และอุตสาหกรรมที่ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม (Green Growth Industry)

(2) การแข่งขันของอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างยอมรับในเรื่องมาตรฐาน โดยยึดหลักความรับผิดชอบต่อสังคม(Adopt Global Standard/Business Ethic) ด้วยความแตกต่างทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมถึงความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาด้านเทคโนโลยีในอนาคตส่งผลให้แต่ละประเทศมีการกำหนดเงื่อนไขกฎระเบียบที่แตกต่างกันไปทั้งในการนำเข้าและส่งออกสินค้า อย่างไรก็ตาม ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงในบริบทใหม่ ที่สินค้าและบริการสามารถเคลื่อนย้ายได้โดยอิสระ และไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงขอบเขตของประเทศ ส่งผลให้ความต้องการสินค้าและบริการต่าง ๆ ในแต่ละประเทศมีความคล้ายคลึง

(3) การใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า โดยเน้นการสร้างความสามารถของประเทศผู้ผลิตแต่ละประเทศ โดยเฉพาะด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และฐานความรู้ (Apply Technology/ Knowledge Based) ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรม โดยอาศัยองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมในแต่ละอุตสาหกรรมมาบูรณาการร่วมกับองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน และรองรับความเปลี่ยนแปลงตามกระแสความต้องการในยุคโลกาภิวัตน์ต่อไป

(4) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (Collaborative Network/Cluster) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันในการช่วยเหลือและพัฒนาอุตสาหกรรมในแต่ละส่วน โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือนี้จะเน้นการปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษเฉพาะด้าน โดยการสร้างเครือข่ายดังกล่าวไม่เพียงแต่เป็นการผลักดันให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตร่วมกันของเครือข่ายผู้ประกอบการเท่านั้น แต่ยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันกัน เพื่อยกระดับศักยภาพของแต่ละสถานประกอบการให้ทัดเทียมกับสถานประกอบการอื่น ๆ ในเครือข่าย ซึ่งจะสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่การแข่งขันในระดับนานาชาติต่อไป

(5) เชื่อมโยงการผลิตของเครือข่ายภายในกลุ่มอุตสาหกรรมและระหว่างอุตสาหกรรม ให้มีการผนึกพลังในการผลิตโดยใช้ห่วงโซ่การผลิตเชื่อมโยงกันกับประเทศต่าง ๆ ภายใต้รูปแบบการผลิตใหม่ (New Mode of Production Through Global Value Chain) ตอบสนองต่อบทบาทของการเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่คุณค่าในภาพรวมของอุตสาหกรรมของโลก (Global Value Chain) ภายใต้บริบทใหม่ในการเปลี่ยนแปลงของโลกจากรูปแบบการผลิตเดิมที่เน้นการสร้างห่วงโซ่อุปทานภายในประเทศ ไปสู่รูปแบบการผลิตใหม่ที่เน้นการสร้างฐานการผลิตร่วมกันในระดับนานาชาติ ทั้งในด้านการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งการผลิตแต่ละส่วนที่เกิดขึ้นในแต่ละประเทศนั้น จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้บนพื้นฐานการบริหารจัดการเพื่อแสวงหาแหล่งวัตถุดิบหรือแหล่งผลิตซึ่งมีราคาต่ำและมีประสิทธิภาพสูงสุด

(6) การสร้างความสามารถหลักเฉพาะด้านที่มีความสามารถสูงสุด (Focus on Specialized Core Competency) โดยการปรับเปลี่ยนจากการจ้างผลิตที่ขึ้นอยู่กับกำลังการผลิตของผู้ประกอบการแต่ละรายไปสู่การจ้างผลิตที่พิจารณาจากความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการเป็นสำคัญ ดังนั้นความได้เปรียบในการแข่งขัน จึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัว (Economic for flexibility) และการกำหนดมาตรฐานการผลิตจะขึ้นอยู่กับมาตรฐานสากล ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในการพัฒนากระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงต้องให้ความสำคัญเพิ่มเติมกับศักยภาพของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (Small/Smart Enterprise) ซึ่งเป็นผู้ประกอบการกลุ่มใหญ่ ที่มีการกระจายตัวอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในกลุ่มนี้ จะเป็นการพัฒนารากฐานที่สำคัญของอุตสาหกรรม ทั้งส่วนของวัตถุดิบการผลิต และการตลาด ให้สามารถก้าวไปสู่การแข่งขันในระดับนานาชาติได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

(7) การให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ คำนึงถึงปัจจัยความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ภาวะความเสี่ยงและสถานะความมั่นคงของโลกในรูปแบบใหม่ (Manage Through Global Risk) เพื่อรองรับต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกโดยเฉพาะทางด้านความมั่นคง และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อไม่ว่าจะเป็น การโยกย้ายฐานการผลิต ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมโลก ซึ่งเป็นปัจจัย

หลักสำคัญที่ส่งผลให้รูปแบบและโครงสร้างการผลิตต้องมีการปรับตัว และมีการวางแผนเพื่อรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมมากนัก

(8) **สร้างรูปแบบการเข้าถึงตลาดผ่านช่องทางใหม่** เพื่อการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย (New Market Access) จากแนวโน้มการรวมประเทศต่าง ๆ ของโลกในบริบทใหม่ที่จะเกิดขึ้นนั้น ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้เหมาะสมกับกระแสการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น รวมถึงประเทศเกิดใหม่ที่มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนมากขึ้น จึงเป็นโอกาสอันดีในการสร้างตลาดใหม่ โดยการเข้าถึงตลาดเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยความรวดเร็ว ภาพลักษณ์ ในการสร้างตลาด รวมไปถึงช่องทางในการกระจายสินค้า เพื่อการสร้างฐานการแข่งขันของอุตสาหกรรมให้มีความเติบโตมากยิ่งขึ้น

บริบทการเปลี่ยนแปลงปัจจัยภายในประเทศ

นอกเหนือจากบริบทของการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมของไทยแล้วยังมีบริบทและปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อภาคอุตสาหกรรม ได้แก่

(1) นโยบายรัฐบาล ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันได้ให้ความสำคัญต่อเรื่องเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Innovative Economy) และการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน (Sustainable Development) เป็นต้น

(2) คุณภาพมาตรฐานของสินค้าอุตสาหกรรม รวมไปถึงระบบบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน เพื่อเป็นการดูแลและคุ้มครองผู้บริโภค จากสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และสิ่งแวดล้อม

(3) กฎหมาย กฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ อาทิ รัฐธรรมนูญปี 50 ในมาตรา 57 และ 67 ว่าด้วยสิทธิในการรับรู้ข้อมูลและมีส่วนในการแสดงความคิดเห็นก่อนการดำเนินโครงการของภาครัฐและสิทธิในการมีส่วนร่วมบำรุงรักษาและได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต้องได้รับการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเสียก่อน หรือแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

(4) ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยที่เชื่อมโยงกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ตลอดจนการดูแลและการบริหารจัดการกากของเสียที่เกิดจากภาคการผลิต เพื่อมิให้การดำเนินการใด ๆ ของภาคการผลิตสร้างความเดือดร้อนให้กับภาคส่วนอื่น ๆ

(5) เศรษฐกิจชุมชนที่เป็นเศรษฐกิจฐานรากที่ต้องส่งเสริมให้มีความแข็งแกร่ง และเชื่อมโยงกับภาคการผลิต โดยต้นน้ำ คือ ภาคเกษตรและเศรษฐกิจชุมชน กลางน้ำคือภาคการผลิต และปลายน้ำคือการบริการและการค้า เป็นต้น

(6) ระบบโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งส่วนนี้มีผลกระทบโดยตรงต่อต้นทุนการผลิต และความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย หากภาครัฐและภาคเอกชนให้ความสนใจร่วมกันปรับปรุงการบริหารจัดการโลจิสติกส์ทั้งระบบโลจิสติกส์ภายในโรงงาน เช่น การบริหารจัดการกระบวนการผลิต และระบบโลจิสติกส์ภายนอกโรงงาน เช่น การจัดการขนส่งวัตถุดิบและสินค้า การบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นเพื่อเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมไทยสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

การเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและมีความซับซ้อนมากขึ้น ก่อให้เกิดสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงจากระบบการค้าและการลงทุนอย่างเสรี โดยเฉพาะจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่งผลให้ประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย และกลุ่มประเทศในอาเซียน ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่มีความท้าทายและอุปสรรคต่าง ๆ ประกอบกับประเด็นด้านมาตรฐานและความปลอดภัยในระดับสากล เช่น การตระหนักถึงคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมถึงระบบการป้องกันและควบคุมมลภาวะทางสิ่งแวดล้อม ที่เป็น

ปัจจัยเร่งให้ประเทศกำลังพัฒนาต้องให้ความสนใจในการปรับปรุงศักยภาพและคุณภาพของผลผลิตและสินค้าของประเทศ นอกจากนี้การแข่งขันทางการค้าในตลาดโลกที่มีความหลากหลาย รวมถึงการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ที่มีพลวัตการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างสูงและรวดเร็ว ยังเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแข่งขันทางด้านอุตสาหกรรมในทุก ระดับ ตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับคุณภาพ หรือขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ ได้แก่ ระบบโครงสร้างสนับสนุนอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพ และแรงงาน อีกด้วย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาภาพรวมของอุตสาหกรรมในทุกด้าน ทั้งนโยบาย ยุทธศาสตร์ โครงสร้าง และระบบสนับสนุนด้านต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศอย่างยั่งยืน

จากบริบทของการเปลี่ยนแปลงทั้งจากปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในดังกล่าว นำไปสู่การปรับปรุงนโยบาย ยุทธศาสตร์และกรอบทิศทางพัฒนาอุตสาหกรรมที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่บูรณาการในทุกมิติ ได้แก่ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความตระหนักในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความเท่าเทียมและเป็นธรรมในสังคม และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน นอกจากนี้การพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวมยังต้องให้ความสำคัญกับโครงสร้างพื้นฐานและโครงสร้างสนับสนุน เพื่อให้เกิดฐานรากที่มั่นคงในการต่อยอดสำหรับการพัฒนาของอุตสาหกรรมรายย่อย ได้บนบริบทของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพตามความต้องการของลูกค้าในระดับสากล การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการดำเนินธุรกิจทั้งในเรื่องของแหล่งเงินทุน กฎระเบียบข้อบังคับในการผลิต การนำเข้าและการส่งออก การส่งเสริมการใช้ทุนมนุษย์ผ่านการส่งเสริมการผลิตบนฐานนวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

การริเริ่มของโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวงอุตสาหกรรม

โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ของประเทศไทยเป็นการริเริ่มหลังการประชุม Green Industry ขององค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Industrial Development Organization-UNIDO) ซึ่งเป็นองค์การที่จัดตั้งขึ้นตามมติของที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ เพื่อให้มีการนำมาปฏิบัติในภาคอุตสาหกรรมเพื่อให้เป็นรูปธรรม กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินการ 2 ประเด็น ดังนี้

1) กำหนดแนวทางและจัดทำอุตสาหกรรมสีเขียวให้เป็นรูปธรรมและสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นขั้นตอนในแบบฉบับไทย ๆ ภายใต้ 2 แนวคิดหลัก คือ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)

2) บูรณาการโครงการที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของทุกหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรมมารวมอยู่ภายใต้ร่มเงาใหญ่ของโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวงอุตสาหกรรมตั้งอยู่บนแนวคิดความสมัครใจของสถานประกอบการที่ต้องการดำเนินธุรกิจให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนโดยดำเนินการอย่างเป็นระบบใน 5 ระดับ จากระดับที่ง่ายไปสู่ระดับที่ยาก ในอดีต UNIDO ได้ริเริ่มนโยบายสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Industry) ในปี พ.ศ. 2552 และได้เริ่มสร้างกรอบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership) ในปี พ.ศ. 2554 แต่แนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวของ UNIDO ยังเป็นนามธรรมและขาดขั้นตอนการพัฒนาสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว ทำให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมไม่ทราบว่าต้องเริ่มดำเนินการได้อย่างไร เพื่อให้แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวให้เป็นรูปธรรมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้นำหลักการบริหารจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (Total Quality Management - TQM) ผสมกับหลักการสร้างความสมดุลระหว่าง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม (Triple Bottom Line) พัฒนาและปรับปรุงเป็นหลักการของ “อุตสาหกรรมสีเขียว” บนพื้นฐานสำคัญของ 2 เสาหลัก คือ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) และ การพัฒนาอย่าง

ยั่งยืน (Sustainable Development) ขององค์กร

ในปลายปี พ.ศ. 2553 กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้เริ่มดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างจริงจังขึ้น โดยดำเนินการทำข้อตกลงร่วม (MOU) ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อร่วมกันส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทยให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม อันจะส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมมีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือ ประชาชนไว้วางใจ และเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่การสร้างเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียวของประเทศ (Green GDP) มีมูลค่าสูงขึ้นด้วย และเพื่อทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระชนมพรรษาครบ 7 รอบ ในปี พ.ศ. 2554 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ผนึกกำลังกับทุกหน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมและสถาบันเครือข่าย โดยเฉพาะสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและนิคมอุตสาหกรรมทั่วประเทศ ส่งเสริมให้สถานประกอบการทั่วประเทศใส่ใจในการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวใน 5 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) คือ การแสดงความมุ่งมั่นในรูปแบบของนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน

ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity) คือ การดำเนินกิจกรรมตามนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่กำหนดเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมและสำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้

ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) คือ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตามประเมินผลและทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องหรือการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมอันเป็นที่ยอมรับ หรือได้รับการรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) คือ การที่ทุกคนในองค์กรมีจิตสำนึกร่วมกันในการสงวนและรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมที่ดีและให้ความร่วมมือร่วมใจในทุกด้านของการประกอบกิจการให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และดำเนินการต่าง ๆ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) คือ การขยายขอบเขตของการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวจากภายในองค์กรเองออกสู่ภายนอก ตลอดโซ่อุปทาน (Supply Chain) โดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย

2.2 แนวคิดและกรอบการดำเนินการของอุตสาหกรรมสีเขียว

การส่งเสริมและผลักดันให้ภาคการผลิตมุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน ถือเป็นหัวใจสำคัญของโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ต้องการให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมมีความสอดคล้องกับศักยภาพ และความเป็นไปได้ของระบบนิเวศ รวมทั้งความผาสุกของสังคม ตัวอย่างเช่น การอนุรักษ์พลังงานในกระบวนการผลิต การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าโดยใช้หลัก 3Rs และเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด (Clean Technology) การปรับปรุงผลิตภาพสีเขียว (Green Productivity) การออกแบบผลิตภัณฑ์รักษ์สิ่งแวดล้อม (Eco Design) การให้การรับรองผลิตภัณฑ์ฉลากเขียว (Green Label หรือ Eco-Label) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Analysis , LCA) การลดมลพิษ และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น ซึ่งโครงการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการดำเนินงานเชิงรุกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ผู้ประกอบการสามารถเข้าร่วมได้ เพื่อพัฒนาให้การประกอบกิจการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น

“อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) หมายถึงอุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมกับยึดมั่นในการประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

“อุตสาหกรรมสีเขียว ตั้งอยู่บน 2 เสาหลัก คือ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)”

กรณีศึกษาตัวอย่างสถานประกอบการที่ปรับปรุงพัฒนาจนสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข เช่น โรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งในจังหวัดทางภาคใต้ที่เคยได้รับการร้องเรียนจากประชาชนมาตลอด เวลาผ่านไป 20 ปี ในวันนี้โรงงานแห่งนี้ได้รับรางวัลการรักษาคูณภาพสิ่งแวดล้อมดีเด่นจากกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้เป็นที่แปลกใจว่าสามารถทำได้อย่างไรที่สามารถปรับปรุงแก้ไขจนสังคมและชุมชนยอมรับได้ ปัจจุบันโรงงานกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและมีกิจกรรมร่วมกันซึ่งกรณีโรงงานนี้สามารถนำมาเป็นแบบอย่างการปฏิบัติได้ เพราะยังมีโรงงานอีกมากในประเทศไทยที่ไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมต้องดำเนินการอย่างไร ส่วนใหญ่คิดว่าต้องลงทุนสูงไม่มีผลตอบแทนคืนให้กับองค์กร นอกจากนี้ ยังมีตัวอย่างที่นิคมอุตสาหกรรมไบเออร์ เมืองเลเวอรัคูเช่นสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ซึ่งพบมีปล่องควันปล่อยควันขาวออกจากนิคมฯ และรอบ ๆ ที่ตั้งโรงงานเป็นชุมชนที่มีผู้คนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นที่มีหอพักมีพื้นที่สูงหลายสิบชั้น แต่พบว่าโรงงานและชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้ แบบ “We depend on each other” คือ อยู่ด้วยการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยคนอาศัยในชุมชนใกล้เคียงได้ไปทำงานในโรงงานสิ่งสำคัญ คือ เมือง ชุมชนและอุตสาหกรรม สามารถอยู่ด้วยกันอย่างผสมกลมกลืนคล้ายกับหลักอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและกระทรวงอุตสาหกรรมกำลังพยายามผลักดันอยู่ในขณะนี้

ดังนั้นในการดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว อันดับแรกที่ต้องดำเนินการคือการสร้างการมีส่วนร่วมกับโครงการให้ได้จำนวนมาก และสองต้องให้ออกมาได้ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง แต่มีปัญหาคือจะขายความคิดนี้ได้หรือไม่ ถ้าเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวแล้วจะนำไปสู่ความยั่งยืน (Sustainable) ได้ ทั้งนี้คนทุกคนมักจะถูกตัดสินโดยบุคคลที่ 3 เสมอ ยกตัวอย่างเช่น ไม่มีใครบังคับให้เราเรียนปริญญาโท แต่เพราะเห็นคนรอบข้างได้ปริญญาโทกันหมดก็เลยต้องเรียนบ้าง เช่นเดียวกันกับอุตสาหกรรมสีเขียว ถ้าโรงงานอุตสาหกรรมรอบข้างได้รับกันหมด ก็เป็นตัวผลักดันให้ต้องทำโรงงานของตนให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียวบ้างเช่นกัน

ขั้นตอนของการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว เริ่มจากระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียวเป็นการเชิญชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมทำความดีโดยให้มีความตั้งมั่นที่จะเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว และระดับที่ 2 กิจกรรมสีเขียว โรงงานต้องเริ่มทำตามที่ได้สัญญาไว้ ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว ต้องเริ่มออกแรงในการทำให้ได้มาตรฐานรองรับ ส่วนระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว ต้องทำให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร โดยทำงานเป็นนิสัยติดตัว ซึ่งเมื่อทำทุกอย่างเป็นระบบระเบียบจนกลายเป็นนิสัยและเป็นวัฒนธรรม คนรอบข้างอื่น ๆ ในองค์กรที่ไม่เป็นระเบียบก็อยู่ร่วมกับเรายาก จนสุดท้ายก็ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเขาให้เป็นระเบียบเหมือนเรา ทั้งนี้วัฒนธรรมสีเขียวจะเป็นตัวช่วยให้กลับสิ่งที่ไม่ดีในที่สุด แต่ทั้งนี้ต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ส่วนระดับสุดท้ายเครือข่ายสีเขียวเนื่องจากด้วยว่าเราจะเป็นสีเขียวอยู่รายเดียวไม่ได้ รอบข้างเราก็ต้องเป็นสีเขียวด้วย

โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวได้รับความสนใจและมีหน่วยงานที่เห็นคุณค่า เช่น มีโรงงานสนใจขอเครื่องหมาย Green Industry ไปติดข้างผลิตภัณฑ์ หรือหน่วยงานภาครัฐด้วยกันอย่างกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้นำเรื่องอุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวงอุตสาหกรรมไปบรรจุอยู่ใน “แผนสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559” เห็นว่าหลักการของอุตสาหกรรมสีเขียวมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยความยั่งยืนจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าสังคมและชุมชนไม่ยอมรับ และจะยั่งยืนอยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีกำไรเช่นกัน โดยตัวชี้วัดทางธุรกิจแบบเดิมที่สำคัญมีอยู่ 4 ตัว คือ ต้นทุน คุณภาพ การบริการ และความรวดเร็ว ซึ่งไม่มีธุรกิจไหนที่ไม่คิดเรื่องการลงทุนและเพิ่มผลกำไร แต่ทั้งนี้ธุรกิจจะไม่สามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืนถ้าขาดตัวชี้วัดอีก 2 ตัวที่สำคัญ คือ นวัตกรรมสร้างสรรค์ (Innovation and Creativity) และความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR) เหตุผลที่นวัตกรรมสำคัญเพราะมีสินค้าใหม่ ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาซึ่งทำให้ต้องพยายามพัฒนาเพื่อให้แข่งขันได้ ส่วนสาเหตุที่ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นสิ่งจำเป็นกับการทำธุรกิจสมัยนี้เพราะถ้าไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ธุรกิจก็ไม่สามารถยั่งยืนอยู่ได้

กระทรวงอุตสาหกรรมมีงานหลัก ๆ ใน 2 ส่วน คือ การกำกับดูแล และการส่งเสริมพัฒนา ซึ่งต้องอาศัยทุกคนร่วมกันคิดทำอะไรให้อุตสาหกรรมสีเขียวไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ทิศทางและแนวทางในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสีเขียว สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างราบรื่นและยั่งยืน ทั้งนี้กระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะที่เป็นผู้กำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม ถ้าสามารถทำให้โรงงานต่าง ๆ ดำเนินการภายใต้หลักการเหล่านี้ได้ ก็จะลดปัญหาประชาชนต่อต้านโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้กระทรวงฯ สามารถใช้เวลาในการทำงานอื่น ๆ ได้ เช่น ส่งเสริมให้เกิดการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม ฯลฯ แต่ถ้าหากผลักดันอุตสาหกรรมสีเขียวไม่ได้ หรือทำได้ไม่ดี ก็จะส่งผลให้กระทรวงฯ ทำงานได้ลำบาก ทำอย่างไรให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้ ซึ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานของการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว

1) อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทำได้โดยการปรับปรุงเทคโนโลยี ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี 3Rs ประหยัดทรัพยากรและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (Resource Efficiency) โดยอุตสาหกรรมในอนาคตต้องเป็นอุตสาหกรรมที่นำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ ซึ่งอาจต้องตั้งอยู่ในพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industry) โดยอุตสาหกรรมที่เป็นเอกเทศหรือที่อยู่เดี่ยว ๆ อาจจะเกิดขึ้นยาก ทั้งนี้กระทรวงอุตสาหกรรมต้องพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศขึ้นมารองรับ

2) มีความรับผิดชอบต่อสังคม หลายหน่วยงานในกระทรวงอุตสาหกรรม มีโครงการดำเนิน เช่น โครงการ CSR-DIW ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม, โครงการ CSR-DPIM และโครงการเมืองแร่สีเขียวของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ฯลฯ ภายใต้หลักความคิดที่ว่าอุตสาหกรรมต้องมีจิตสำนึก ประชาชนต้องมีความเข้าใจซึ่งจะมาเชื่อมโยงกับเรื่องการอยู่ร่วมกับชุมชนได้

3) อยู่ร่วมกับชุมชนได้ อุตสาหกรรมต้องรักชุมชนและพื้นที่ที่อยู่ประชาชนถึงจะรักอุตสาหกรรม โดยต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงและต้องสื่อสารกันให้เข้าใจ ดังเช่น โครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่พยายามสร้างให้เกิดระบบธรรมาภิบาล ให้อุตสาหกรรมและชุมชนเข้าถึงข้อมูล มีความรักความเข้าใจที่ต่อกัน เพื่อให้ประชาชนไว้วางใจอุตสาหกรรม ทั้งนี้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวต้องอาศัยกลไกทั้ง 3 ส่วน คือ ภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และภาคประชาชน

3.1) กลไกภาครัฐ

หน่วยงานภาครัฐซึ่งเป็นผู้ออกนโยบาย โดยมีเครื่องมือที่สำคัญ คือ กฎหมายสำหรับบังคับใช้เพื่อให้โรงงานหรือภาคอุตสาหกรรมปฏิบัติตาม ทั้งนี้การบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ เช่น การขออนุญาตตั้งโรงงาน สิทธิในการส่งแก้ไขเมื่อตรวจสอบพบว่าโรงงานดำเนินการใดไม่ถูกต้อง การดำเนินการทางกฎหมายกรณีโรงงานไม่มีใบอนุญาตฯ อาจไม่สามารถควบคุมดูแลได้อย่างทั่วถึงหรือยังมีจุดอ่อน การบังคับใช้กฎหมายอย่างเดียวจึงไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร เมื่อออกกฎหมาย/พระราชบัญญัติเรื่องใดมาแล้วก็ต้องทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการรวมถึงชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจ นอกจากนี้ควรต้องมีการสร้างฐานข้อมูลที่ทันสมัย เพื่อจะได้ทราบว่าโรงงานอะไร อยู่ที่ไหน ยังดำเนินการอยู่หรือไม่ ปัญหาเป็นอย่างไร เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลและพัฒนาส่งเสริมโรงงานได้อย่างเหมาะสมกับประเภทหรือชนิดของโรงงานนั้น ๆ นอกจากนั้นก็ยังมียุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ การสร้างนิคมอุตสาหกรรมใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพราะต่อไปนี่ถ้าเป็นนิคมที่ไม่มีการจัดการระบบเชิงนิเวศที่ดีก็จะถูกต่อต้าน

3.2) กลไกภาคอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเป็นผู้ที่ต้องดำเนินการตามนโยบาย โดยที่กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียวและเปิดโอกาสให้โรงงานอุตสาหกรรมทุกโรงงานสมัครเข้าร่วม ซึ่งโรงงานต้องมีการสร้างจิตสำนึกในเรื่องสิ่งแวดล้อมและสังคมชุมชน มีการยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการ และการปรับใช้เทคโนโลยี

3.3) กลไกภาคประชาชน

สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องการให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ มีจิตสำนึก และมีทัศนคติที่ดีต่อระบบอุตสาหกรรม รวมถึงต้องมีการปรับพฤติกรรม เช่น การสนับสนุนอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การซื้อสินค้าจากเขียว เป็นต้น

2.3 อุตสาหกรรมสีเขียวการตลาดแห่งอนาคต (Green Ocean)

หลักการของ Green ocean เน้นในการสร้างความต้องการหรืออุปสงค์ขึ้นมาใหม่ (Demand creation) โดยไม่สนใจและให้ความสำคัญกับคู่แข่งเดิม ๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรม เป็นการสร้างความต้องการของลูกค้าและอุตสาหกรรมใหม่ขึ้นมา ก่อให้เกิดประโยชน์หรือคุณค่าทั้งต่อองค์กรเองและลูกค้า โดยลูกค้าจะได้รับคุณค่าที่แตกต่างจากสินค้าอื่น ๆ ในตลาด ในขณะที่องค์กรจะลดต้นทุนในส่วนที่ไม่จำเป็นและนำไปสู่การเติบโตขององค์กร การตลาดแห่งอนาคต คือ ความสามารถในการบริหารจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะช่วยให้เข้าถึงผู้บริโภค คู่แข่ง และเข้าใจสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมที่อาจมีผลต่อการประกอบกิจการ ทำให้สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น แนวความคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์ Green ocean จุดให้ประเทศเกิดกระแสการตื่นตัวในเรื่องของการสร้างความต้องการสินค้าในตลาดที่ไร้การแข่งขัน คือ ทำอย่างไรให้สินค้าเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคโดยใช้แนวทางในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากนวัตกรรมในรูปแบบใหม่ ๆ ควบคู่กับการลดต้นทุนการผลิตในสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดคุณค่าต่อองค์กรและลูกค้า หรืออีกนัยหนึ่งที่เราแสวงหาวิธีการที่ทำอย่างไรให้สินค้าเราขายได้ ภายใต้โลกที่ไร้พรมแดน และมีนวัตกรรมใหม่ ๆ และลดต้นทุนให้ได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพพลานามัย และความปลอดภัยของประชากรโลก ทำให้หลายประเทศร่วมกันหาหรือถึงแนวทางในการแก้ไขป้องกันความเสียหายที่เกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะเห็นได้จากการออกกฎบัตรเกี่ยวโตว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยตั้งเป้าร่วมกันว่าจะลดลงร้อยละ 5.2 ภายในปี พ.ศ. 2555 รวมทั้งการออกมาตรฐานสากลที่เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ISO 26000 หรือ มาตรฐานการจัดการพลังงาน ISO 50001 ทำให้วิถีคิดของนักธุรกิจเปลี่ยนไป กลยุทธ์ต่าง ๆ ก็ต้อง

เปลี่ยนไปด้วยจากจุดเริ่มต้นดังกล่าว ทำให้เศรษฐกิจและสังคมของโลกได้เปลี่ยนไปสู่การพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คนรุ่นหลัง ๆ

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ไปกับสามส่วนคือ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ไปพร้อมกันเพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนในโลก ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานเรื่อง SA 8000 (Social Accountability) คำนึงถึงความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของผู้ประกอบการ แรงงาน มาตรฐาน ISO 26000 เพื่อจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐาน ISO 14000 เรื่องสิ่งแวดล้อม และมาตรฐาน ISO 50001 เรื่องประหยัดพลังงานเพื่อช่วยให้กิจการสามารถลดต้นทุนอย่างได้ผลเพราะฉะนั้นต้นทุนคุณภาพสิ่งแวดล้อมต้องไปด้วยกันหมด เมื่อไม่นานองค์กร UNIDO ของสหประชาชาติได้มีนโยบายประกาศออกมาว่า ต่อจากนี้การพัฒนาต้องอยู่บนพื้นฐานของการเติบโตอย่างยั่งยืน (Inclusive Growth) คือ ภาคเอกชนและภาคราชการจะต้องเติบโตไปอย่างมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมที่ต้องมีการแบ่งปัน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของภาคส่วนต่าง ๆ Inclusive Growth คือ การพัฒนาการเติบโตโดยที่ไม่ได้โตคนเดียวหรือเก็บทรัพยากรต่าง ๆ ไว้ใช้เพียงคนเดียว พนักงานหรือคนงาน ชุมชน และสังคมก็ได้รับประโยชน์ร่วมกัน เป็นการเติบโตขึ้นมาโดยที่ภาคส่วนอื่น ๆ ได้รับประโยชน์ มีการแบ่งปันจากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดที่ทุกคนมีความเป็นเจ้าของร่วมกัน จากผลการวิจัยของอเมริกาบอกว่าในอีก 40 ปีข้างหน้า ถ้าผลิตภัณฑ์ใดที่ออกมาแล้วไม่รับผิดชอบต่อสังคมหรือ วงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ของเหล่านี้จะหายไปจากโลก นี่คือการแสและแนวโน้มของโลก ทุกคนจะยอมจ่ายเงินมากขึ้นโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ทุกคนมีจิตสำนึกกับสิ่งแวดล้อมตัวอย่างที่ชัดเจนผู้ประกอบการต้องลงทุนไปเกือบ 2 ล้านบาท เพื่อปรับปรุงสภาพสิ่งแวดล้อม ติดตั้งระบบดับเพลิงทั้งหมด ระดับที่ 4 ของสิ่งแวดล้อมของกรีน อุตสาหกรรมสีเขียวเป็นจุดหนึ่งที่แทรกเข้ามากับกระแสโลกนี้ทั้งใบไม่ใช่ของเราอย่างเดียว แต่มาจากพัฒนาการทางความคิดของโลกใบนี้ทั้งใบจนมาถึงของเรา กระทรวงอุตสาหกรรมบอกว่าอีก 20 ปี ข้างหน้า โรงงานแบบไหนจะอยู่รอดต่อไปอีกในสิบปีข้างหน้า การตลาดแห่งอนาคตเป็นการตลาดที่ปราศจากสีเขียวไม่ได้ เป็นการตลาดที่ปราศจากความรับผิดชอบต่อสังคมไม่ได้ต้องเป็นการตลาดที่เปี่ยมล้นด้วยคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมเรื่องการตลาด Green Ocean ไม่พูดถึงคุณภาพ ไม่พูดถึงสีเขียวไม่ได้อีกต่อไป

ประเทศไทยเรามีเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นสิ่งที่ทำให้ธุรกิจของเราเกิดขึ้น คงอยู่และยั่งยืนในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับภาคอุตสาหกรรม มอก.9999 อีก 20 ปี ข้างหน้าของอุตสาหกรรมไทยเราเดินตามกรอบของยุทธศาสตร์ของประเทศ คือเติบโตและแข่งขันได้ ภายใต้ Green Growth เติบโตแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเติบโตแบบแบ่งปัน เป็นการเติบโตแบบลดความเหลื่อมล้ำในการเติบโตสามลักษณะนี้ เชื่อมโยงด้วยกระบวนการกลไกของภาครัฐ กลไกบริหารจัดการของภาคเอกชนเพื่อทำให้ 3 สิ่ง ได้แก่ การเติบโตแบบแข่งขันได้ เติบโตแบบสีเขียว และเติบโตแบบแบ่งปัน โดยมีกระบวนการภายในโครงสร้างยึดโยงตั้งแต่ปี 2555 เป็นการเติบโตระยะกลาง ระยะสั้น ระยะยาว ทุกอย่างเริ่มจากปีฐาน คือ ปี 2555 นับเป็นปีที่ 1 นับไปอีก 5 ปี ถึงปี 2559 คือการใช้ความรู้ความสามารถเป็นการสร้างอนาคตอุตสาหกรรมไทยโดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น อุตสาหกรรมไหนใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นต้องรีบพัฒนากระบวนการองค์ความรู้ที่เป็นของเรา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมหลาย ๆ อย่างที่เป็นของเรา โดยใช้ฐานความรู้เป็นตัวตั้งแล้วสร้างองค์ประกอบขึ้นมา เช่น เครื่องหอมต่าง ๆ ผ้าแพรวที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ของดีแต่ละจังหวัด การนำองค์ความรู้ไปใช้ในการทำอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าการเกษตร สร้างครัวไทยสู่ครัวโลก การนำเอา Innovation เข้ามา การเอาภูมิปัญญา ท้องถิ่นไปสู่สากล โดยอาศัยความรู้ความสามารถด้วยนวัตกรรม

การมุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียวให้ทั่วโลกยอมรับ

วันนี้อุตสาหกรรมสีเขียวตั้งอยู่บนสองเสาหลัก ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในกระบวนการผลิตเพื่อให้การผลิตของเราเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ต้องมีวิสัยทัศน์ของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การประกอบกิจการของเราเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สองการประกอบกิจการมีวิสัยทัศน์ความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ข้อหนึ่งปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ข้อสองรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ข้อหนึ่งสำคัญที่สุดคือการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมมี 5 ระดับ คือ 1. ความมุ่งมั่นสีเขียว 2. การปฏิบัติการสีเขียว 3. ระบบสีเขียว 4. วัฒนธรรมสีเขียว 5. เครือข่ายสีเขียว

ขั้นตอน 5 พัฒนา ยิงปืนนัดเดียวได้นกหลายตัว เช่น เราได้ผลิตภัณฑ์หลากหลายเขียว ได้ความรับผิดชอบต่อสังคม CSR ฉบับกรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้โรงงานดีเด่นประเภทการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้ EMS ใบรับรอง ISO 14000 สามารถนำมาขอการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ได้ สามารถนำตราสัญลักษณ์อุตสาหกรรมสีเขียวจัดแสดงหน้าโรงงานได้ จุดหมายปลายทางของอุตสาหกรรมสีเขียวคือการพัฒนาอย่างยั่งยืน เกิดขึ้น คงอยู่ และยั่งยืน ขณะนี้มีการขอตราสัญลักษณ์อุตสาหกรรมสีเขียวไปติดไว้บนกล่องของบรรจุภัณฑ์ และเริ่มพัฒนาสู่การรับรองเครื่องหมายอุตสาหกรรมสีเขียวที่สำคัญที่สุดคือแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมน้อมนำมาใช้สำหรับภาคอุตสาหกรรม โดยมี ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เป็นประธานที่ปรึกษามีสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง มีสมาคมเศรษฐกิจพอเพียงทุกแห่งเข้ามาร่วมในการร่างมาตรฐานเศรษฐกิจพอเพียงเป็นมาตรฐาน มอก.9999 โดยยึดปรัชญาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมมี 3 องค์ประกอบ 2 เงื่อนไข ความมีเหตุผล ความพอประมาณ การมีภูมิคุ้มกัน บน 2 เงื่อนไข คือ ความรู้คู่คุณธรรม คุณธรรมเป็นตัวบอกว่าควรทำหรือไม่ควรทำ เพราะฉะนั้นเมื่อเรานำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามากับภาคอุตสาหกรรมทุกรูปแบบ ทุกขนาด จะเริ่มรู้ว่าเป็นตัวประกันได้ว่าธุรกิจจะไปได้อย่างยั่งยืน คุณธรรมครอบคลุมทุกอย่างคือไม่เอาเปรียบสังคม อะไรควรทำไม่ควรทำ เพราะฉะนั้นมาตรฐานเศรษฐกิจพอเพียงเป็นมาตรฐาน มอก. 9999 คือต้องมีส่วนร่วมเคารพผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชน คนงาน ต้องบริหารแบบองค์รวม ครบวงจร ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ

ณ วันนี้กระทรวงอุตสาหกรรมมีความพร้อมที่จะเป็นที่พึ่งของผู้ประกอบการอย่างแท้จริง ข้าราชการทุกคนสามารถให้คำแนะนำได้ทุกเรื่อง เป็นแนวทางที่กระทรวงอุตสาหกรรมพยายามจะชักชวนผู้ประกอบการตั้งแต่เริ่มสร้างองค์ความรู้ พัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ และไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงการน้อมนำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นหลักชัยในการประกอบกิจการ

โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดตั้งกลุ่มงานขึ้นภายใต้กรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวให้การประกอบกิจการเป็นมิตรกับสังคม ชุมชน สิ่งแวดล้อม และผลักดันให้ประเทศมุ่งสู่เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ประกอบกับปัจจุบันมีผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับต่าง ๆ เพิ่มขึ้นมาก ต้องมีขั้นตอนดำเนินการและบริหารจัดการ การตรวจติดตามผลการรับรองรวมทั้งการพิจารณาออกใบรับรองจำนวนมาก ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญของการผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมเกิดความยั่งยืน อีกทั้งอุตสาหกรรมสีเขียวได้ปรากฏเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
2. แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2564 ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ 20 ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. 2560 - 2564 กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ ยังมีความสำคัญในการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว และการจัดทำตัวชี้วัดผลผลิตมวลรวมสีเขียว (Green GDP) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดของ กพร. ที่กระทรวงอุตสาหกรรมจะต้องดำเนินการร่วมกับกระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2555

2.4 ประโยชน์ที่ได้รับและสิทธิประโยชน์

ปัจจุบันกระแสการอนุรักษ์ทรัพยากร พลังงาน และสิ่งแวดล้อมได้รับการตอบรับจากทุกภาคส่วนทั่วโลก ทั้งนี้เพราะแหล่งพลังงานของโลกซึ่งได้แก่ น้ำมันและก๊าซลดลงอย่างรวดเร็วเกินกว่าที่คาดการณ์ไว้ ประกอบกับความตื่นกลัวในเรื่องของภัยธรรมชาติ ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากภาคอุตสาหกรรมที่เป็นผู้ปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas) และการทำลายคุณภาพของน้ำและดินที่เป็นแหล่งอาหารของพืชและสัตว์ ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนอาหารของมนุษย์และปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีพของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ ดังนั้น ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมจึงถูกมองในแง่ลบจากสังคม ชุมชน และประชาชนโดยรอบว่าเป็นแหล่งก่อเกิดมลพิษและความเดือดร้อน การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจึงเป็นหนทางเดียวที่จะทำให้สถานประกอบการสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน ประโยชน์ที่สถานประกอบการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสีเขียวจะได้รับ ได้แก่

- เกิดภาพลักษณ์ และทัศนคติที่ดีต่ออุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่ดีและการยอมรับระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนที่อยู่โดยรอบ
- ลดการใช้ทรัพยากรและพลังงาน ประหยัดต้นทุนการดำเนินงานธุรกิจ สร้างโอกาสในการแข่งขัน
- สร้างโอกาสทางการตลาดโดยเน้นประเด็น “สีเขียว” ของผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตซึ่งกำลังจะเป็นที่ยอมรับและต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก

สิทธิประโยชน์ของอุตสาหกรรมสีเขียว

สิทธิประโยชน์ที่สถานประกอบการอุตสาหกรรมจะได้รับเมื่อพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสีเขียวจะได้รับ มีดังนี้

สิทธิประโยชน์	อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่				
	1	2	3	4	5
ได้รับใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	✓	✓	✓	✓	✓
ได้รับโล่อุตสาหกรรมสีเขียว				✓	✓
ขอใช้ตราสัญลักษณ์อุตสาหกรรมสีเขียว		✓	✓	✓	✓
ขอเครื่องหมาย Thailand Trust Mark จากกระทรวงพาณิชย์*		✓	✓	✓	✓
สามารถเผยแพร่และโฆษณาผลิตภัณฑ์ในจุลสารอุตสาหกรรมสีเขียวได้	✓	✓	✓	✓	✓
ได้รับการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าของหน่วยงานภาครัฐและอปท. เทียบเท่าสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม****				✓	✓
ผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลได้รับการอนุญาตนำสิ่งปฏิกูลออกนอกบริเวณโรงงานแบบอัตโนมัติ**			✓ ***	✓	✓

หมายเหตุ : *ต้องมีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามกำหนด โดยสามารถศึกษาได้ที่ <http://www.thailandtrustmark.com>

**ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง การรับรองผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเพื่อการอนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณโรงงานแบบอัตโนมัติผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2561

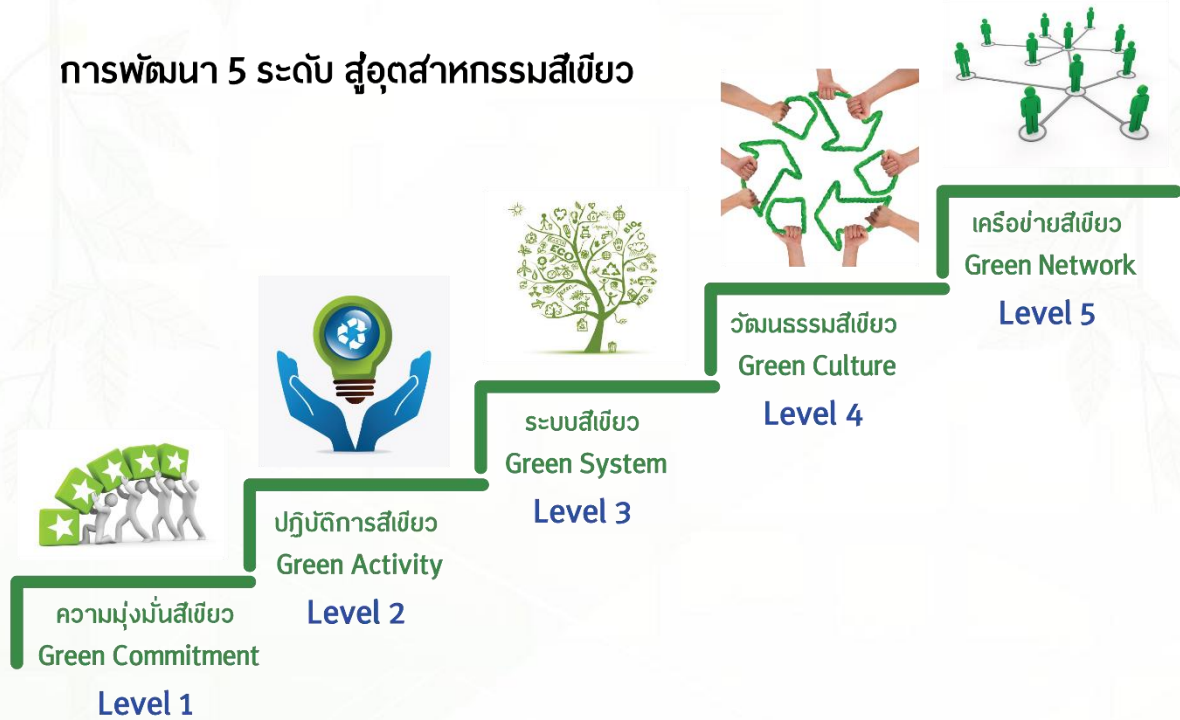
***ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานโรงงานจัดการกากอุตสาหกรรม ระดับเหรียญทอง

****ต้องมีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามกำหนดโดยสามารถศึกษาได้ที่ <http://gp.pcd.go.th>

3

ข้อกำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว

การพัฒนา 5 ระดับ อุตสาหกรรมสีเขียว

กระทรวงอุตสาหกรรมจัดทำข้อกำหนดอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้ผลประกอบการอุตสาหกรรมได้มีการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวไว้ 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1 : ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)

ข้อ 1 องค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน

- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
- (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
- (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation)

หรือ

- (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment)

ข้อ 2 องค์กรต้องมีการสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ให้บุคลากรในองค์กรทราบ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2 : ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)

ข้อ 1 องค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อย่างน้อยกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ดังนี้

- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
- (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
- (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation) หรือ
- (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment) และสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรในองค์กรทราบ

ข้อ 2 องค์กรจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมหรือการป้องกันมลพิษ หรือการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างยั่งยืน หรือลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือการปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ โดยแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมต้องประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขั้นตอนการปฏิบัติ ผู้รับผิดชอบ และกรอบระยะเวลาแล้วเสร็จ

ข้อ 3 องค์กรต้องนำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 : ระบบสีเขียว (Green System)

ข้อ 1 นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งต้องครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการเพื่อ

- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
- (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
- (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation) หรือ
- (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment) และสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรทั้งหมดซึ่งทำงานให้หรือในนามขององค์กรทราบ

ข้อ 2 การวางแผน

(1) องค์กรต้องชี้แจงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดจากกิจกรรมผลิตภัณฑ์ และการบริการขององค์กรและพิจารณา ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม

(2) องค์กรต้องชี้แจงและติดตามสืบค้นข้อกำหนดของกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

(3) องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ

(4) องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยแผนงานต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในทุกระดับและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกำหนดวิธีการและระยะเวลาแล้วเสร็จ

(5) องค์กรต้องมีการดำเนินการตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีการกระจายและชี้แจงแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบและมีความเข้าใจ เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้

(6) องค์กรต้องมีการติดตามผลการดำเนินการตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมที่จัดทำไว้

(7) องค์กรต้องมีการทบทวนวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเป็นระยะ

ข้อ 3 การนำไปปฏิบัติ

- (1) องค์กรต้องจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- (2) องค์กรต้องมีการฝึกอบรมและการสร้างจิตสำนึกให้กับบุคลากรที่ทำงานในองค์กรหรือทำงานในนามองค์กรเพื่อให้เกิดความตระหนักต่อประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) องค์กรต้องกำหนดช่องทางและวิธีการสื่อสารข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมให้กับบุคคลภายในองค์กรและบุคคลภายนอกองค์กร
- (4) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการควบคุมเอกสารที่ถูกกำหนดโดยระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- (5) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อควบคุมการปฏิบัติในการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างยั่งยืน
- (6) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน หรืออุบัติภัยที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

ข้อ 4 การติดตาม ประเมินผล

- (1) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการเฝ้าติดตาม/ตรวจวัด คุณภาพสิ่งแวดล้อม และเครื่องมือที่นำมาใช้ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดต้องได้รับทวนสอบและบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม
- (2) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนในการดำเนินการประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมกับข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามช่วงเวลาที่กำหนด
- (3) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการดำเนินการกับข้อบกพร่องด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นแล้วหรืออาจจะเกิดขึ้น และปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน
- (4) องค์กรต้องมีการชี้แจง จัดเก็บ ป้องกัน และกำหนดอายุการจัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม
- (5) องค์กรต้องดำเนินการตรวจประเมินภายในระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล และสอดคล้องกับข้อกำหนดต่าง ๆ

ข้อ 5 การทบทวนและรักษาระบบ

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องทบทวนระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรตามช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมยังคงมีความเหมาะสม และเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (Green System) สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 นี้ ปรับปรุงขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2558 โดยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 ให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่มีใบรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น ISO 14001, ISO 50001 เป็นต้น

ข้อ 1 บริบทขององค์กร

- (1) องค์กรควรพิจารณาทำความเข้าใจบริบทขององค์กร พิจารณาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- (2) องค์กรควรบ่งชี้กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และพิจารณาความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย

ข้อ 2 ความเป็นผู้นำ

- (1) ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่นที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- (2) ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งต้องครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการ เพื่อ
 - (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
 - (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
 - (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation) หรือ
 - (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment)โดยต้องจัดทำเอกสารและสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรทั้งหมด ซึ่งทำงานให้หรือในนามขององค์กรทราบ รวมทั้งพร้อมเปิดเผยต่อผู้มีส่วนได้เสีย
- (3) ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องมั่นใจว่าความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่สำหรับบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ได้มีการมอบหมายและสื่อสารเป็นที่เข้าใจในองค์กร

ข้อ 3 การวางแผน

- (1) องค์กรต้องชี้แจงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดจากกิจกรรมผลิตภัณฑ์ และการบริการขององค์กร และพิจารณาประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม
- (2) องค์กรต้องชี้แจงและติดตามสืบค้นข้อกำหนดของกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
- (3) องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ
- (4) องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยแผนงานต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในทุกระดับและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกำหนดวิธีการและระยะเวลาแล้วเสร็จ

ข้อ 4 การสนับสนุน

- (1) องค์กรต้องพิจารณากำหนดและจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
- (2) องค์กรต้องกำหนดความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับบุคลากรที่ทำงานในองค์กรหรือทำงานในนามองค์กร ซึ่งมีผลต่อสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมและกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และให้มั่นใจว่าบุคลากรเหล่านี้มีความรู้ความสามารถบนพื้นฐานของการศึกษา การฝึกอบรม หรือประสบการณ์ที่เหมาะสม
- (3) องค์กรต้องทำให้มั่นใจว่าบุคลากรที่ทำงานภายใต้การควบคุมขององค์กรมีความตระหนักด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- (4) องค์กรต้องสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้กับบุคลากรภายในองค์กร
- (5) องค์กรควรจัดทำเอกสารและปรับปรุงเอกสาร โดยได้รับการทบทวนและอนุมัติตามความเหมาะสม รวมทั้งควรมีระบบการควบคุมเอกสาร

ข้อ 5 การดำเนินการ

- (1) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงาน เพื่อควบคุมการดำเนินการกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม
- (2) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน หรืออุบัติภัยที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

ข้อ 6 การติดตามประเมินผล

- (1) องค์กรต้องเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม และติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำ และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเฝ้าระวังและตรวจวัดได้รับการสอบเทียบหรือทวนสอบและบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม
- (2) องค์กรต้องประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามเวลาที่กำหนดและจัดเก็บบันทึกเป็นหลักฐาน
- (3) องค์กรต้องดำเนินการตรวจประเมินภายในระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลและสอดคล้องกับข้อกำหนดต่าง ๆ
- (4) ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องทบทวนระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรตามเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และระบบจัดการด้านสิ่งแวดล้อมยังคงมีความเหมาะสมและเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง

ข้อ 7 การปรับปรุง

- (1) องค์กรต้องดำเนินการกับข้อบกพร่องด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น และปฏิบัติการแก้ไข โดยวิเคราะห์สาเหตุ ดำเนินการกำจัดสาเหตุของข้อบกพร่องเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำ และจัดเก็บบันทึกเป็นหลักฐาน

(2) องค์กรต้องปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ตามความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ที่มา : คู่มือการขอการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 : ระบบสีเขียว (Green Industry) สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมและสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ ปี 2558 (ISBN : 978-616-265-141-0)

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 : วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)

ข้อ 1 องค์กรต้องมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดระดับที่ 3 ทุกข้อ

ข้อ 2 องค์กรต้องมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการประกอบกิจการ อุตสาหกรรมขององค์กร และนำมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลโดยให้ครอบคลุมตามหลักการของมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ISO 26000 ดังต่อไปนี้

2.1 องค์กรต้องมีความรับผิดชอบต่อผลกระทบจากองค์กรที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการประกอบกิจการอุตสาหกรรมขององค์กร โดยต้องมีความรับผิดชอบต่อ

(1) ผลกระทบจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ ขององค์กรต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะผลกระทบด้านลบที่มีนัยสำคัญ

(2) การดำเนินการเพื่อการป้องกันผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ

2.2 องค์กรต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย องค์กรต้องมีการเปิดเผยอย่างชัดเจน ถูกต้อง และครบถ้วน โดย

(1) ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานขององค์กร สามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยตรงและง่ายต่อความเข้าใจ

(2) ข้อมูลต้องเหมาะสมกับช่วงเวลาเป็นข้อเท็จจริง ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถประเมินผลได้อย่างถูกต้อง

2.3 องค์กรต้องมีการส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยอย่างจริงจังโดย

(1) ประกาศกำหนดค่านิยมและหลักการต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยขององค์กรให้ชัดเจน

(2) ดำเนินการตามโครงสร้างการบริหารที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยภายในองค์กร

(3) มีกลไกในการกำกับดูแล และการควบคุมต่าง ๆ เพื่อเฝ้าติดตามให้การสนับสนุน และการบังคับให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

(4) มีการกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

(5) มีการป้องกัน หรือแก้ไขการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่มีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมตลอดทั่วทั้งองค์กร

(6) มีรายงานผลการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

2.4 องค์กรต้องเคารพ พิจารณา และตอบสนองต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย ด้านประเด็นสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

2.5 องค์กรต้องปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

2.6 องค์กรต้องเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางสากลในด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในสถานการณ์ที่กฎหมายหรือการดำเนินการตามกฎหมายยังไม่พอเพียงสำหรับการปกป้องสิ่งแวดล้อมได้ องค์กรต้องผลักดันให้เกิดความเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากล

2.7 องค์กรต้องเคารพต่อสิทธิมนุษยชนในด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยที่ดี และให้การยอมรับถึงความสำคัญและความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชนในด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

ข้อ 3 องค์กรต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5 : เครือข่ายสีเขียว (Green Network)

ข้อ 1 องค์กรต้องมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 ทุกข้อ

ข้อ 2 องค์กรต้องดำเนินการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย (Stake Holder) ที่ครอบคลุมทั้งโซ่อุปทาน (Supply Chain) ชุมชน และผู้บริโภค และต้องทำให้ประสบความสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ และมีการพัฒนา อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดย

(1) ต้องส่งเสริมให้โซ่อุปทาน (Supply Chain) มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และนำมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยต้องดำเนินการให้ครอบคลุมทั้งโซ่อุปทานและต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (โดยอย่างน้อยห่วงโซ่อุปทานต้องได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 : ปฏิบัติการสีเขียว)

(2) ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน การพัฒนาชุมชน และต้องร่วมกับชุมชนในการกระตุ้นจิตสำนึกและส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจต่อการบริโภคที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม (โดยคะแนนความพึงพอใจของชุมชนรอบข้างที่ได้จากแบบสำรวจเฉลี่ยต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70)

(3) ต้องให้ความรู้และสร้างความตระหนักแก่ผู้บริโภคในการบริโภคที่ยั่งยืน

ข้อ 3 องค์กรต้องจัดทำรายงานการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย และสรุปรายงานผลความสำเร็จเพื่อเผยแพร่

4

แนวทางการปฏิบัติตามข้อกำหนด อุตสาหกรรมสีเขียว

แนวทางการปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว

1) แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1 : ความมุ่งมั่นสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1

ข้อ 1 องค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
- (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
- (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation)

หรือ

- (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment)

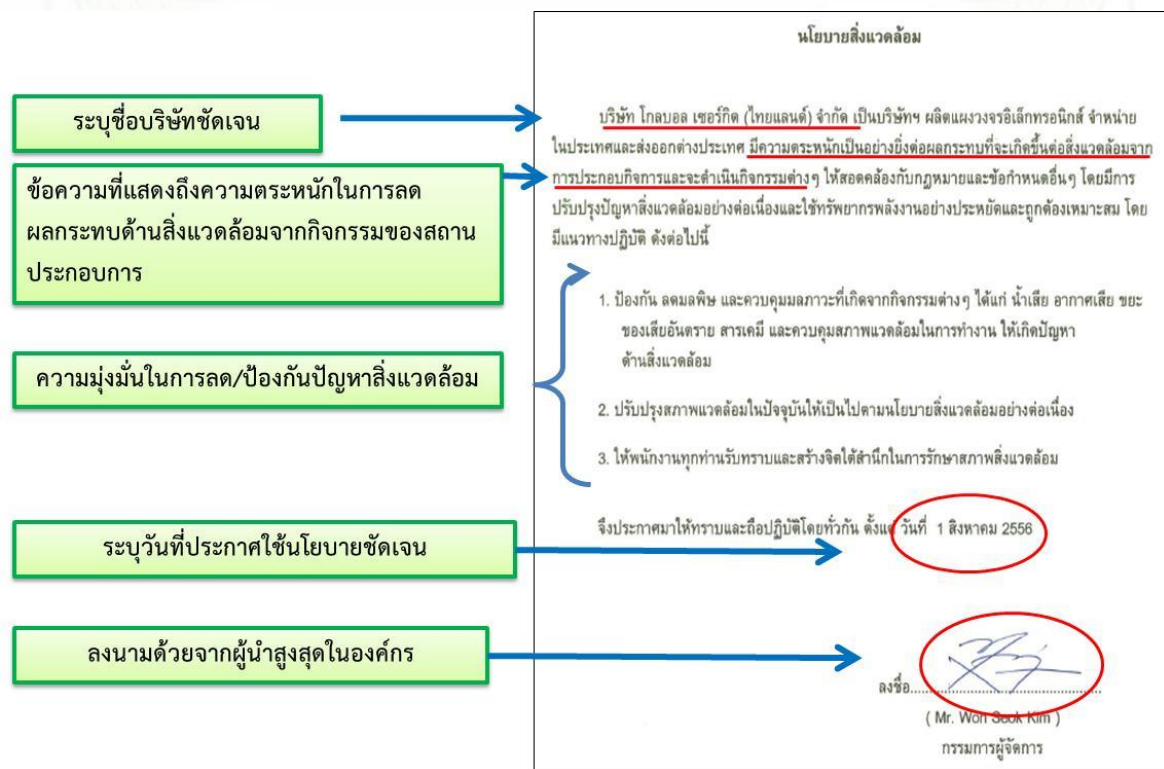
ข้อ 2 องค์กรต้องมีการสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ให้บุคลากรในองค์กรทราบ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมเป็นการประกาศความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูงอย่างเป็นทางการ โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมั่นใจว่านโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้น
 - เหมาะสมกับลักษณะ ขนาด และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมสินค้า และการบริการ
 - มุ่งมั่นปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและป้องกันการเกิดมลภาวะ
 - มุ่งมั่นปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
 - ให้กรอบในการกำหนดและทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม
 - จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร นำไปปฏิบัติและรักษาไว้
 - สื่อสารให้ทุกคนที่ทำงานในองค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร
 - เปิดเผยต่อสาธารณชนได้
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งลงนามในประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมควรมุ่งเน้นไปในทิศทางของการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องเผยแพร่และทำความเข้าใจนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร เพื่อให้มั่นใจนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม เช่น การติดประกาศ การประชุมชี้แจง การฝึกอบรม การเผยแพร่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดวิธีการในการเฝ้าติดตามว่าทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กรมีความเข้าใจและน่านโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- องค์กรมีการเปิดเผยและสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับสาธารณชนทั่วไป และเผยแพร่ต่อชุมชนโดยรอบเพื่อแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อม โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม

ตัวอย่างการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

2) แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2 : ปฏิบัติการสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2

ข้อ 1 องค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
- (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
- (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and

Adaptation) หรือ

- (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment)

และสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรในองค์กรทราบ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมเป็นการประกาศความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูงอย่างเป็นทางการ โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมั่นใจว่านโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้น
 - เหมาะสมกับลักษณะ ขนาด และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรม สินค้า และการบริการ
 - มุ่งมั่นปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและป้องกันการเกิดมลภาวะ
 - มุ่งมั่นปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
 - ให้กรอบในการกำหนดและทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม
 - จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรนำไปปฏิบัติและรักษาไว้
 - สื่อสารให้ทุกคนที่ทำงานในองค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร
 - เปิดเผยต่อสาธารณชนได้
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งลงนามในประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมควรมุ่งเน้นไปในทิศทางของการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องเผยแพร่และทำความเข้าใจนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กรหรือทำงานในนามขององค์กร เพื่อให้มีนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม เช่น การติดประกาศ การประชุมชี้แจง การฝึกอบรม การเผยแพร่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดวิธีการในการเฝ้าติดตามว่าทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กรมีความเข้าใจและน่านโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- องค์กรควรเปิดเผยและสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับสาธารณชนทั่วไป และเผยแพร่ต่อชุมชนโดยรอบ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อม โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2 (ต่อ)

ข้อ 2 องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมหรือการป้องกันมลพิษ หรือการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างยั่งยืน หรือลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือการปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ โดยแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมต้องประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขั้นตอนการปฏิบัติ ผู้รับผิดชอบ และกรอบระยะเวลาแล้วเสร็จ

ข้อ 3 องค์กรต้องนำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการทบทวนกิจกรรมต่าง ๆ ภายในองค์กรว่ามีกิจกรรมใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และดำเนินการจัดลำดับความสำคัญโดยพิจารณาจากผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ
- ดำเนินการเลือกกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญอย่างน้อย 1 กิจกรรม กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพื่อจะลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
- องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยวัตถุประสงค์ควรมีความเฉพาะเจาะจง ชัดเจน ส่วนเป้าหมายควรจัดทำเป็นเป้าหมายรวม และมีการกระจายเป้าหมายย่อยในแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายควรมีองค์ประกอบดังนี้
 - เฉพาะเจาะจง (Specific)
 - วัดผลได้ (Measurable)
 - บรรลุได้ (Achievable)
 - สัมพันธ์กับนโยบาย (Relevant)
 - กำหนดเวลาแล้วเสร็จ (Time)
- องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดย
 - รวบรวมรายละเอียดและข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องที่จะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เช่น ปัญหาเกิดจากสาเหตุใด มีหน่วยงานใดเกี่ยวข้องบ้าง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนงาน
 - กำหนดวิธีการดำเนินการโดยละเอียดที่จะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
 - กำหนดเวลาแล้วเสร็จของแผนงานและระยะเวลาในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน
 - กำหนดผู้รับผิดชอบแผนงานโดยรวม และผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนของแผนงาน
 - จัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ บุคลากร ค่าใช้จ่าย
 - ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติ
- องค์กรต้องมีการนำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล รวมทั้งควรกำหนดวิธีการเฝ้าติดตาม และการบันทึกผลการดำเนินงานตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม
- ผู้บริหารระดับสูงควรมีการทบทวนและปรับปรุงนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงด้วย

ตัวอย่างการจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม

ประเภทสถานประกอบการ : บริษัทที่ประกอบธุรกิจเครื่องประดับอัญมณีเงิน

ชื่อแผนงาน:	แผนลดการใช้กระดาษในกระบวนการผลิต		
ลักษณะแผนงาน:	การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน		
ระยะเวลาดำเนินการ:	มีนาคม ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2561		
งบประมาณ:	0 บาท		
วัตถุประสงค์:	1. เพื่อลดปริมาณการใช้กระดาษ A4 ในกระบวนการผลิต 2. เพื่อลดต้นทุนในการผลิตของบริษัท		
เป้าหมาย:	1. ลดปริมาณการใช้กระดาษ A4 ในกระบวนการผลิตได้ร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับก่อนการทำแผนงาน 2. ลดต้นทุนในการสั่งซื้อกระดาษที่ใช้ในกระบวนการผลิตได้อย่างน้อยเดือนละ 500 บาท		
ตัวชี้วัด:	1. ร้อยละของการใช้กระดาษ A4 ที่ลดลง (ร้อยละ) 2. ต้นทุนในการสั่งซื้อกระดาษลดลง (บาท/เดือน)		
คณะทำงาน:	1. รักษาติ เจริญสุข 2. สมชาย มีศรี 3. สมศรี เพียงพอ	ผู้รับผิดชอบแผนงาน:	(ลายเซ็น) รักษาติ เจริญสุข
		ผู้อนุมัติแผนงาน:	(ลายเซ็น) อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม

แผนการดำเนินงาน

แผนการลดการใช้กระดาษในกระบวนการผลิต NO. 01/2561																			
ที่	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ประจำปี 2561																กำหนดเสร็จ
			มีนาคม				เมษายน				พฤษภาคม				มิถุนายน				
			1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	
1	ประชุมเพื่อวางแผนการดำเนินงาน	รักษาติ เจริญสุข	■																4 มี.ค. 2561
2	นำเสนอแผนงานต่อผู้บริหาร	รักษาติ เจริญสุข	■																4 มี.ค. 2561
3	เก็บข้อมูลปริมาณการใช้กระดาษก่อน-หลัง การดำเนินการแผนงาน	สมชาย มีศรี	■																15 มิ.ย. 2561

แผนการลดการใช้กระดาษในกระบวนการผลิต NO. 01/2561																							
ที่	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ประจำปี 2561																กำหนดเสร็จ				
			มีนาคม				เมษายน				พฤษภาคม				มิถุนายน								
			1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4					
4	ประชุมคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการใช้กระดาษ	รักษาติ เจริญสุข																					7 พ.ค. 2561
5	สื่อสารการดำเนินงานตามแผนงานให้แก่พนักงานรับทราบ	สมศรี เพียงพอ																					16 พ.ค. 2561
6	วิเคราะห์การใช้กระดาษในแต่ละเดือน	รักษาติ เจริญสุข																					20 มิ.ย. 2561
7	ประชุมและสรุปการทำงานในโครงการดังกล่าวให้คณะกรรมการทราบ	รักษาติ เจริญสุข																					30 มิ.ย. 2561

 PLAN ACTUAL

ประสิทธิผลการดำเนินงาน

สรุปผลการจัดทำแผนงานสิ่งแวดล้อม NO. 01/2561	
ชื่อแผนงาน: ลดการใช้กระดาษในกระบวนการผลิต	
เป้าหมาย	1. ลดปริมาณการใช้กระดาษ A4 ในกระบวนการผลิตได้ร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับก่อนการทำแผนงาน 2. ลดต้นทุนในการสั่งซื้อกระดาษที่ใช้ในกระบวนการผลิตได้อย่างน้อยเดือนละ 500 บาท
ผลการดำเนินงาน	1. บริษัทสามารถลดปริมาณการใช้กระดาษ A4 ในกระบวนการผลิตได้ร้อยละ 38.27 เมื่อเทียบกับก่อนการทำแผนงาน 2. ลดต้นทุนในการสั่งซื้อกระดาษที่ใช้ในกระบวนการผลิตได้ประมาณเดือนละ 1,240 บาท
ความสอดคล้อง	ดำเนินการได้สอดคล้อง

1) สรุปผลการดำเนินงาน

1.1) ก่อนดำเนินการ

ในการดำเนินงานของบริษัทที่ประกอบธุรกิจประเภทเครื่องประดับอัญมณีเงินนั้น ขั้นตอนการออกแบบ และการแจกจ่ายแบบให้กับแผนกต่างๆ ถือว่ามีความสำคัญอย่างมาก โดยปกติบริษัทจะทำการถ่ายเอกสารแบบหน้าเดียว แจกแบบงานให้กับพนักงานทุกคนในแผนกที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้บริษัทมีการใช้กระดาษ A4 เป็นจำนวนมาก ตามข้อมูลที่มีการบันทึกไว้ก่อนการดำเนินการแผนงานบริษัทในเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ มีการใช้กระดาษอยู่ที่ 81 ริ่ม ราคา ริ่มละ 80 บาท ดังนั้นประมาณการใน 1 ปี จะใช้กระดาษ 486 ริ่ม คิดเป็นเงิน 38,880 บาทปี

บันทึกการเบิก / จ่าย กระดาษ A4

ว/ด/ป	แผนก	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
15/1/19	ช่างบด	กระดาษ ๘.๕	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
16/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
17/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
18/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
19/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
20/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
21/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
22/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
23/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
24/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
25/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
26/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
27/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
28/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
29/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
30/1/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	

บันทึกการเบิก / จ่าย กระดาษ A4

ว/ด/ป	แผนก	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
1/2/19	ช่างบด	กระดาษ ๘.๕	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
2/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
3/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
4/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
5/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
6/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
7/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
8/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
9/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
10/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
11/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
12/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
13/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
14/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
15/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
16/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
17/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
18/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
19/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	
20/2/19	ช่างบด	"	๕ ชุด	
"	"	"	๕ ชุด	

แบบบันทึกการเบิก/จ่ายกระดาษ A4 ก่อนการดำเนินการแผนงาน

1.2) หลังดำเนินการ

บริษัทได้ประชุมคณะทำงาน และจัดทำแผนงานโครงการหลังจากคณะทำงานฯ รับทราบรายละเอียดของแผนงาน และผู้บริหารได้ทำการอนุมัติแผนงานเรียบร้อยแล้ว คณะทำงานฯ จึงได้ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลปริมาณการใช้กระดาษ A4 ในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงก่อนการดำเนินการแผนงาน เพื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับหลังการเปลี่ยนวิธีการใช้กระดาษ A4 จากใช้ 1 หน้าเปลี่ยนเป็นใช้ 2 หน้า ในการแจกแบบงานให้กับพนักงานทุกคนในแผนกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพบว่าบริษัท สามารถลดปริมาณการใช้กระดาษ A4 ลงเหลือประมาณ 25 ริ่มต่อเดือน หรือประมาณ 300 ริ่มต่อปี คิดเป็น 65 กิโลกรัมต่อเดือน (780 กิโลกรัมต่อปี) หรือลดลงร้อยละ 38.27 เมื่อเทียบกับก่อนจัดทำแผนงาน รวมทั้งสามารถลดค่าใช้จ่ายได้ 1,240 บาทต่อเดือน และลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เท่ากับ 1,416.95 กิโลกรัมคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี สอดคล้องตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนงาน

กระดาษ A4

05/07/2018

ลำดับ	วันที่ซื้อ	จำนวน(รีม)	ราคาต่อหน่วย	วันที่เบิก	จำนวนใช้ (รีม)	remark
1	8.1.18	50	80.00	5-30/01/18	38	1 รีม - 500แผ่น
2	29.1.18	50	80.00	-		
3	26.2.18	50	80.00	2-28/02/18	43	
4	15.3.18	50	80.00	2-29/03/18	26	
5	19.4.18	50	80.00	3-30/04/18	24	
6	15.5.18	50	80.00	2-26/05/18	23	
7	12.6.18	50	80.00	4-26/06/18	27	
8	4.7.18	50	80.00			
		400			181	

บันทึกการเบิก / จ่าย กระดาษ A4

ว/ค/ป	แผนก	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
1/6/19	ช่างกล	กระดาษ A4	0.5 รีม	
"	ช่างกล	"	1 รีม	
8/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
"	ช่างกล	"	1 รีม	
8/6/19	"	"	0.5 รีม	
"	ช่างกล	"	0.5 รีม	
10/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
"	ช่างกล	"	0.5 รีม	
10/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	
11/6/19	ช่างกล	"	0.5 รีม	
14/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
14/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	
14/6/19	ช่างกล	"	0.5 รีม	
			1.5 รีม	

บันทึกการเบิก / จ่าย กระดาษ A4

ว/ค/ป	แผนก	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
1/6/19	ช่าง	กระดาษ	0.5 รีม	
1/6/19	ช่างกล	"	0.5 รีม	
9/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
14/6/19	ช่างกล	"	0.5 รีม	
"	ช่าง	"	0.5 รีม	
10/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
"	ช่างกล	"	0.5 รีม	
11/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	
"	ช่าง	"	1 รีม	หน้าใจ Job
14/6/19	"	"	0.5 รีม	"
14/6/19	ช่างกล	"	0.5 รีม	
			1.5 รีม	

บันทึกการเบิก / จ่าย กระดาษ A4

ว/ค/ป	แผนก	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
1/6/19	ช่าง	กระดาษ A4	0.5 รีม	
6/6/19	ช่างกล	"	0.5 รีม	
9/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
10/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	
11/6/19	ช่างกล	"	0.5 รีม	
14/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
"	ช่างกล	"	1 รีม	
14/6/19	"	"	0.5 รีม	
14/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	
"	ช่างกล	"	1 รีม	
16/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
16/6/19	ช่าง	"	1 รีม	
			1.5 รีม	

บันทึกการเบิก / จ่าย กระดาษ A4

ว/ค/ป	แผนก	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
1/6/19	ช่าง	กระดาษ A4	0.5 รีม	
"	ช่างกล	"	0.5 รีม	
2/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
8/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	
11/6/19	ช่างกล	"	0.5 รีม	
10/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
14/6/19	ช่างกล	"	0.5 รีม	
14/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	
14/6/19	ช่างกล	"	1 รีม	
16/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	หน้าใจ Job
16/6/19	ช่างกล	"	0.5 รีม	
16/6/19	ช่าง	"	0.5 รีม	
			1.5 รีม	

แบบบันทึกการเบิก/จ่ายกระดาษ A4 หลังการดำเนินการ

2) วิธีการประเมินประสิทธิผล

การประเมินประสิทธิผลใช้วิธีการคำนวณเปรียบเทียบข้อมูลก่อน – หลัง การดำเนินการแผนงาน และมีการประมาณการของผลในระยะ 1 ปี เพื่อให้สามารถคำนวณค่าก๊าซเรือนกระจกได้

2.1) ก่อนดำเนินการ

รายการ	จำนวน	หน่วย
จำนวนกระดาษที่ใช้ประมาณ	40.5	รีม/เดือน
ราคากระดาษ	80	บาท/รีม
จำนวนกระดาษที่ใช้ประมาณ	486	รีม/ปี
น้ำหนักกระดาษที่ใช้ในการคำนวณ	2.6	กิโลกรัม/รีม
น้ำหนักกระดาษที่ใช้โดยประมาณ	1,263.6	กิโลกรัม/ปี

2.2) หลังดำเนินการ

รายการ	จำนวน	หน่วย
จำนวนกระดาษที่ใช้ประมาณ	25	รีม/เดือน
ราคากระดาษ	80	บาท/รีม
จำนวนกระดาษที่ใช้ประมาณ	300	รีม/ปี
น้ำหนักกระดาษที่ใช้ในการคำนวณ	2.6	กิโลกรัม/รีม
น้ำหนักกระดาษที่ใช้โดยประมาณ	780	กิโลกรัม/ปี

2.3) ปริมาณกระดาษที่ประหยัดได้

รายการ	จำนวน	หน่วย
ก่อนดำเนินงาน จำนวนกระดาษที่ใช้ประมาณ	486	รีม/ปี
น้ำหนักกระดาษโดยประมาณ	1,263.6	กิโลกรัม/ปี
หลังดำเนินงาน จำนวนกระดาษที่ใช้ประมาณ	300	รีม/ปี
น้ำหนักกระดาษโดยประมาณ	780	กิโลกรัม/ปี
ผลประหยัดบริษัทสามารถลดการใช้กระดาษได้	$486 - 300 = 186$ รีม/ปี	
คิดเป็นประมาณน้ำหนักของกระดาษที่ลดลงได้	$1,263.6 - 780 = 483.6$ กิโลกรัม/ปี	

2.4) ค่าใช้จ่ายที่ประหยัดได้

รายการ	จำนวน	หน่วย
ก่อนดำเนินงาน (จำนวน 486 รีม ราคารีมละ 80 บาท)	38,880	บาท/ปี
หลังดำเนินงาน (จำนวน 300 รีม ราคารีมละ 80 บาท)	24,000	บาท/ปี
ผลประหยัด	$38,880 - 24,000 = 14,880$ บาท/ปี	

2.5) การคำนวณก๊าซเรือนกระจก

รายการ	จำนวน	หน่วย
ปริมาณกระดาษาที่ลดลง	483.6	กิโลกรัม/ปี
Emission Factor ของกระดาษาพิมพ์เขียนแบบไม่เคลือบผิว	2.93	กิโลกรัมคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อกิโลกรัม
ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดลง	483.6×2.93 $= 1,416.95$ กิโลกรัมคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี	

หมายเหตุ: ที่มาจาก Emission Factor 2006 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories – Volume 5: Waste

3) แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 : ระบบสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3

ข้อ 1 นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งต้องครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการ เพื่อ

- (ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of Pollution) หรือ
- (ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable Resource Use) หรือ
- (ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Mitigation and Adaptation)

หรือ

- (ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and Restoration of the Natural Environment) และ
- สื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรทั้งหมดซึ่งทำงานให้ หรือในนามขององค์กรทราบ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมเป็นการประกาศความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูงอย่างเป็นทางการ โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมั่นใจว่านโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้น
 - เหมาะสมกับลักษณะ ขนาด และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมสินค้า และการบริการ
 - มุ่งมั่นปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและป้องกันการเกิดมลภาวะ
 - มุ่งมั่นปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
 - ให้กรอบในการกำหนดและทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม
 - จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรนำไปปฏิบัติและรักษาไว้
 - สื่อสารให้ทุกคนที่ทำงานให้องค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร
 - เปิดเผยต่อสาธารณชนได้
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งลงนามในประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมควรมุ่งเน้นไปในทิศทางของการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องเผยแพร่และทำความเข้าใจนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับทุกคนทำงานให้กับองค์กร หรือ ทำงานในนามขององค์กร เพื่อให้มั่นใจนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม เช่น การติดประกาศ การประชุมชี้แจง การฝึกอบรม การเผยแพร่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องกำหนดวิธีการในการเฝ้าติดตามว่าทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กรมีความเข้าใจและน่านโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- องค์กรควรเปิดเผยและสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับสาธารณชนทั่วไป และเผยแพร่ต่อชุมชนโดยรอบ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อม โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม
- ผู้บริหารระดับสูงควรมีการทบทวนและปรับปรุงนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงด้วย

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

ข้อ 2 การวางแผน

- (1) องค์กรต้องชี้แจงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดจากกิจกรรมผลิตภัณฑ์ และการบริการขององค์กรและพิจารณาประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม
- (2) องค์กรต้องชี้แจงและติดตามสืบค้นข้อกำหนดของกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
- (3) องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย กฎหมายและประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ
- (4) องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยแผนงานต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในทุกระดับและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกำหนดวิธีการและระยะเวลาแล้วเสร็จ
- (5) องค์กรต้องมีการดำเนินการตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีการกระจายและชี้แจงแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบและมีความเข้าใจ เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้
- (6) องค์กรต้องมีการติดตามผลการดำเนินการตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมที่จัดทำไว้
- (7) องค์กรต้องมีการทบทวนวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเป็นระยะ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการวางแผนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ได้แนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาด้านมลภาวะและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับหลักการป้องกันมากกว่าการแก้ไขที่ปลายเหตุ
- องค์กรต้องมีขั้นตอนการดำเนินงานในการชี้แจงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมผลิตภัณฑ์ และบริการ ภายใต้ขอบข่ายระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และดำเนินการประเมินหาประเด็นที่ทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญ

- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการชี้แจงและติดตาม การทำความเข้าใจ กฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมของกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ และการบริการขององค์กรโดยควรจัดทำทะเบียนกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องมีการสื่อสารให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ติดตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่ออกใหม่ หรือมีการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร
- องค์กรต้องมีการนำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยควรมีการกระจายและชี้แจงทำความเข้าใจให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ และมีความเข้าใจตรงกัน เพื่อให้มีการดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้
- องค์กรต้องกำหนดวิธีการเฝ้าติดตามผลการดำเนินงาน และการบันทึกผลการดำเนินงานตามแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมโดยกำหนดการตรวจติดตามความคืบหน้าของแผนงาน และสรุปความคืบหน้าของผลการดำเนินงานเทียบกับแผนงาน
- ผู้บริหารระดับสูงควรมีการทบทวนและปรับปรุงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงด้วย ได้แก่
 - เมื่อผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนงาน เช่น ล่าช้า ผลที่ได้ไม่เป็นไปตามที่กำหนด ไม่มีการดำเนินงานตามแผน ให้มีการวิเคราะห์หาสาเหตุแล้วกำหนดมาตรการแก้ไข เพื่อนำมาทบทวนและปรับปรุงแผนงาน
 - แผนงานในอนาคตหากมีการพัฒนา หรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรมผลิตภัณฑ์ หรือบริการใหม่ จะต้องทบทวนแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องตามเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไปอยู่เสมอ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

ข้อ 3 การนำไปปฏิบัติ

- (1) องค์กรต้องจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- (2) องค์กรต้องมีการฝึกอบรมและการสร้างจิตสำนึกให้กับบุคลากรที่ทำงานในองค์กรหรือทำงานในนามองค์กรเพื่อให้เกิดความตระหนักต่อประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) องค์กรต้องกำหนดช่องทางและวิธีการสื่อสารข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมให้กับบุคคลภายในองค์กรและบุคคลภายนอกองค์กร
- (4) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการควบคุมเอกสารที่ถูกกำหนดโดยระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- (5) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อควบคุมการปฏิบัติในการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างยั่งยืน
- (6) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน หรืออุบัติภัยที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในทุก ๆ ด้าน ในการระบุความต้องการทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ให้พิจารณาถึง
 - โครงสร้างพื้นฐาน เช่น อาคาร สถานที่ ระบบสาธารณูปโภค เครื่องมือ อุปกรณ์ ระบบสื่อสาร
 - ระบบข้อมูลสารสนเทศ
 - การฝึกอบรม ทักษะเฉพาะทาง
 - เทคโนโลยี
 - การเงิน บุคลากร และทรัพยากรอื่น ๆ ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการ

องค์กรต้องซึ่งความจำเป็นในการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม พร้อมจัดให้มีการฝึกอบรมและสร้างจิตสำนึกให้บุคลากรที่ทำงานในองค์กรหรือทำงานในนามขององค์กร และจัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้อง องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการสื่อสารโดยกำหนดข้อมูลที่ต้องการสื่อสาร กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการติดต่อสื่อสาร กำหนดช่องทางและวิธีการสื่อสาร ดำเนินการสื่อสาร และประเมินผลการสื่อสารองค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการควบคุมเอกสารโดยครอบคลุมขั้นตอนการอนุมัติเอกสารก่อนใช้การแสดงผลสถานะของเอกสาร การแจกจ่ายเอกสารไปจุดที่จำเป็นต้องใช้งาน และการป้องกันการใช้อเอกสารที่ล้าสมัยและการซึ่งอย่างเหมาะสมหากต้องการเก็บไว้ องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมเป็นเอกสาร นำไปปฏิบัติเพื่อควบคุมการดำเนินงานไม่ให้มีความผิดพลาด กำหนดเกณฑ์การดำเนินงานในขั้นตอนการดำเนินงานตลอดจนในกรณีที่มีการซื้อสินค้าหรือใช้บริการจากหน่วยงานภายนอกองค์กร ต้องสื่อสารให้ผู้ขาย ผู้ให้บริการรับทราบถึงขั้นตอนการดำเนินงานและข้อกำหนดต่าง ๆ ขององค์กรด้วยองค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการซึ่งสถานการณ์ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุร้ายแรงที่เกิดจากกิจกรรมหรือสภาพต่าง ๆ ขององค์กรที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และต้องมีแนวทางในการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับและป้องกัน ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้นจากสถานการณ์ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุร้ายแรงนั้น มีการฝึกอบรมและฝึกซ้อมเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของขั้นตอนการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ และต้องมีการทบทวนและปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานที่จัดทำขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่มีเหตุการณ์ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุเกิดขึ้นจริง

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

ข้อ 4 การติดตามประเมินผล

- (1) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการเฝ้าติดตาม/ตรวจวัด คุณภาพสิ่งแวดล้อม และเครื่องมือที่นำมาใช้ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดต้องได้รับทวนสอบและบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม
- (2) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนในการดำเนินการประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมกับข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามช่วงเวลาที่กำหนด
- (3) องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการดำเนินการกับข้อบกพร่องด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นแล้วหรืออาจจะเกิดขึ้นและปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน
- (4) องค์กรต้องมีการซึ่ง จัดเก็บ ป้องกัน และกำหนดอายุการจัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม
- (5) องค์กรต้องดำเนินการตรวจประเมินภายในระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าการนำระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลและสอดคล้องกับข้อกำหนดต่าง ๆ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการเฝ้าติดตามและวัดผลของค่าต่างๆ ให้ครอบคลุมค่าต่าง ๆ ของการปฏิบัติงานที่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม บันทึกข้อมูลของการเฝ้าติดตามและตรวจวัด รวมทั้งเครื่องมือวัดและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเฝ้าติดตาม และตรวจวัดต้องได้รับการสอบเทียบ หรือทวนสอบ และได้รับการบำรุงรักษา และจัดเก็บบันทึกได้
- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานที่ระบุถึงควมถี่และวิธีการสำหรับการประเมินความสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการประเมินความสอดคล้องกับกฎหมาย และข้อกำหนดอื่น ๆ ตามระยะเวลาและ วิธีการที่กำหนดไว้ บันทึก ผลการประเมินความสอดคล้อง และรายงานผลการประเมินความสอดคล้องให้ผู้เกี่ยวข้อง
- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการดำเนินการกับข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นแล้ว หรือ อาจเกิดขึ้นและปฏิบัติการแก้ไข และป้องกัน โดยต้องประกอบด้วยขั้นตอนการแจ้งให้มีการแก้ไขและ ป้องกันข้อบกพร่อง การดำเนินการเบื้องต้นกับข้อบกพร่อง การค้นหาสาเหตุที่แท้จริง การดำเนินการ ป้องกันการเกิดข้อบกพร่องซ้ำ การทบทวนและปรับปรุงสิ่งที่เกี่ยวข้องและการบันทึกผลการดำเนินการ
- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการชี้บ่ง จัดเก็บ ป้องกัน เรียกใช้งาน กำหนดอายุ จัดเก็บและทำลายบันทึกโดยบันทึกต่าง ๆ ต้องสามารถอ่านได้ง่าย ชี้บ่งและตอบกลับได้
- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการตรวจประเมินภายในเพื่อตรวจสอบว่าระบบการ จัดการสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับแผนงานสำหรับการจัดการสิ่งแวดล้อม มีการนำไปปฏิบัติและคงไว้้อย่าง เหมาะสม โดยขั้นตอนหลักประกอบด้วยการจัดเตรียมผู้ประเมินภายใน การวางแผนการตรวจประเมิน ภายใน การดำเนินการตรวจประเมินภายใน การรายงานผลการตรวจประเมินภายใน การตรวจติดตาม ผลการแก้ไขและป้องกัน และสรุปผลเพื่อนำเข้าทบทวนโดยฝ่ายบริหาร

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

ข้อ 5 การทบทวนและรักษาระบบ

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องทบทวนระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรตามเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมยังคงมีความเหมาะสม และเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- ผู้บริหารระดับสูงต้องทบทวนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามช่วงระยะเวลาที่กำหนดเพื่อให้มั่นใจว่า ระบบยังคงมีความเหมาะสม พอเพียง และเกิดประสิทธิผล
- มีการประเมินถึงโอกาสในการปรับปรุงและความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงต่อระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อม นโยบายสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม
- มีการจัดเก็บบันทึกการทบทวน

**แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 : ระบบสีเขียว
สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน**

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3

ข้อ 1 บริบทขององค์กร

1.1. การทำความเข้าใจบริบทขององค์กร

องค์กรควรพิจารณาสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในที่มีผลกระทบต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรควรพิจารณาสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งอาจรวมถึงข้อมูลวัฒนธรรม สังคม การเมือง การเงิน เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ที่มีผลกระทบต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยข้อมูลอาจมาจากแหล่งภายนอก เช่น สื่อต่าง ๆ ลูกค้า ผู้ส่งมอบ หุ้นส่วน กลุ่มชุมชน ผลงานวิจัย รายงานเศรษฐกิจ และอื่น ๆ
- องค์กรควรพิจารณาสภาพแวดล้อมภายใน ซึ่งอาจมาจากข้อมูลโครงสร้างองค์กรขีดความสามารถ การปฏิบัติตามกฎหมาย วัฒนธรรมองค์กร งบประมาณ สถานภาพทางการเงินที่มีผลกระทบต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยข้อมูลอาจมาจากแหล่งข้อมูลภายใน เช่น ข้อมูลทางบัญชี ข้อมูลทรัพยากรบุคคล ผลการดำเนินงาน รายงานข้อบกพร่องที่ผ่านมาและอื่น ๆ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

1.2. การทำความเข้าใจความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย

องค์กรควรชี้แจงกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และพิจารณาความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียดังกล่าว

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรควรชี้แจงผู้มีส่วนได้เสียภายนอกเกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น หน่วยงาน ภาครัฐ ผู้ส่งมอบ ลูกค้า ชุมชนใกล้เคียง ผู้ถือหุ้น และอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กร
- องค์กรควรชี้แจงผู้มีส่วนได้เสียภายในที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น พนักงาน ลูกจ้าง
- องค์กรควรพิจารณาความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น นักลงทุนคาดหวังว่าความเสี่ยงและโอกาสที่มีผลกระทบต่อการทำงานจะต้องถูกจัดการเพื่อปกป้องผลตอบแทนจากการลงทุน ชุมชนใกล้เคียงคาดหวังความรับผิดชอบต่อสังคม ชื่อสัตย์และความรวดเร็วในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

2. ความเป็นผู้นำ

2.1 ความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่น

ผู้บริหารสูงสุดแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่นที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่น ควรรวมถึง

- การเป็นผู้รับผิดชอบต่อประสิทธิผลของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- มั่นใจว่ามีการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นเพียงพอ
- สื่อสารถึงความสำคัญของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- สนับสนุนบุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในระบบจัดการสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- ผู้บริหารควรติดตามผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การดำเนินการสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม และพิจารณาดำเนินการทันทีต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หรือการปฏิบัติการแก้ไข
- ผู้บริหารควรกำหนด จัดหาและบำรุงรักษาทรัพยากรที่จำเป็น สำหรับการจัดทำ นำไปปฏิบัติบำรุงรักษา และปรับปรุงระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงความเพียงพอ พร้อมใช้
- ผู้บริหารควรกำหนดช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ หนังสือเวียน อินทราเน็ต หรือช่องทางอื่น เพื่อสื่อสารข้อมูลระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น ผลการดำเนินงาน
- ผู้บริหารควรกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ เพื่อให้บุคลากรสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- ผู้บริหารควรส่งเสริมการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น การตัดสินใจช่องทางทบทวน โดยฝ่ายบริหาร การแข่งขันการเสนอผลงานสำหรับนำไปใช้ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

2.2 นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ที่ครอบคลุมถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการเพื่อ

- a) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of pollution) หรือ
- b) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable resource use) หรือ
- c) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change mitigation and adaptation)

หรือ

d) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and restoration of the natural environment) นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมต้องจัดทำเป็นเอกสารและสื่อสารให้บุคลากรขององค์กรทราบ รวมถึงพร้อมเปิดเผยต่อผู้มีส่วนได้เสีย โดยนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมควร

- เหมาะสมกับบริบทขององค์กร และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการ
- ให้กรอบสำหรับการกำหนดและทบทวนวัตถุประสงค์สิ่งแวดล้อม
- รวมถึงความมุ่งมั่นในการบรรลุผลต่อกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสิ่งแวดล้อม
- รวมถึงความมุ่งมั่นในการปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- ผู้บริหารระดับสูงสุดขององค์กรต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งลงนามในประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม
- สำหรับการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมควรมุ่งเน้นไปในทิศทางของการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน การลดผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- ผู้บริหารระดับสูงสุดขององค์กรต้องเผยแพร่และทำความเข้าใจนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับทุกคนที่ทำงานให้กับองค์กร หรือทำงานในนามขององค์กร เพื่อให้แนวนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการตามความเหมาะสม เช่น การติดประกาศ การประชุมชี้แจง การฝึกอบรม การเผยแพร่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- องค์กรควรเปิดเผยและสื่อสารนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กับผู้มีส่วนได้เสียที่องค์กรซึ่งรวมถึง สาธารณชนทั่วไป และเผยแพร่ต่อชุมชนโดยรอบ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อม โดยอาจใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม
- นโยบายควรกำหนดกรอบชัดเจนถึงความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์กรจะจัดการ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

2.3 บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ในองค์กร

ผู้บริหารสูงสุดต้องมั่นใจว่า ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่สำหรับบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ได้มีการมอบหมายและสื่อสารเป็นที่เข้าใจในองค์กร

โดยความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ ควรรวมถึง

- ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ที่เป็นไปตามข้อกำหนดของเกณฑ์ฉบับนี้
- รายงานสมรรถนะของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมต่อผู้บริหารสูงสุด

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- ผู้บริหารสูงสุดต้องกำหนดความรับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ สำหรับบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กร เพื่อให้บุคลากรในองค์กรรู้บทบาท อำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบ ต่อระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เช่น หนังสือมอบหมายงาน ใบพรรณนางาน
- ควรรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ที่กำหนดนั้น ควรรวมถึงความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ที่ระบุตามมาตรฐาน และหน้าที่รายงานสมรรถนะของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมต่อผู้บริหารสูงสุด

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

3. การวางแผน

3.1. การปฏิบัติการเพื่อดำเนินการกับความเสียงและโอกาส

3.1.1. ทั่วไป

ในการวางแผนสำหรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม องค์กรควรพิจารณาบริบทขององค์กร ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย และควรชี้บ่งความเสียงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับ

- ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม (ข้อ 3.1.2)
- กฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม (ข้อ 3.1.3)

และควรวางแผนดำเนินการกับความเสียงและโอกาสตามความเหมาะสม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรควรพิจารณาบริบทขององค์กร ซึ่งรวมถึงสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก และความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย และชี้บ่งความเสียงและโอกาสที่จะมีผลกระทบต่อประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม กฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความเสียงและโอกาสที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความเสียงและโอกาสที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม และการบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม
- องค์กรควรวางแผนดำเนินการกับความเสียง เช่น การหลีกเลี่ยงความเสียง การลดโอกาสเกิดความเสียง การลดผลกระทบ การกำหนดมาตรการควบคุมการดำเนินงาน อาจเป็นวิธีเดียวหรือหลายวิธีผสมผสานกัน
- องค์กรควรวางแผนดำเนินการกับโอกาส เช่น การนำไปสู่การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องระบบต่อไป

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

3.1.2. ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

องค์กรต้องชี้บ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดจากทุกกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และการบริการขององค์กรและพิจารณากำหนดประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม

องค์กรต้องจัดทำเอกสาร เกี่ยวกับ

- ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง
- เกณฑ์ที่ใช้เพื่อการพิจารณาประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ
- ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ

โดยการชี้บ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ควรพิจารณา

- ผลิตภัณฑ์และบริการที่องค์กรสามารถควบคุมและสามารถมีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์และบริการนั้น (ถ้ามี)
- มุมมองวัฏจักรชีวิต (Life cycle) (ถ้ามี) การเปลี่ยนแปลง รวมถึงแผนหรือการพัฒนาใหม่ หรือปรับเปลี่ยนกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการ

- สภาวะผิดปกติ และสถานการณ์ฉุกเฉินอย่างสมเหตุสมผล

องค์กรควรสื่อสารประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญภายในองค์กรตามความเหมาะสม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีขั้นตอนการดำเนินงานในการซึบซับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการภายใต้ขอบข่ายระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และดำเนินการประเมินหาประเด็นที่ทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญ
- ควรจัดทำเอกสารที่ระบุเกณฑ์ประเมินประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ
- ควรจัดทำเอกสารระบุประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์กรซึบซับและผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น
- ควรจัดทำเอกสารระบุประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ
- การซึบซับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ควรซึบซับครอบคลุมผลิตภัณฑ์และบริการที่องค์กรสามารถควบคุมได้ และสามารถมีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์และบริการนั้น (ถ้ามี) เช่น กิจกรรมอยู่นอกการควบคุมองค์กร แต่องค์กรสามารถขอความร่วมมือให้ผู้ควบคุมกิจกรรมนั้นจัดการด้านสิ่งแวดล้อมได้ เช่น การจ้างผู้รับเหมาขนส่งอยู่นอกการควบคุม แต่องค์กรสามารถขอความร่วมมือผู้รับเหมาได้ ดังนั้นจึงควรซึบซับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมขนส่งด้วย
- การซึบซับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ควรซึบซับครอบคลุมผลิตภัณฑ์และบริการตลอดวัฏจักรชีวิต (Life cycle) (ถ้ามี) เช่น ซึบซับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่วัตถุดิบหรือทรัพยากรธรรมชาติ การผลิต การขนส่ง การใช้ ไปจนถึงการกำจัด
- องค์กรมีการเปลี่ยนแปลง รวมถึงแผนหรือการพัฒนาใหม่ หรือปรับเปลี่ยนกิจกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ ควรได้รับการซึบซับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

3.1.3. กฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม

องค์กรต้องซึบซับ ติดตาม และรวบรวมข้อกำหนดกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

องค์กรควรซึบซับ ติดตาม และรวบรวมข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อกำหนดสัญญาว่าจ้าง แนวปฏิบัติที่ดี และข้อตกลงกับกลุ่มชุมชนหรือองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ

องค์กรควรจัดเก็บเอกสารกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการซึบซับและติดตาม กฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมของกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กร
- องค์กรควรจัดทำทะเบียนกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง
- องค์กรควรมีการสื่อสารให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ ติดตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่ออกมา หรือการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

3.2. วัตถุประสงค์และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม

3.2.1. วัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม

องค์กรต้องจัดทำวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญขององค์กร และกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

โดยวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมต้องสอดคล้องกับนโยบายสิ่งแวดล้อม สามารถวัดได้ จัดทำเป็นเอกสาร และสื่อสารภายในองค์กร

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายสิ่งแวดล้อม ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญขององค์กร และกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง
- วัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมต้องสามารถวัดได้ เป้าหมายควรมีองค์ประกอบดังนี้ เฉพาะเจาะจง (Specific) วัดผลได้ (Measurable) บรรลุได้ (Achievable) สัมพันธ์กับนโยบาย (Relevant) และกำหนดเวลาแล้วเสร็จ (Time)
- วัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมต้องจัดทำเป็นเอกสารลายลักษณ์อักษร และสื่อสารภายในองค์กรด้วยวิธีการที่เหมาะสม ได้แก่ การติดประกาศ การสื่อสารผ่านการประชุมพนักงาน

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

3.2.2. แผนงานด้านสิ่งแวดล้อม

องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม การวางแผนต้องพิจารณากำหนด

- วิธีการดำเนินการ
- ทรัพยากรที่ต้องการ
- ผู้รับผิดชอบ
- กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ
- วิธีการประเมินผล

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดย
 - รวบรวมรายละเอียดและข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องที่จะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เช่น ปัญหาเกิดจากสาเหตุใด มีหน่วยงานใดเกี่ยวข้องบ้าง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนงาน
 - กำหนดวิธีการดำเนินการโดยละเอียด ที่จะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
 - กำหนดเวลาแล้วเสร็จของแผนงานและระยะเวลาในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน
 - กำหนดผู้รับผิดชอบแผนงานโดยรวม และผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนของแผนงาน

- จัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ บุคลากร ค่าใช้จ่าย
- กำหนดวิธีการประเมินผลการบรรลุตามแผน และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน
- ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

4. การสนับสนุน

4.1. ทรัพยากร

องค์กรต้องพิจารณากำหนดและจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในทุก ๆ ด้านในการระบุนความต้องการทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ให้พิจารณาถึงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อาคาร สถานที่ ระบบสาธารณูปโภค เครื่องมือ อุปกรณ์ ระบบสื่อสาร ระบบข้อมูลสารสนเทศ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

4.2. ความรู้ความสามารถ

องค์กรต้อง

- กำหนดความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับบุคลากรที่ทำงานหรือทำงานในนามองค์กรซึ่งมีผลต่อสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมและกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

- ทำให้มั่นใจว่าบุคลากรเหล่านี้มีความรู้ความสามารถบนพื้นฐานของการศึกษา การฝึกอบรมหรือประสบการณ์ที่เหมาะสม

องค์กรควร

- พิจารณากำหนดการฝึกอบรมที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

- ดำเนินกิจกรรม เช่น การฝึกอบรม การสอนงานโดยหัวหน้างานหรือพี่เลี้ยง การฝึกอบรมงานจริงเพื่อให้เกิดความรู้ความสามารถที่จำเป็น และประเมินประสิทธิผลของกิจกรรมที่ได้กระทำ

- จัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นหลักฐานของความรู้ความสามารถ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องกำหนดความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับบุคลากรที่ทำงานในองค์กรหรือทำงานในนามองค์กร ซึ่งมีผลต่อสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมและกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การกำหนดความรู้ความสามารถที่จำเป็นตามตำแหน่งงานซึ่งรวมถึงการศึกษา การฝึกอบรมและประสบการณ์
- องค์กรต้องชี้แจงความจำเป็นในการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- องค์กรควรดำเนินกิจกรรม เช่น การฝึกอบรม การสอนงานโดยหัวหน้างานหรือพี่เลี้ยง การฝึกปฏิบัติงานจริง เพื่อให้เกิดความรู้ความสามารถที่จำเป็น และประเมินประสิทธิผลของกิจกรรมที่ได้กระทำ
- องค์กรควรจัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นหลักฐานของความรู้ความสามารถ ได้แก่ ประวัติการศึกษา บันทึกการฝึกอบรม บันทึกประสบการณ์ทำงานตามที่กำหนด

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

4.3. ความตระหนัก

องค์กรต้องทำให้มั่นใจว่าบุคลากรที่ทำงานภายใต้การควบคุมขององค์กรมีความตระหนักด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

โดยความตระหนักควรรวมถึง

- นโยบายสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ และผลกระทบที่เกี่ยวข้อง
- การมีส่วนร่วมต่อประสิทธิผลของระบบของการจัดการสิ่งแวดล้อม
- ผลกระทบของการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องสร้างความตระหนักด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรที่ทำงานในองค์กรหรือทำงานในนามขององค์กร แนวทางการสร้างความตระหนัก ได้แก่ การประชุมชี้แจง การติดป้ายประชาสัมพันธ์ การจัดสัมมนา การจัดนิทรรศการ การทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น
- โดยความตระหนักควรครอบคลุมถึง นโยบายสิ่งแวดล้อม ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญและผลกระทบที่เกี่ยวข้องการมีส่วนร่วมต่อประสิทธิผลของระบบของการจัดการสิ่งแวดล้อมผลกระทบของการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

4.4. การสื่อสาร

องค์กรต้องสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้กับบุคลากรภายในองค์กร

องค์กรควรสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ให้กับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียภายนอกตามความเหมาะสม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการสื่อสาร โดยกำหนดข้อมูลที่ต้องการการสื่อสารเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง
- กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการติดต่อสื่อสาร รวมถึงบุคลากรภายในองค์กรและกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียภายนอก
- กำหนดช่องทางและวิธีการสื่อสาร ดำเนินการสื่อสาร และประเมินผลการสื่อสาร

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

4.5. เอกสารและบันทึก

- a) การจัดทำและปรับปรุงเอกสาร ควรได้รับการทบทวน และอนุมัติ ตามความเหมาะสม
- b) การควบคุมเอกสารและบันทึก องค์กรควรดำเนินการต่อไปนี้ ตามที่ปฏิบัติได้
 - การแจกจ่าย การกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึง
 - การจัดเก็บ รวมถึงการเก็บรักษาให้อ่านได้ชัดเจน
 - การกำหนดระยะเวลาจัดเก็บและทำลาย

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการควบคุมเอกสารโดยครอบคลุมขั้นตอนการอนุมัติเอกสาร โดยผู้มีอำนาจก่อนใช้ การแจกจ่ายเอกสารไปจุดที่จำเป็นต้องใช้งาน การแสดงสถานะความเป็นปัจจุบัน และสถานะการแก้ไขเปลี่ยนแปลงของเอกสาร และการป้องกันการใช้อเอกสารที่ล้าสมัยและการซั้บ่งอย่างเหมาะสมหากต้องการเก็บไว้

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

5. การดำเนินการ

5.1. การวางแผนและการควบคุมการดำเนินการ

องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงาน เพื่อควบคุมการดำเนินการกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม

องค์กรควรจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างยั่งยืน

องค์กรควร

- จัดทำเกณฑ์สำหรับควบคุมการดำเนินการ
- ดำเนินการปฏิบัติการควบคุมกระบวนการตามเกณฑ์ควบคุม
- ดำเนินการสอดคล้องกับมุมมองวงจรชีวิต โดย

- กำหนดข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมในการออกแบบและพัฒนาสำหรับผลิตภัณฑ์และบริการ
- กำหนดข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์และบริการตามความ

เหมาะสม

- สื่อสารข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ส่งมอบภายนอก รวมถึงผู้รับเหมา
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งหรือส่งมอบ การใช้ การกำจัด และการจัดการเศษซากของผลิตภัณฑ์และบริการ
- จัดทำเอกสารที่จำเป็นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่ากระบวนการได้ดำเนินการตามแผน

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมเป็นเอกสารนำไปปฏิบัติ เพื่อควบคุมการดำเนินงานไม่ให้เกิดความผิดพลาด
- องค์กรควรกำหนดเกณฑ์การดำเนินงานในขั้นตอนการดำเนินงาน และปฏิบัติตามเกณฑ์การควบคุมอย่างเคร่งครัด รวมถึงกระบวนการที่มีการจ้างหน่วยงานภายนอกต้องได้รับการควบคุมตามเกณฑ์ด้วย
- การควบคุมการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ควรดำเนินการสอดคล้องกับมุมมองวงจรชีวิต ได้แก่ การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การกำหนดข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมด้านการจัดซื้อจัดจ้าง และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งหรือ ส่งมอบ การใช้ การกำจัดสุดท้าย และการจัดการเศษซากของผลิตภัณฑ์และบริการ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

5.2. การเตรียมความพร้อมและตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉิน

องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน หรืออุบัติเหตุที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชน รวมถึงการเตรียมการสำหรับการตอบสนอง โดยการวางแผนกิจกรรมเพื่อป้องกัน หรือบรรเทาผลกระทบ ด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมจากสถานการณ์ฉุกเฉิน และการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นจริง

องค์กรควร

- ทดสอบแผนการตอบสนองเป็นระยะ ๆ
- ทบทวนและปรับเปลี่ยนแผนตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินเป็นระยะ โดยเฉพาะหลังการเกิดเหตุฉุกเฉิน หรือการทดสอบ
- จัดให้มีเอกสารและการอบรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อการเตรียมความพร้อมและตอบสนองตามความเหมาะสมกับ ผู้มีส่วนได้เสีย รวมถึงบุคลากรที่ทำงานภายใต้การควบคุม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการชี้แจงสถานการณ์ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุร้ายแรงที่เกิดจาก กิจกรรมหรือสภาพต่าง ๆ ขององค์กรที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและต้องมีแนวทาง ในการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับและป้องกัน ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุร้ายแรงนั้น
- องค์กรควรมีการฝึกอบรมและฝึกซ้อมเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของขั้นตอนการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ และต้องมีการทบทวนและปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานที่จัดทำขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่มี เหตุการณ์ฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุเกิดขึ้นจริง

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

6. การประเมินการดำเนินงาน

6.1. การติดตาม ประเมินผล

6.1.1. ทั่วไป

องค์กรต้องเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม และติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงาน ด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้จัดทำไว้ และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเฝ้าระวังและตรวจวัดได้รับการสอบเทียบหรือทวนสอบ และบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม

องค์กรควรกำหนดวิธีการ เกณฑ์ และช่วงเวลา สำหรับการเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจวัด รวมถึงควร วิเคราะห์และประเมินผล

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานในการเฝ้าติดตามและวัดผลของค่าต่าง ๆ ให้ครอบคลุมค่าต่าง ๆ ของการปฏิบัติงานที่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม บันทึกข้อมูลของการเฝ้าติดตามและตรวจวัด
- รวมทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดต้องได้รับการสอบเทียบหรือทวนสอบ และการได้รับการบำรุงรักษาและจัดเก็บบันทึกไว้

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

6.1.2. การประเมินความสอดคล้อง

องค์กรต้องประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามช่วงเวลาที่กำหนด และจัดเก็บบันทึกเป็นหลักฐาน

องค์กรควรประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมกับข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ตามช่วงเวลาที่กำหนด และจัดเก็บบันทึกเป็นหลักฐาน

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานที่ระบุความถี่และวิธีการสำหรับการประเมินความสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการประเมินความสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ตามระยะเวลาและวิธีการที่กำหนดไว้บันทึกผลการประเมินความสอดคล้อง และรายงานผลการประเมินความสอดคล้องให้ผู้เกี่ยวข้อง

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

6.2. การตรวจประเมินภายใน

องค์กรต้องดำเนินการตรวจประเมินภายในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลและสอดคล้องกับข้อกำหนดต่าง ๆ และจัดเก็บบันทึกผลการตรวจประเมินภายในไว้เป็นหลักฐาน

องค์กรควรระบุหลักเกณฑ์การตรวจประเมิน และขอขยายการตรวจประเมินแต่ละครั้ง และเลือกผู้ตรวจประเมินที่เป็นกลางต่อกระบวนการตรวจประเมิน

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการตรวจประเมินภายในเพื่อตรวจสอบว่าระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับแผนงานสำหรับการจัดการสิ่งแวดล้อม มีการนำไปปฏิบัติและคงไว้ได้อย่างเหมาะสม
- โดยขั้นตอนหลักประกอบด้วย การจัดเตรียมผู้ประเมินภายในที่เป็นกลางต่อกระบวนการตรวจประเมิน การวางแผนการตรวจประเมินภายใน การดำเนินการตรวจประเมินภายใน การรายงานผลการตรวจประเมินภายใน การตรวจติดตามผลการแก้ไขและป้องกัน และสรุปผลเพื่อนำเข้าทบทวนโดยฝ่ายบริหาร

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

6.3. การทบทวนโดยฝ่ายบริหาร

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องทบทวนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรตามช่วงเวลาที่กำหนดเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมยังคงความเหมาะสม และเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง และจัดเก็บบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

ข้อมูลสำหรับการทบทวนโดยฝ่ายบริหาร ควรรวมถึง

- การติดตามผลของการดำเนินการจากการทบทวนโดยฝ่ายบริหารครั้งก่อน
- การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น บริบทขององค์กร กฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญและความเสี่ยง
- วัตถุประสงค์และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม
- ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร เช่น ผลการตรวจประเมินภายในและผลการตรวจประเมินโดยหน่วยงานภายนอก ผลการประเมินความสอดคล้องผลการปฏิบัติการแก้ไข

ผลลัพธ์ของการทบทวนโดยฝ่ายบริหารควรรวมถึง

- ผลสรุปที่เกี่ยวกับประสิทธิผลของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับโอกาสการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
- การตัดสินใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงทรัพยากร
- การดำเนินการเมื่อวัตถุประสงค์ไม่บรรลุผล

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- ผู้บริหารระดับสูงต้องเป็นผู้นำในการทบทวนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามช่วงระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าระบบยังคงมีความเหมาะสม พอเพียง และเกิดประสิทธิผล มีการประเมินถึงโอกาสในการปรับปรุงและความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม นโยบายสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม มีการจัดเก็บบันทึกการทบทวน
- หัวข้อการทบทวนควรประกอบด้วย การติดตามผลของการดำเนินการจากการทบทวนโดยฝ่ายบริหารครั้งก่อน การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น บริบทขององค์กร กฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ และความเสี่ยง วัตถุประสงค์และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร เช่น ผลการตรวจประเมินภายใน และผลการตรวจประเมินโดยหน่วยงานภายนอก ผลการประเมินความสอดคล้อง ผลการปฏิบัติการแก้ไข
- ภายหลังจากทบทวนโดยฝ่ายบริหารแล้ว ผู้บริหารสูงสุดควรมีการตัดสินใจ และมีคำสั่งที่รวมถึงผลสรุปที่เกี่ยวกับประสิทธิผลของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับโอกาสการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การตัดสินใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงทรัพยากร การดำเนินการเมื่อวัตถุประสงค์ไม่บรรลุผล

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

7. การปรับปรุง

7.1. ข้อบกพร่องและปฏิบัติการแก้ไข

องค์กรต้องดำเนินการกับข้อบกพร่องด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น และปฏิบัติการแก้ไข โดยวิเคราะห์สาเหตุของข้อบกพร่อง ดำเนินการกำจัดสาเหตุของข้อบกพร่องเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำ และจัดเก็บบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการดำเนินการกับข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นแล้วหรืออาจจะเกิดขึ้น และปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน โดยต้องประกอบด้วยขั้นตอนการแจ้งให้มีการแก้ไขและป้องกัน ข้อบกพร่อง การดำเนินการเบื้องต้นกับข้อบกพร่อง การค้นหาสาเหตุที่แท้จริง การดำเนินการป้องกันการเกิดข้อบกพร่องซ้ำ การทบทวนและปรับปรุงสิ่งที่เกี่ยวข้องและการบันทึกผลการดำเนินการ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 (ต่อ)

7.2. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

องค์กรต้องปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ตามความเหมาะสมและมีประสิทธิผล

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง โดยอาจนำผลจากการดำเนินงานที่ผ่านมา การพิจารณาบริบทขององค์กร การประเมินโอกาส และผลการทบทวนโดยฝ่ายบริหาร เป็นต้น

4) แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 : วัฒนธรรมสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4

ข้อ 1 องค์กรต้องมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดระดับที่ 3 ทุกข้อ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ตามมาตรฐาน มอก./ISO 14001 หรือตามมาตรฐานอื่น ๆ ที่เทียบเท่า

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

ข้อ 2 องค์กรต้องมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการประกอบกิจการอุตสาหกรรมขององค์กรและนำมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยให้ครอบคลุมตามหลักการของมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ISO 26000 ดังต่อไปนี้

2.1 องค์กรต้องมีความรับผิดชอบต่อผลกระทบต่อสังคมจากองค์กรที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยต้องมีความรับผิดชอบต่อ

(1) ผลกระทบจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่างๆ ขององค์กรต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะผลกระทบต่อด้านลบที่มีนัยสำคัญ

(2) การดำเนินการเพื่อการป้องกันผลกระทบต่อด้านลบที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีกระบวนการสร้างวัฒนธรรมองค์กร และนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล ตัวอย่างขั้นตอนการสร้างวัฒนธรรม ได้แก่
 - มีกระบวนการเพื่อให้บุคลากรภายในองค์กรเกิดความเชื่อมร้อยกันเกี่ยวกับความสามารถขององค์กรในการดำเนินการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน
 - มีกระบวนการในการสร้างค่านิยมและจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม
 - มีกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่จะสะท้อนถึงการแสดงออกของค่านิยมด้านสิ่งแวดล้อม
 - มีการกำหนดแนวทางสำหรับการปฏิบัติเพื่อให้พฤติกรรมคงอยู่อย่างยั่งยืนจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กรในการให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม
 - มีการกำหนดวิธีการในการประเมินความคงอยู่ของวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง
- องค์กรต้องมีการกำหนดวิธีการในการประเมินผลกระทบต่อสังคมจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ ขององค์กรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะผลกระทบต่อด้านลบที่มีนัยสำคัญ

- องค์กรต้องมีการประเมินผลกระทบด้านลบที่มีนัยสำคัญต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาและ/หรือปรับปรุงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์/บริการ กระบวนการผลิต เครื่องจักร/อุปกรณ์ สถานที่ประกอบการกลยุทธ์ทางธุรกิจ
- องค์กรต้องจัดทำแผนงานหรือกำหนดมาตรการเพื่อรองรับและป้องกันผลกระทบด้านลบที่มีนัยสำคัญ
- องค์กรต้องมีการทบทวนและทวนสอบมาตรการป้องกันผลกระทบที่มีนัยสำคัญเป็นระยะ เพื่อให้มั่นใจว่ายังคงเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง
- ในกรณีที่เกิดข้อผิดพลาดจากการดำเนินงานขึ้น องค์กรต้องมีการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขสิ่งผิดพลาดนั้น และดำเนินการปฏิบัติการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีก และบันทึกผลการดำเนินการต่าง ๆ

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

2.2 องค์กรต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย องค์กรต้องมีการเปิดเผยอย่างชัดเจน ถูกต้อง และครบถ้วน โดย

- (1) ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานขององค์กร สามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยตรงและง่ายต่อความเข้าใจ
- (2) ข้อมูลต้องเหมาะสมกับช่วงเวลา เป็นข้อเท็จจริง ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถประเมินผลได้อย่างถูกต้อง

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

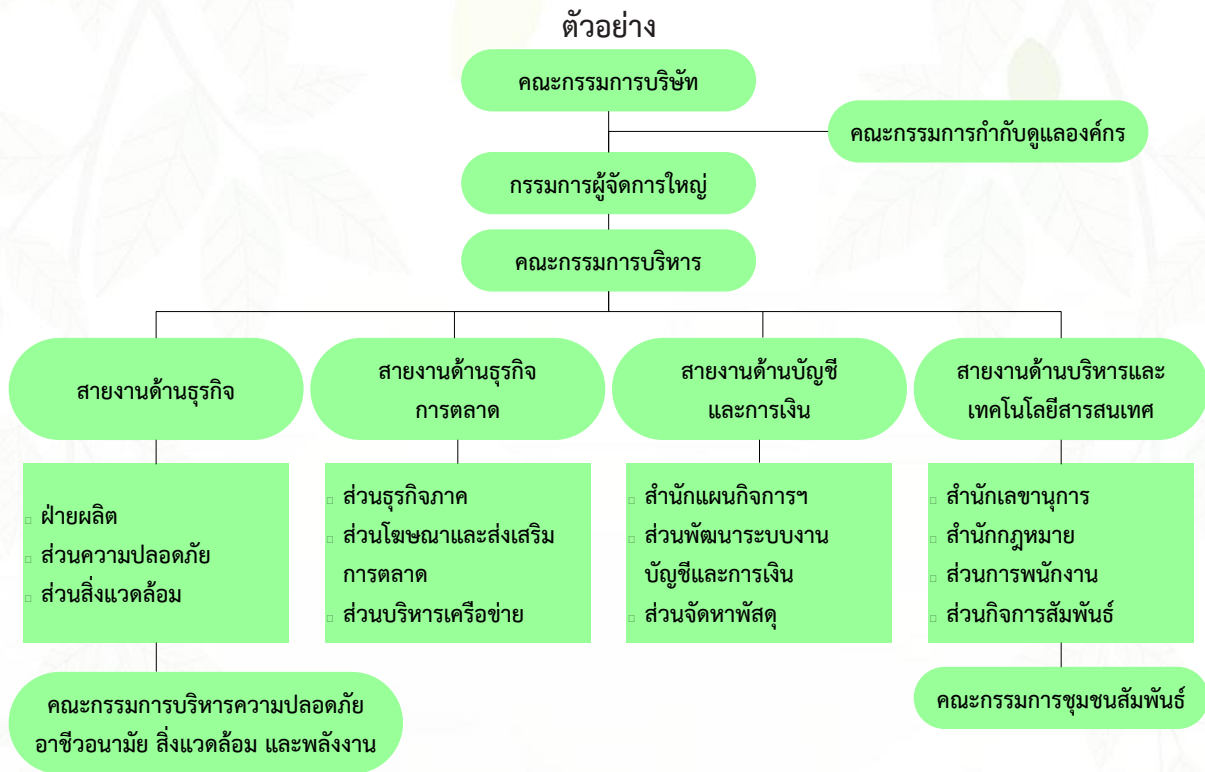
- องค์กรต้องมีการชี้แจงผู้มีส่วนได้เสียในแต่ละภาคส่วนให้ชัดเจน พร้อมทั้งผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้เสียในแต่ละภาคส่วน ตัวอย่างผู้มีส่วนได้เสีย เช่น พนักงานและครอบครัว ผู้ถือหุ้น ผู้ส่งมอบ/ผู้รับจ้างช่วง ผู้แทนจำหน่าย ลูกค้า หน่วยงานราชการ ชุมชน
- องค์กรต้องจำแนกสารสนเทศเกี่ยวกับผลกระทบต่าง ๆ และต้องจัดเตรียมให้ผู้มีส่วนได้เสียในแต่ละภาคส่วนรับทราบ
- องค์กรต้องมีการจัดเตรียมสารสนเทศเพื่อให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงได้โดยตรงและง่ายต่อการเข้าใจ นอกจากนี้สารสนเทศต้องมีความเหมาะสมกับช่วงเวลา เป็นข้อเท็จจริง และนำเสนอในลักษณะที่มีความชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือ เพื่อทำให้ผู้มีส่วนได้เสียแต่ละส่วนสามารถประเมินผลได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ ขององค์กร
- องค์กรต้องมีขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อให้มั่นใจว่าสารสนเทศได้มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันและมีความถูกต้อง

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

- 2.3 องค์กรต้องมีการส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม อย่างจริงจัง โดย
- (1) ประกาศกำหนดค่านิยมและหลักการต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรให้ชัดเจน
 - (2) ดำเนินการตามโครงสร้างการบริหารที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร
 - (3) มีกลไกในการกำกับดูแล และการควบคุมต่าง ๆ เพื่อเฝ้าติดตามให้การสนับสนุน และการบังคับให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม
 - (4) มีการกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม
 - (5) มีการป้องกันหรือแก้ไขการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่มีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมตลอดทั่วทั้งองค์กร
 - (6) มีรายงานผลการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- พฤติกรรมขององค์กรต้องอยู่บนพื้นฐานของการมีค่านิยมที่เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ ความเท่าเทียม และความยุติธรรม ค่านิยมเหล่านี้ยังหมายรวมถึงข้อกังวลสำหรับชุมชนและสิ่งแวดล้อม และความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ ขององค์กรต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย
- องค์กรต้องมีการชี้แจงและกำหนดค่านิยมและหลักการต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร
- องค์กรต้องมีการจัดโครงสร้างการบริหารที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร ซึ่งรวมทั้งในกระบวนการตัดสินใจและการมีปฏิสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ๆ
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการกำกับดูแล และการควบคุมต่าง ๆ เพื่อคอยเฝ้าติดตาม ให้การสนับสนุน และการบังคับให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการกระตุ้นและการส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรฐานของการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการป้องกัน หรือแก้ไขการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนที่สามารถจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่มีจริยธรรมตลอดทั่วทั้งองค์กร
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการให้ความช่วยเหลือในการทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม และไม่มีจริยธรรมโดยปราศจากความหวาดกลัวจากการถูกข่มขู่

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

2.4 องค์กรต้องเคารพ พิจารณา และตอบสนองต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย ด้านประเด็นสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องเคารพ พิจารณา และตอบสนองต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ถึงแม้ว่าวัตถุประสงค์ขององค์กรอาจจะมีข้อจำกัดเพียงทำเพื่อตอบสนองผลประโยชน์ของเจ้าของ สมาชิก ลูกค้า หรือสมาคมที่องค์กรสังกัด อย่างไรก็ตามสิทธิการเรียกร้อง และผลประโยชน์ของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ต้องได้รับการพิจารณาด้วย เนื่องจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเหล่านี้ต่างถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร
- องค์กรต้องมีการชี้แจงผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร
- องค์กรต้องให้ความสำคัญ และระมัดระวังเกี่ยวกับผลประโยชน์ รวมทั้งสิทธิทางกฎหมายของผู้มีส่วนได้เสียและตอบสนองต่อข้อกังวลต่าง ๆ
- องค์กรต้องให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสียบางกลุ่มที่ได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญกับการดำเนินการต่าง ๆ ขององค์กร
- องค์กรต้องประเมินและพิจารณาถึงการสร้างความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อการติดตาม การสานสัมพันธ์ และการมีอิทธิพลกับองค์กร
- องค์กรต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียกับความคาดหวังของสังคม/ชุมชน และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

2.5 องค์กรต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องชี้แจงและรวบรวมกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม
- องค์กรต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายทั้งหมดที่ครอบคลุมถึงการดำเนินการขององค์กร ถึงแม้ว่ากฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ เหล่านั้นจะไม่มีบทบังคับใช้อย่างเหมาะสมก็ตาม
- องค์กรต้องมีกลไกที่ทำให้มั่นใจว่าหน่วยงานที่องค์กรมีความสัมพันธ์มีการดำเนินการต่าง ๆ ตามกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการติดตามเพื่อให้ได้รับทราบถึงข้อกฎหมายที่ต้องรับผิดชอบทั้งหมด
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการทบทวนถึงการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ที่องค์กรเกี่ยวข้องตามช่วงระยะเวลาที่กำหนด

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

2.6 องค์กรต้องเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางสากลในด้านสิ่งแวดล้อมในสถานการณ์ที่กฎหมาย หรือ การดำเนินการตามกฎหมายยังไม่พอเพียงสำหรับการปกป้องสิ่งแวดล้อมได้ องค์กรต้องผลักดันให้เกิดความเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากล

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากลในขณะที่ยังคงยึดมั่นกับหลักการการเคารพต่อกฎหมายต่าง ๆ
- ในสถานการณ์ที่กฎหมายหรือการดำเนินการตามกฎหมายยังไม่พอเพียงสำหรับการปกป้องสิ่งแวดล้อมหรือสังคมได้ องค์กรต้องผลักดันให้เกิดการเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากลเป็นอย่างน้อย
- ในกรณีที่พบว่ากฎหมายหรือการดำเนินการตามกฎหมายขัดแย้งกับการปฏิบัติตามแนวทางของสากล องค์กรต้องผลักดันเพื่อให้เกิดการเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางของสากลให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้
- องค์กรต้องพิจารณาถึงโอกาสและช่องทางต่าง ๆ ในกฎหมายเพื่อชักชวนองค์กรและหน่วยงานที่กำลังกำกับดูแลด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อการขจัดปัญหาข้อขัดแย้ง
- องค์กรต้องหลีกเลี่ยงการร่วมการกระทำผิดกับองค์กรอื่นในการดำเนินการต่าง ๆ ที่ไม่เป็นตามการปฏิบัติตามแนวทางสากล

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

2.7 องค์กรต้องเคารพต่อสิทธิมนุษยชน ในด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี และให้การยอมรับถึงความสำคัญและความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชนในด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการชี้แจงและรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการดำเนินการให้เกิดการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และให้การยอมรับถึงความสำคัญและความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชน
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการดำเนินการให้เกิดการเคารพและส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ ที่กฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนกำหนดโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
- ในสถานการณ์ที่สิทธิมนุษยชนไม่ได้รับการปกป้อง องค์กรต้องดำเนินการให้เกิดการเคารพสิทธิมนุษยชน และหลีกเลี่ยง การได้มาซึ่งผลประโยชน์จากสถานการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าว
- ในสถานการณ์ที่กฎหมาย หรือการบังคับใช้กฎหมายยังไม่มีที่เหมาะสมต่อการปกป้องสิทธิมนุษยชน องค์กรต้องยึดถือหลักการของการเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางสากล

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 (ต่อ)

ข้อ 3 องค์กรต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการชี้แจงและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม
- องค์กรต้องมีกระบวนการในการตัดสินใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมใด ที่ต้องมีการเปิดเผยต่อสาธารณะ
- องค์กรต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะ ซึ่งอาจอยู่ในรายงานประจำปีขององค์กร หรือใช้ช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- องค์กรต้องกำหนดช่องทางหรือวิธีการในการเผยแพร่รายงานผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทราบและเข้าถึงได้โดยง่าย

5) แนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5 : เครือข่ายสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5

ข้อ 1 องค์กรต้องมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรเป็นไปตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 ทุกข้อ

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 จากคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5 (ต่อ)

ข้อ 2 องค์กรต้องดำเนินการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย (Stake Holder) ที่ครอบคลุมทั้งโซ่อุปทาน (Supply Chain) ชุมชน และผู้บริโภครวม และต้องทำให้ประสบความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดย

- (1) ต้องส่งเสริมให้โซ่อุปทาน (Supply Chain) มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และนำมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยต้องดำเนินการให้ครอบคลุมทั้งโซ่อุปทาน และต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- (2) ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน การพัฒนาชุมชน และต้องร่วมกับชุมชนในการกระตุ้นจิตสำนึก และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจต่อการบริโภคที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) ต้องให้ความรู้และสร้างความตระหนักแก่ผู้บริโภคในการบริโภคที่ยั่งยืน

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการชี้แจงผู้มีส่วนได้เสียกับการดำเนินธุรกิจขององค์กร
- องค์กรต้องมีการกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการส่งเสริม สร้าง และสานกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย
- องค์กรต้องมีการจัดทำโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย กับองค์กร ตามศักยภาพและความพร้อมของผู้มีส่วนได้เสียในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับองค์กร
- องค์กรต้องกำหนดและรักษาไว้ซึ่งกลไกในการส่งเสริมให้โซ่อุปทานขององค์กรมุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว โดยอย่างน้อย ต้องครอบคลุมถึงผู้ผลิตวัตถุดิบโดยตรงให้กับองค์กร (Supplier) ผู้รับจ้างช่วงงานขององค์กร (Subcontractor) ผู้ส่งมอบบริการโดยตรงให้กับองค์กร (Service Provider)
- องค์กรต้องมีการจัดทำโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริม สร้างและสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับโซ่อุปทานขององค์กร โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมถึงผู้ผลิตวัตถุดิบโดยตรงให้กับองค์กร (Supplier) ผู้รับจ้างช่วงงานขององค์กร (Subcontractor) ผู้ส่งมอบบริการโดยตรงให้กับองค์กร (Service Provider)

- องค์กรควรมีการวางแผนงานส่งเสริมผู้ที่อยู่ในโซ่อุปทานในการส่งมอบวัตถุดิบ/บริการ ที่ไม่ได้ส่งมอบให้องค์กรโดยตรง แต่เป็นผู้ส่งมอบในลำดับถัด ๆ ไป รวมทั้งผู้ค้าส่ง และผู้ค้าปลีก เข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- องค์กรต้องมีการจัดทำโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับชุมชนที่มีโอกาสได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กร เพื่อสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมและสร้างความเข้าใจในการบริโภคอย่างยั่งยืน
- องค์กรต้องมีกิจกรรมหรือวิธีการในการสร้างความรู้ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกให้กับผู้บริโภคซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าขององค์กรผู้แทนจำหน่ายสินค้าขององค์กร (Trade Agency) หรือผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ขององค์กร ให้ตระหนักถึงการบริโภคที่ยั่งยืน

เกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5 (ต่อ)

ข้อ 3 องค์กรต้องจัดทำรายงานการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย และสรุปรายงานผลความสำเร็จเพื่อเผยแพร่

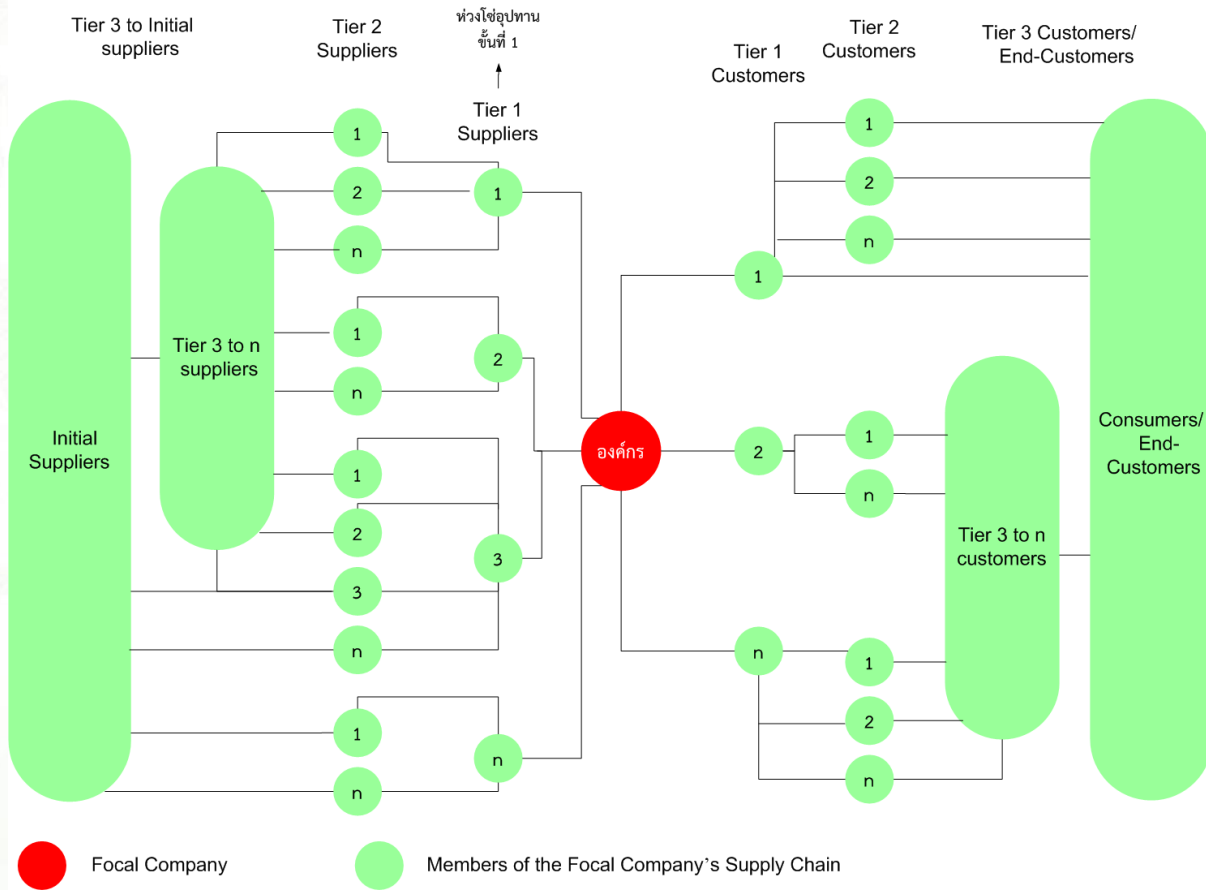
แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

- องค์กรต้องมีการรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โซ่อุปทาน ชุมชน และผู้บริโภค
- องค์กรต้องจัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลความสำเร็จของการดำเนินการ
- องค์กรต้องกำหนดวิธีการในการเผยแพร่รายงานการดำเนินการต่าง ๆ

ตัวอย่างการชี้แจงผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร

การซึ่บ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโซ่อุปทาน (Supply Chain)

กิจกรรม/แผนงานด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางและกรอบการประเมินอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (เพิ่มเติม)

องค์ประกอบของการประเมิน แบ่งเป็น 2 ส่วน

1. ประเมินโดยผู้ตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว (Auditors)

- ประเมินความสอดคล้องกับเกณฑ์กำหนดของอุตสาหกรรมสีเขียว โดยครอบคลุมโซ่อุปทาน ชุมชน และผู้บริโภค

2. ประเมินโดยชุมชนรอบข้าง (Communities)

- ชุมชนรอบข้าง คือ ประชากรที่อาศัยอยู่โดยรอบองค์กร/สถานประกอบการ ในรัศมีอย่างน้อย 5 กิโลเมตร มีส่วนในการประเมินสถานประกอบการที่ขอรับการรับรอง
- วิธีการคือ ส่งแบบสำรวจให้แก่แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ดำเนินการ ทั้งนี้ การสำรวจจะต้องไม่ดำเนินการโดยสถานประกอบการโดยตรง
- จำนวนกลุ่มตัวอย่าง อปท. ละไม่น้อยกว่า 50 คน ทั้งนี้ รวมกันไม่น้อยกว่า 200 ตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นไปตามหลักการทางสถิติ
- คะแนนความพึงพอใจที่ได้จากแบบสำรวจเฉลี่ยต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

เกณฑ์การตัดสิน ผลการประเมินทั้งหมดต้องผ่านทั้งส่วนของผู้ประเมิน และชุมชนรอบข้าง

การพิจารณาขอบเขตของผู้ผลิตวัตถุดิบ (Supplier) จะพิจารณาเฉพาะผู้ผลิตที่เป็น First Tier ดังนี้

สถานประกอบการดำเนินการประเมินความเสี่ยง Supplier ตามหลักการสากล หรือที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดโดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมาก (High Impact)

- สถานประกอบการในประเทศ ที่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 จะต้องได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 ขึ้นไปจากกระทรวงอุตสาหกรรมทุกราย
- สถานประกอบการในต่างประเทศหรือ สถานประกอบการในประเทศที่ไม่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 ต้องแสดงหลักฐานการประเมินของผู้ยื่นขอว่าสถานประกอบการดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 ขึ้นไป

2. กลุ่มที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมปานกลาง (Medium Impact)

- สถานประกอบการในประเทศที่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 จะต้องได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 1 และมีแผนที่จะทำให้ได้อุตสาหกรรมสีเขียว อย่างน้อยระดับ 2 ภายใน 1 ปี
- สถานประกอบการในต่างประเทศหรือ สถานประกอบการในประเทศที่ไม่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 ต้องแสดงหลักฐานการประเมินของผู้ยื่นขอว่าสถานประกอบการดังกล่าวเป็นไปตามอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 1 และมีแผนที่จะทำให้ได้อุตสาหกรรมสีเขียวอย่างน้อยระดับ 2 ภายใน 1 ปี

3. กลุ่มที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย (Low Impact)

- สถานประกอบการในประเทศที่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 มีแผนที่จะทำให้ได้อุตสาหกรรมสีเขียวอย่างน้อยระดับ 2 ภายใน 3 ปี
- สถานประกอบการในต่างประเทศ หรือสถานประกอบการในประเทศที่ไม่เป็นโรงงานจำพวก 1, 2 และ 3 ต้องแสดงหลักฐานการประเมินของผู้ยื่นขอว่าสถานประกอบการดังกล่าวมีแผนที่จะทำให้ได้อุตสาหกรรมสีเขียวอย่างน้อยระดับ 2 ภายใน 3 ปี

การกำหนดระดับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การพิจารณาต้องประกอบด้วย

- » ระดับความรุนแรง (Severity) ความรุนแรงของผลกระทบใน 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง มาก
- » โอกาส (Opportunity) ที่จะเกิดผลกระทบใน 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง มาก

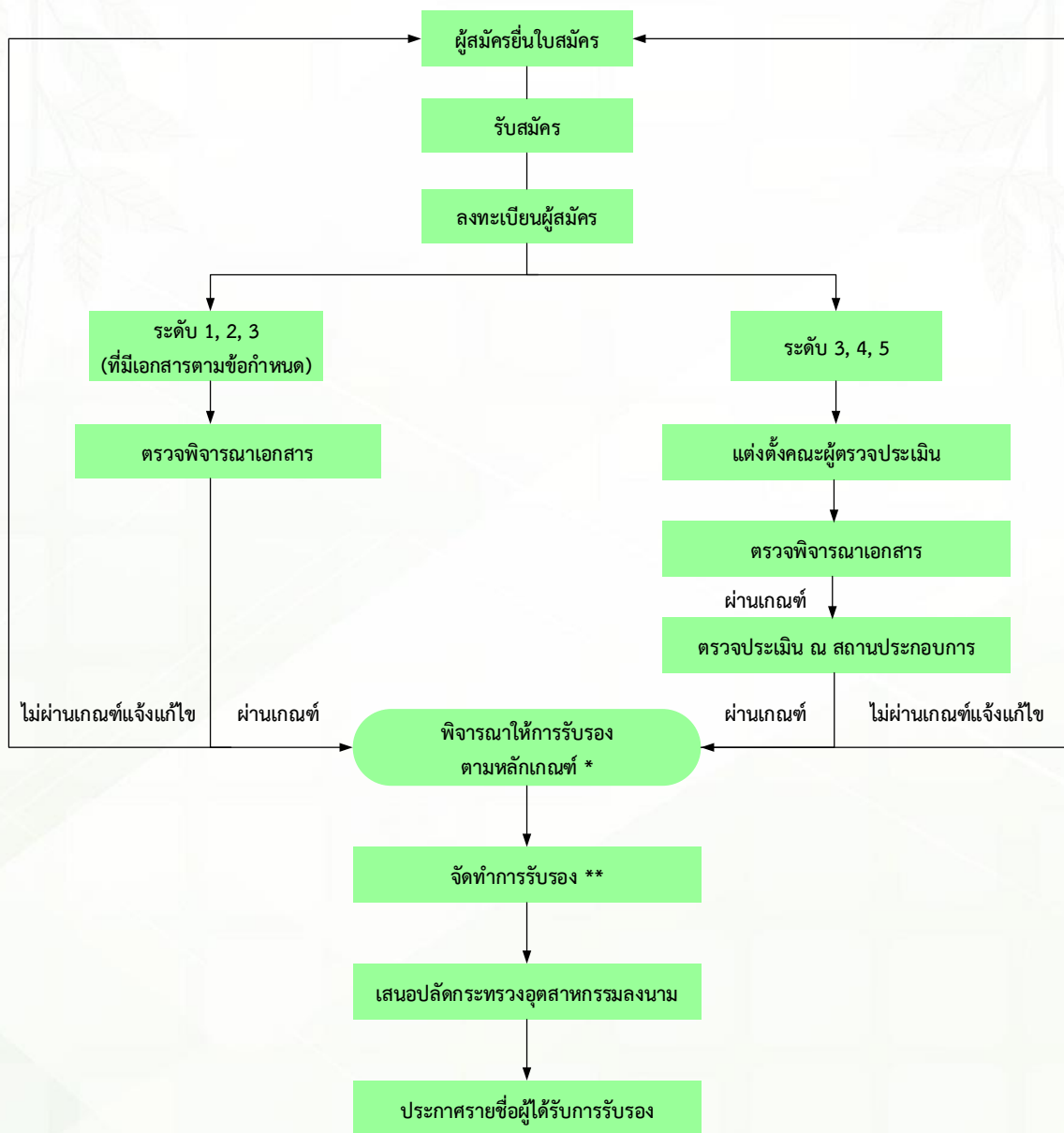
แนวทางการประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เป็นขั้นตอนที่ระบุลำดับความเสี่ยงของอันตรายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของงานที่ครอบคลุมสถานที่ เครื่องจักร อุปกรณ์ บุคลากร และขั้นตอนการทำงาน ที่อาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยความเสียหายต่อทรัพย์สิน ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งต่าง ๆ รวมกัน การแบ่ง Supplier แนะนำให้ใช้หลักวิชาการในการประเมินความเสี่ยงตามแนวทางสากลที่เป็นมาตรฐานสากลหรือตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมให้ความเห็นชอบ

5

ขั้นตอนการดำเนินการ ให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

ขั้นตอนการดำเนินการให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1 ถึงระดับที่ 5

หมายเหตุ

* การพิจารณาให้การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 1 ระดับที่ 2 และระดับที่ 3 (ที่มีเอกสารตามข้อกำหนด)

ระดับที่ 1 ถึง 3 (หน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด กรมโรงงานอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้พิจารณาให้การรับรอง โดยพิจารณาจากเอกสารที่ยื่นพร้อมใบสมัคร

* การพิจารณาให้การรับรองระดับที่ 3 ระดับที่ 4 และระดับที่ 5

(1) คณะอนุกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว พิจารณาให้การรับรอง โดยคณะผู้ตรวจประเมิน ไปตรวจประเมิน ณ สถานประกอบการ

(2) คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว รับทราบผลการพิจารณาให้การรับรอง

** กรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้จัดทำใบรับรอง และดำเนินการ ดังนี้

- (1) จัดทำใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ตามระดับที่ได้รับ
- (2) เสนอปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณาลงนามใบรับรอง
- (3) ประกาศรายชื่อสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองผ่านเว็บไซต์ <http://greenindustry.diw.go.th>
- (4) การส่งมอบใบรับรอง
 - ส่งใบรับรองให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดที่สถานประกอบการตั้งอยู่
 - สถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถรับใบรับรองได้ที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม

6

การบูรณาการโครงการต่างๆ กับระดับของอุตสาหกรรมสีเขียว

การดำเนินโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวงอุตสาหกรรมจะมีหลายหน่วยงานร่วมมือกัน ประกอบด้วย กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (สปอ.) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานไอเอสโอ (สรอ.) และกรมนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ ที่ร่วมกันบูรณาการโครงการกับอุตสาหกรรมสีเขียว ประกอบด้วย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) และกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ สามารถเทียบได้กับระดับของอุตสาหกรรมสีเขียว สรุปได้ดังนี้

การบูรณาการโครงการต่าง ๆ กับระดับของอุตสาหกรรมสีเขียว

ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)

ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)

- OHSAS 18001/ISO 45001 - โครงการยกระดับผู้ประกอบการจัดการของเสีย
- CSR Beginner - โครงการพัฒนาศักยภาพการใช้ประโยชน์จากของเสีย
- EMS for SMEs ขั้นที่ 1 - Green Logistics
- Cleaner Technology - โครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
- โครงการศึกษาศักยภาพในการลดปริมาณน้ำ ในโรงงานอุตสาหกรรม
- 3Rs
- โครงการธงชาวดาวเขียว/โครงการธงชาวดาวทอง
- Lean Manufacturing
- Carbon Footprint
- ISO 9001

ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System)

- ISO 14001 - ผลิตภัณฑ์หลากหลายเขียว
- ISO 50001 - ตะกร้าเขียว
- CSR-DIW/CSR-DIW Continuous - รางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ประเภทการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- EMS for SMEs ขั้นที่ 2 - รางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ประเภทการจัดการพลังงาน
- CSR-DPIM
- เข็มืองแร่สีเขียว

ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)

- ISO 26000
- Eco Factory

ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network)

1) กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)

โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้หลากหลายโครงการ เช่น โครงการพัฒนาโรงงานให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW / CSR-DIW Continuous) และโครงการพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ลุ่มน้ำหลัก (EMS for SMEs) ชั้นที่ 2 (Environmental Management System for Small and Medium Enterprises) รวมถึงรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่นประเภทการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 นอกจากนี้ มีโครงการอื่น ๆ เช่น โครงการพัฒนาโรงงานให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR Beginner) EMS for SMEs ชั้นที่ 1 (Environmental Management System for Small and Medium Enterprises) โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด (Cleaner Technology) โครงการศึกษาศักยภาพในการลดปริมาณน้ำในโรงงานอุตสาหกรรม โครงการ 3Rs โครงการยกระดับผู้ประกอบการจัดการของเสีย และโครงการพัฒนาศักยภาพการใช้ประโยชน์กากของเสีย เป็นต้น โดยโครงการเหล่านี้สามารถเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2

2) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (สปอ.)

โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ โครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2

3) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.)

โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ รางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ประเภทการจัดการพลังงาน สามารถเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 และโครงการระบบการผลิตแบบลีน (Lean Manufacturing) สามารถเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 นอกจากนี้ มีโครงการอื่น ๆ เช่น การขนส่งที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) ซึ่งสามารถเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2

4) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ โครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) โครงการเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) ซึ่งทั้ง 2 โครงการเป็นโครงการที่เทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3

5) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)

มีโครงการช่วยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว เช่น โครงการฝึกอบรมและจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 โครงการฝึกอบรมและจัดทำระบบการจัดการพลังงาน ISO 50001 และผลิตภัณฑ์หลากหลายที่สามารถเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3

6) สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ (สรอ.)

มีการดำเนินงานและโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ การให้การรับรองระบบต่าง ๆ เช่น ISO 14001 และ ISO 50001 ซึ่งอาจเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 การดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (ISO 26000) ซึ่งอาจเทียบได้กับระดับที่ 4 นอกจากนี้ สถาบันฯ ยังมีการทำมาตรฐาน SEA (Sustainable Excellent Award) และมาตรฐานเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

7) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)

มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม (ธงขาวดาวเขียว / ธงขาวดาวทอง) ซึ่งเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2

8) สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)

มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ โครงการโรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Factory) ซึ่งเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4

9) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)

มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ คาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) ของผลิตภัณฑ์ หรือองค์กร ซึ่งเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2

10) กรมควบคุมมลพิษ

มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและสามารถใช้ในการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียวได้ อาทิ โครงการตระกล้าเขียว ซึ่งเทียบได้กับอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3

ทั้งนี้ โครงการต่าง ๆ ที่แต่ละหน่วยงานได้ยกตัวอย่างมาในข้างต้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของโครงการที่มีและเกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งข้อมูลโครงการเพิ่มเติมสามารถค้นหาได้จากเว็บไซต์อุตสาหกรรมสีเขียว และสอบถามโดยตรงที่แต่ละหน่วยงาน แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวของกระทรวงอุตสาหกรรมสามารถสรุปเป็นประเด็นหลัก ๆ ได้ ดังนี้

- การผลักดันให้อุตสาหกรรมสีเขียวเป็นแผนงานความรับผิดชอบสำหรับทุกหน่วยงาน
- การเผยแพร่อุตสาหกรรมสีเขียวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นผ่านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ จัดงานต่าง ๆ
- การเผยแพร่สิทธิประโยชน์ที่โรงงานต่างๆ จะได้รับจากการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในแต่ละระดับ
- การเสวนาแบ่งปันประสบการณ์ว่า ทำอย่างไรถึงจะเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว โดยโรงงานที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวในแต่ละระดับให้กับโรงงานอื่น ๆ ที่สนใจเข้ารับการรับรอง
- การทำให้โรงงานจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ในแต่ละจังหวัด เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว
- การส่งเสริมให้โรงงานที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยกระดับการรับรองในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมสีเขียวให้เกิดขึ้น โดยในส่วนของส่งเสริมให้โรงงานมีการพัฒนาระดับการรับรองนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมมีหลายโครงการที่สามารถช่วยสนับสนุนการพัฒนาได้ในแต่ละระดับ

สรุปแนวทางการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียว

ระดับ	ใบรับรอง / โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)	-	
ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)	ISO 9001	
	OHSAS 18001 / ISO 45001	
	CSR Beginner	กองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)
	EMS for SMEs ขั้นที่ 1 (Environmental Management System for Small and Medium Enterprises)	กองส่งเสริมเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม โรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)
	โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการ ผลิตที่สะอาด (Cleaner Technology)	กองส่งเสริมเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม โรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)
	โครงการศึกษาศักยภาพในการลด ปริมาณน้ำ ในโรงงานอุตสาหกรรม	กองส่งเสริมเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม โรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)
	โครงการ 3Rs	กองบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)
	โครงการยกระดับผู้ประกอบการ จัดการของเสีย	กองบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)
	โครงการพัฒนาศักยภาพการใช้ ประโยชน์กากของเสีย	กองบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)
	การขนส่งที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.)
	โครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม (สปอ.)
	โครงการธงชาวดาวเขียว / โครงการ ธงชาวดาวทอง	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)
	ระบบการผลิตแบบลีน (Lean Manufacturing)	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.)
คาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) ของผลิตภัณฑ์ / องค์กร	องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือน กระจก (องค์การมหาชน)	
ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System)	ISO 14001	
	ISO 50001	
	CSR – DIW / CSR – DIW Continuous	กองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)

สรุปแนวทางการเทียบระดับอุตสาหกรรมสีเขียว

ระดับ	ใบรับรอง / โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) (ต่อ)	EMS for SMEs ชั้นที่ 2 (Environmental Management System for Small and Medium Enterprises)	กองส่งเสริมเทคโนโลยีสิ่งแวดลอม โรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)
	CSR – DPIM	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการ เหมืองแร่ (กพร.)
	เหมืองแร่สีเขียว	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการ เหมืองแร่ (กพร.)
	ผลิตภัณฑ์ฉลากเขียว	สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)
	ตะกร้าเขียว	กรมควบคุมมลพิษ
	รางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ประเภท การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)
	รางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ประเภท การจัดการพลังงาน	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.)
ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)	ISO 26000	
	Eco Factory	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)
ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network)	-	

7

หลักเกณฑ์และเงื่อนไข การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

กระทรวงอุตสาหกรรมให้บริการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันให้องค์กร สถานประกอบการอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรม หรือ สถานประกอบการเหมืองแร่ของประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนในการบริหารจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยในการดำเนินการรับรองของกระทรวงอุตสาหกรรมมุ่งเน้นให้ความช่วยเหลือและกระตุ้นให้มีการพัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

7.1 ขอบข่าย

เอกสารนี้กำหนดขอบข่ายระดับอุตสาหกรรมสีเขียว นิยาม คุณสมบัติของผู้สมัคร การรับรอง เงื่อนไขสำหรับผู้ได้รับการรับรองเงื่อนไขสำหรับผู้ได้รับการรับรองการตรวจติดตามผลและการตรวจประเมินใหม่ การเพิกถอนการรับรอง การยกเลิกการรับรอง การอุทธรณ์ การร้องเรียน และการโต้แย้งการรักษาความลับ การแจ้งการเปลี่ยนแปลง และอื่น ๆ รวมทั้งรูปแบบใบสมัครใบรับรอง และวิธีแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ในภาคผนวก

7.2 ระดับอุตสาหกรรมสีเขียว

อุตสาหกรรมสีเขียว มี 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) หมายถึง องค์กรที่มีความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน

ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity) หมายถึง องค์กรที่มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้

ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) หมายถึง องค์กรที่มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มีการติดตามประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ยอมรับ และการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) หมายถึง องค์กรที่ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกด้านของการประกอบกิจการ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) หมายถึง องค์กรที่แสดงถึงการขยายเครือข่ายตลอดโซ่อุปทานสีเขียวโดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเข้าสู่กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วยรายละเอียดเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวเป็นไปตามที่คณะอนุกรรมการประกาศกำหนด

7.3 คุณสมบัติของผู้สมัคร

ผู้สมัครต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ผู้รับประทานบัตรเหมืองแร่ หรือกิจการที่ได้รับการจดทะเบียนการค้าในการประกอบธุรกิจทางด้านอุตสาหกรรม หรือเหมืองแร่
- ไม่เป็นผู้ถูกเพิกถอนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวมาก่อน เว้นแต่พ้นระยะเวลา 6 เดือนมาแล้ว
- ต้องดำเนินงานสอดคล้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

7.4 การรับรอง

1) ผู้สมัครต้องยื่นใบสมัครต่อกระทรวงอุตสาหกรรม ตามแบบใบสมัครรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวที่กำหนดในภาคผนวก 8.1 พร้อมหลักฐาน และเอกสารต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้

2) เมื่อกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับใบสมัครแล้ว จะดำเนินการตามขั้นตอนในการตรวจสอบ/ตรวจประเมินเพื่อการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ดังนี้

2.1) พิจารณาใบสมัครและรายละเอียดต่าง ๆ ของผู้สมัคร หากมีรายละเอียดที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขจะแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้สมัครทราบ

2.2) กรณียื่นขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 1 ถึง ระดับที่ 3 เจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานส่วนกลางหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานภูมิภาคที่ได้รับมอบหมาย จะดำเนินการประเมินเอกสารเอกสารตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 1 หรือระดับที่ 2 หรือระดับที่ 3 ตามที่ประสงค์ขอรับการรับรอง และสรุปผลการประเมินเอกสารเสนอหัวหน้าหน่วยงานส่วนกลางหรือหัวหน้าหน่วยงานส่วนภูมิภาคที่ได้รับมอบอำนาจเพื่อพิจารณาอนุมัติให้การรับรอง

2.3) กรณียื่นขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 หรือระดับที่ 5 จะมีการแต่งตั้งคณะผู้ประเมิน และดำเนินการตรวจประเมินตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 หรือระดับที่ 5 ที่ประสงค์ขอรับการรับรอง และสรุปผลการประเมินนำเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติให้การรับรอง

3) เมื่อคณะกรรมการ หรือหัวหน้าหน่วยงานส่วนกลาง หรือหัวหน้าหน่วยงานส่วนภูมิภาคได้พิจารณาอนุมัติให้การรับรองแล้ว กระทรวงอุตสาหกรรมจะออกใบรับรองให้โดย

(3.1) ใบรับรองให้เป็นไปตามตัวอย่างที่กำหนดใน ภาคผนวก 8.2

(3.2) ใบรับรอง กำหนดอายุใบรับรองแต่ละระดับ ดังนี้

- ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 1 มีอายุ 1 ปี
- ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 มีอายุ 2 ปี
- ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3, 4 และ 5 มีอายุ 3 ปี

(3.3) ไม่สามารถโอนใบรับรองให้กับผู้อื่นได้

4) การแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน ภาคผนวก 8.3

7.5 เงื่อนไขสำหรับผู้ได้รับการรับรอง

ผู้ได้รับการรับรองต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- 1) ผู้ได้รับการรับรองต้องรักษาไว้ซึ่งกิจกรรมหรือระบบที่ได้รับการรับรองตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวในแต่ละระดับที่ได้รับการรับรองตลอดระยะเวลาที่ได้รับการรับรอง
- 2) ผู้ได้รับการรับรองสามารถอ้างถึงการรับรองเฉพาะระดับที่ได้รับการรับรองเท่านั้น
- 3) หากผู้ได้รับการรับรองมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกิจกรรมหรือระบบในสาระสำคัญให้แจ้งกระทรวงอุตสาหกรรมทราบ
- 4) หากผู้ได้รับการรับรองโอนกิจการหรือย้ายสถานที่ประกอบการ ใบรับรองถือว่าหมดอายุ ให้ผู้ได้รับการรับรองแจ้งกระทรวงอุตสาหกรรมทราบ เพื่อดำเนินการตรวจประเมินเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาให้การรับรองใหม่พร้อมกับยกเลิกใบรับรองฉบับเดิม
- 5) ผู้ได้รับการรับรองต้องไม่นำใบรับรองหรือตราสัญลักษณ์การรับรองไปใช้ในทางที่ทำให้เกิดความเสียหาย หรืออาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการได้รับการรับรอง
- 6) ผู้ได้รับการรับรองต้องยุติการใช้สิ่งพิมพ์สื่อโฆษณาที่มีการอ้างถึงการรับรองนั้นอยู่ทั้งหมด เมื่อมีการเพิกถอนหรือการยกเลิกการรับรองไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใด
- 7) ผู้ได้รับการรับรองต้องระบุให้ชัดเจนในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าว่าใบรับรองหรือการได้รับการรับรองไม่สามารถนำไปใช้ในนัยว่ากระทรวงอุตสาหกรรมให้ความเห็นชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วย
- 8) ผู้ได้รับการรับรองต้องให้ความร่วมมือแก่กระทรวงอุตสาหกรรมในการตรวจประเมินทุกครั้ง
- 9) ผู้ได้รับการรับรองต้องส่งมอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ให้แก่กระทรวงอุตสาหกรรมเมื่อได้รับการร้องขอ
- 10) ผู้ได้รับการรับรองต้องจัดให้มีมาตรการและจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุที่จำเป็นแก่เจ้าหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมในการตรวจประเมินทุกครั้ง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่
- 11) ผู้ได้รับการรับรองต้องจัดทำและเก็บรักษาบันทึกข้อร้องเรียน และผลการดำเนินการกับข้อร้องเรียนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและระบบที่ได้รับการรับรองไว้ และต้องมอบบันทึกข้อร้องเรียนและผลการดำเนินการให้กับสำนักงานฯ เมื่อได้รับการร้องขอ
- 12) หากผู้ได้รับการรับรองประสงค์จะยกเลิกการรับรองให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้กระทรวงอุตสาหกรรมทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 90 วัน

7.6 การตรวจติดตามผลและการต่ออายุการรับรอง

- 1) กระทรวงอุตสาหกรรม จะตรวจติดตามผลกิจกรรมหรือระบบที่ได้รับการรับรองในแต่ละระดับอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง หรือตามความเหมาะสม หากครบกำหนดการตรวจติดตามแล้วไม่ยินยอมให้ไปตรวจติดตามภายใน 30 วัน กระทรวงอุตสาหกรรมจะยกเลิกการรับรอง
- 2) กระทรวงอุตสาหกรรม อาจดำเนินการตรวจติดตามผลก่อนครบกำหนดการตรวจติดตามปกติได้ สำหรับกรณีต่อไปนี้

(1) มีเหตุอันทำให้สงสัยว่าสมรรถนะการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมลดหย่อนลง ไม่เป็นไปตามระดับที่ได้รับ การรับรอง

(2) มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญที่มีผลต่อกิจกรรม และการดำเนินการของผู้ได้รับการรับรอง เช่น การเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรที่สำคัญ เป็นต้น

(3) เมื่อมีการวิเคราะห์ข้อร้องเรียนหรือข้อมูล แล้วเห็นว่า ผู้ได้รับการรับรองไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขฉบับนี้

3) ในการตรวจติดตามผลอาจตรวจประเมินกิจกรรมหรือระบบที่ได้รับการรับรองทั้งหมด หรือเพียง บางส่วนตามความเหมาะสม

4) การต่ออายุการรับรอง

(1) ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 1 ไม่สามารถต่ออายุการรับรองในระดับเดิมได้

(2) ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 สามารถต่ออายุการรับรองในระดับเดิมได้ แต่ต้องเป็น ปฏิบัติการสีเขียวที่ไม่ซ้ำกับปฏิบัติการสีเขียวที่ได้รับการรับรองเดิม

(3) ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ถึง 5 สามารถต่ออายุการรับรองในระดับเดิมได้

5) กระทรวงอุตสาหกรรมจะดำเนินการเพื่อต่ออายุการรับรอง โดยการตรวจประเมินใหม่เมื่อใบรับรองสิ้น อายุ ทั้งนี้ต้องได้รับแจ้งจากผู้ได้รับการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 90 วัน ก่อนใบรับรองสิ้นอายุ ว่ามีความประสงค์ขอให้มีการรับรองอย่างต่อเนื่องโดยดำเนินการตรวจประเมินเอกสาร หรือตรวจประเมินระบบ ทั้งหมดตามขั้นตอนในการตรวจประเมินเพื่อการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

7.7 การเพิกถอนการรับรอง

หากผู้ได้รับการรับรองไม่สามารถรักษากิจกรรมหรือระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามที่ได้รับการรับรอง และ/หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนด คณะอนุกรรมการอาจพิจารณาดำเนินการเพิกถอน การรับรองในกรณีใดกรณีหนึ่ง หรือหลายกรณีดังนี้

1) ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะอนุกรรมการกำหนด

2) ไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ได้รับการรับรองในสาระสำคัญ

3) มีข้อร้องเรียนที่คณะอนุกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อการรับรอง

7.8 การยกเลิกการรับรอง

ผู้ได้รับการรับรอง จะถูกยกเลิกในกรณี ดังต่อไปนี้

1) ผู้ได้รับการรับรองเลิกประกอบกิจการ

2) ผู้ได้รับการรับรองเป็นบุคคลล้มละลาย

3) ผู้ได้รับการรับรองแจ้งขอยกเลิกการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร

4) กระทรวงอุตสาหกรรมมีการประกาศแก้ไข หรือยกเลิกเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียวที่ได้ให้การ

รับรอง

5) ผู้ได้รับการรับรองไม่ยินยอมให้กระทรวงอุตสาหกรรม ทำการตรวจติดตามภายใน 30 วัน นับจากวันที่ครบกำหนดการตรวจติดตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมมีหนังสือแจ้งให้ทราบ

7.9 การอุทธรณ์ การร้องเรียน และการโต้แย้ง

1) การอุทธรณ์ต่อการตัดสินใจ หรือการดำเนินการใด ๆ ที่มีผลกับผู้สมัครหรือผู้ได้รับการรับรอง

2) ผู้สมัครหรือผู้ได้รับการรับรอง สามารถยื่นอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่กระทรวงอุตสาหกรรม มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณา หรือการดำเนินการให้ทราบ โดยการยื่นอุทธรณ์ให้ยื่นเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานคณะกรรมการ

(1) กระทรวงอุตสาหกรรม จะแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ที่ประกอบด้วยกลุ่มบุคคลเพื่อดำเนินการพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้รับคำอุทธรณ์

(2) ระหว่างการพิจารณาคำอุทธรณ์ยังไม่สิ้นสุดให้ถือว่าผลการพิจารณาเดิมยังมีผลใช้บังคับอยู่

(3) ผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

(4) ผู้ยื่นคำอุทธรณ์ต้องเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการพิจารณาอุทธรณ์ทั้งหมด ยกเว้นกรณีที่คำอุทธรณ์เป็นผลเนื่องจากความผิดพลาดของกระทรวงอุตสาหกรรม

3) การร้องเรียนและการโต้แย้ง การร้องเรียนและการโต้แย้งให้ยื่นเป็นลายลักษณ์อักษรต่อกระทรวงอุตสาหกรรมหรือประธานคณะกรรมการเพื่อจะได้ดำเนินการหาข้อยุติตามขั้นตอนการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรมต่อไป

7.10 การรักษาความลับ

กระทรวงอุตสาหกรรม จะเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ ที่ได้รับจากผู้สมัคร หรือผู้ได้รับการรับรองไว้เป็นความลับ แต่จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้สมัคร หรือผู้ได้รับการรับรองอันเนื่องมาจากการเปิดเผยความลับโดยบุคคลอื่น เว้นแต่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของกระทรวงอุตสาหกรรม

7.11 การแจ้งการเปลี่ยนแปลง

1) ในกรณีที่มีการแก้ไขหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง กระทรวงอุตสาหกรรม จะแจ้งให้ผู้สมัคร หรือผู้ได้รับการรับรองทราบ

2) ผู้ได้รับการรับรองต้องปรับปรุงแก้ไขตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใหม่ ให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด จากนั้นกระทรวงอุตสาหกรรมจะทำการตรวจสอบการปรับปรุงแก้ไขของผู้ได้รับการรับรอง

7.12 อื่น ๆ

1) กระทรวงอุตสาหกรรมไม่รับผิดชอบต่อในการกระทำใด ๆ ของผู้ได้รับการรับรองที่ได้กระทำไปโดยไม่มีสุจริต หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด

2) กระทรวงอุตสาหกรรมจะพิจารณาเพื่อออกใบรับรองฉบับใหม่ให้กับผู้ได้รับการรับรองในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ใบรับรองฉบับเดิมสิ้นอายุ และได้ดำเนินการตามข้อ 7.6 แล้ว
 - (2) ใบรับรองฉบับเดิมชำรุด หรือสูญหาย
 - (3) ผู้ได้รับการรับรองจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อใหม่และไม่มีผลกระทบต่อระบบการจัดการที่ได้รับการรับรอง ใบรับรองที่ออกใหม่ตามข้อ (2) และข้อ (3) มีอายุเท่ากับอายุใบรับรองฉบับเดิมที่ยังเหลืออยู่
- 3) กระทรวงอุตสาหกรรม จะทำการเผยแพร่รายชื่อผู้ได้รับการรับรองให้สาธารณชนทราบในเว็บไซต์อุตสาหกรรมสีเขียว (<http://greenindustry.diw.go.th>)

8.1

ตัวอย่างใบสมัคร การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

8.2

ตัวอย่างใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว
ทั้ง 5 ระดับ

การรับรองเลขที่ : ๑-๑/๒๕๕๘..

ใบรับรองฉบับนี้ให้ไว้กับ
บริษัท โรงสีนาแพพงษ์เจริญ จำกัด

ที่ตั้งสถานประกอบการ เลขที่ ๑๔๔ หมู่ ๑๐ ถนนสายหนองญาติ-นาแก
ตำบลนาคู อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ๔๘๑๓๐

เพื่อรับรองว่าเป็น
อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๑
ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment)

มีความมุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน

ลงชื่อ

(นายอาทิตย์ วุฒิกะโร)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ออกให้ ณ วันที่๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘

มีผลถึง วันที่.....๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๘.....

เลขทะเบียนโรงงาน :..จ ๓-๙(๑)-๑/๕๔ นพ.....

การรับรองเลขที่ : ๒-๑/๒๕๕๘..

ใบรับรองฉบับนี้ให้ไว้กับ

บริษัท แพนเอเชียฟุตแวร์ จำกัด

ที่ตั้งสถานประกอบการ เลขที่ ๕๗๘ หมู่ ๑๔ ถนนเลี่ยงเมือง ตำบลในเมือง
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๑๑๐

เพื่อรับรองว่าเป็น
อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๒
ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)

การดำเนินกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งใจ

ลงชื่อ

(นายอาทิตย์ วุฒิกะโร)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ออกให้ ณ วันที่๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘.....

มีผลถึง วันที่.....๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐.....

เลขทะเบียนโรงงาน :...๓-๕๒(๔)-๑/๔๑ นม.....

การรับรองเลขที่ : ๓-๑/๒๕๕๘.

ใบรับรองฉบับนี้ให้ไว้กับ

บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)

ที่ตั้งสถานประกอบการ เลขที่ ๘๘/๙ นิคมอุตสาหกรรมอาร์ไอแอล ตำบลมาบตาพุด
อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ๒๑๑๕๐

เพื่อรับรองว่าเป็น

อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๓
ระบบสีเขียว (Green System)

การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ
มีการติดตามประเมินผล และทบทวนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ลงชื่อ

(นายอาทิตย์ วุฒิมะโร)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ออกให้ ณ วันที่๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘.....

มีผลถึง วันที่.....๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๑.....

เลขทะเบียนโรงงาน :...น ๔๒(๑)-๓/๒๕๕๘-กูอล...

การรับรองเลขที่ : ๕-๐๐๑/๒๕๕๘

ใบรับรองฉบับนี้ให้ไว้กับ
บริษัท ไทยยามาฮ่ามอเตอร์ จำกัด

ที่ตั้งสถานประกอบการ เลขที่ ๖๔ หมู่ ๑ ถนนบางนา-ตราด กม.๒๑ ตำบลศรีษะจรเข้ใหญ่
อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๕๔๐

เพื่อรับรองว่าเป็น

อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๔
วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)

ทุกคนในองค์กรให้ความร่วมมือร่วมใจดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกด้าน
ของการประกอบกิจการ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

ลงชื่อ

(นายอาทิตย์ วุฒิกะโร)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ออกให้ ณ วันที่๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘.....

มีผลถึง วันที่.....๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๑.....

เลขทะเบียนโรงงาน :...๓-๗๘(๑)-๓/๕๐สป....

การรับรองเลขที่ : ๕-๐๐๑/๒๕๕๘

ใบรับรองฉบับนี้ให้ไว้กับ
บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (ลำปาง) จำกัด

ที่ตั้งสถานประกอบการ เลขที่ ๒๗๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านสา
อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ๕๒๑๒๐

เพื่อรับรองว่าเป็น
อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๕
เครือข่ายสีเขียว (Green Network)

มีเครือข่ายตลอดห่วงโซ่อุปทานสีเขียว โดยสนับสนุนให้คู่ค้าและพันธมิตรเข้าสู่
กระบวนการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวด้วย

ลงชื่อ

(นายอาทิตย์ วุฒิกะโร)

ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ออกให้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

มีผลถึง วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๑

เลขทะเบียนโรงงาน ๓-๕๗(๑)-๑/๓๗คป.

8.3

วิธีแสดงตราสัญลักษณ์

การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

1. ตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีรูปแบบและสัดส่วน ดังข้างล่างนี้ ขนาดของตราสัญลักษณ์ให้เป็นไปตามความเหมาะสม และให้ใช้สีเขียวเท่านั้น
2. ผู้ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 ขึ้นไปเท่านั้น จึงจะมีสิทธิแสดงตราสัญลักษณ์การรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียวดังกล่าวได้
3. การแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวให้แสดงพร้อมระดับอุตสาหกรรมสีเขียวที่ได้รับการรับรอง และเลขที่การรับรองซึ่งสามารถอ่านได้ชัดเจน โดยต้องใช้สีของตราสัญลักษณ์และข้อความเป็นสีเขียว

ตัวอย่างการแสดงตราสัญลักษณ์การรับรอง มีดังต่อไปนี้

4. การแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวให้แสดงเพื่อการติดต่อโฆษณา และส่งเสริมการขายเท่านั้น และต้องไม่ใช่ในกิจการนอกเหนือจากที่ได้รับการรับรอง หรือทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดในกิจการที่ได้รับการรับรอง
5. การนำตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวไปใช้ร่วมกับผลิตภัณฑ์หรือบริการใด ๆ ต้องอยู่ในกิจการที่ได้รับการรับรองเท่านั้น หากมีผลิตภัณฑ์หรือบริการอื่นใดร่วมอยู่ด้วยต้องระบุให้ชัดเจนว่าไม่อยู่ในกิจการที่ได้รับการรับรองนี้
6. การแสดงตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวบนผลิตภัณฑ์ หรือหีบห่อผลิตภัณฑ์ ต้องไม่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นการรับรองผลิตภัณฑ์
7. การยื่นขอใช้ตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ให้ดำเนินการจัดทำหนังสือแจ้งปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม พร้อมแนบตัวอย่างการติดบนผลิตภัณฑ์หรือบริการใด ๆ

8.4

ตัวอย่างการใช้ตราสัญลักษณ์
การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

ตัวอย่างการใช้ตราสัญลักษณ์การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

8.5

แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1) แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

พัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืนด้วยการมุ่งเน้นการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์สู่ “อุตสาหกรรมสีเขียว” และคาร์บอนต่ำบนฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน โดย

1) พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและพื้นที่พลังงานสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างความตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันของอุตสาหกรรมและชุมชน และส่งเสริมให้ภาคเอกชน ชุมชน สถาบันการศึกษาและภาครัฐร่วมกันพัฒนา ตั้งแต่การกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนามาตรฐานขององค์ประกอบที่จำเป็นของอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กำหนดมาตรการการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และผลกระทบต่อด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ ไปจนถึงการมีศูนย์เฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่กำหนดมาตรการให้ภาคเอกชนลงทุนเพื่อฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชนและภาครัฐในรูปแบบการสนับสนุนกิจการเพื่อสังคม รวมทั้งเตรียมพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจหลักแห่งใหม่ โดยการกำหนดเขตพื้นที่สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในแต่ละพื้นที่ให้มีขนาดที่เหมาะสมสอดคล้องกับขนาดของชุมชนและขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่และจัดหาข้อมูลขีดความสามารถการรองรับมลพิษของพื้นที่เพื่อเป็นเกณฑ์กำกับการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความสมดุลกับพื้นที่และชุมชน

2) พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมใหม่บนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าและยกระดับสินค้าให้มีคุณภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากลและสร้างโอกาสทางการตลาดจากความต้องการอาหารที่เพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากรโลก โดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มพัฒนาในลักษณะเครือข่ายวิสาหกิจ สร้างเครือข่ายความร่วมมือและเชื่อมโยงการผลิตกับวิสาหกิจหรือธุรกิจอื่น ๆ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านการผลิตและแปรรูปสินค้า

3) เพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพภาคอุตสาหกรรม โดยการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานที่ส่งเสริมประสิทธิภาพและยกระดับมาตรฐานการผลิต สนับสนุนการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างคุณค่าสินค้าอุตสาหกรรม เพื่อลดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ รวมทั้งประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และสถาบันเฉพาะทางในการฝึกอบรมบุคลากรให้มีทักษะ มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์และองค์ความรู้

4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงการผลิตภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่กับอุตสาหกรรมท้องถิ่น และกระจายการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค โดยสร้างความเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมและผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) กับภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ผ่านระบบโซ่อุปทาน และเน้นการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ควบคู่ไปกับการจับคู่ทางธุรกิจเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมร่วมกัน

การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดย

1) ดำเนินการตามกรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค อาทิ แผนงานด้านสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 6 ประเทศ และความร่วมมือซึ่งการพัฒนาแม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน และระดับภูมิภาค อาทิ มติที่ประชุมรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อมอาเซียน รวมทั้งพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

2) เสริมสร้างการผลิต การบริโภคสินค้าและบริการที่นำไปสู่การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก ลดมลพิษ ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่มีประสิทธิภาพ และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การขยาย “อุตสาหกรรมสีเขียว” การใช้พลังงานทดแทน การผลิตที่มีคาร์บอนต่ำ การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเผยแพร่ความรู้เรื่องเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมและมีต้นทุนที่ต่ำ การสร้างแรงจูงใจในภาคเอกชน และการสร้างหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 –2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” โดยสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ ไว้ดังนี้

2.1) วัตถุประสงค์

2.1.1 เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบ วินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจน เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

2.1.2 เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

2.1.3 เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

2.1.4 เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

2.1.5 เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

2.1.6 เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมือง เพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

2.1.7 เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

2.2) เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย

2.2.1 คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

2.2.2 ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานราก มีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 15

2.2.3 ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ชั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

2.2.4 ทนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ภายในปี 2563 เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

2.2.5 มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านูญช์ลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

2.2.6 มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการพัฒนานานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

2.3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

- 2.3.1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- 2.3.2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- 2.3.3 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- 2.3.4 ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2.3.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน
- 2.3.6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- 2.3.7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- 2.3.8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- 2.3.9 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- 2.3.10 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

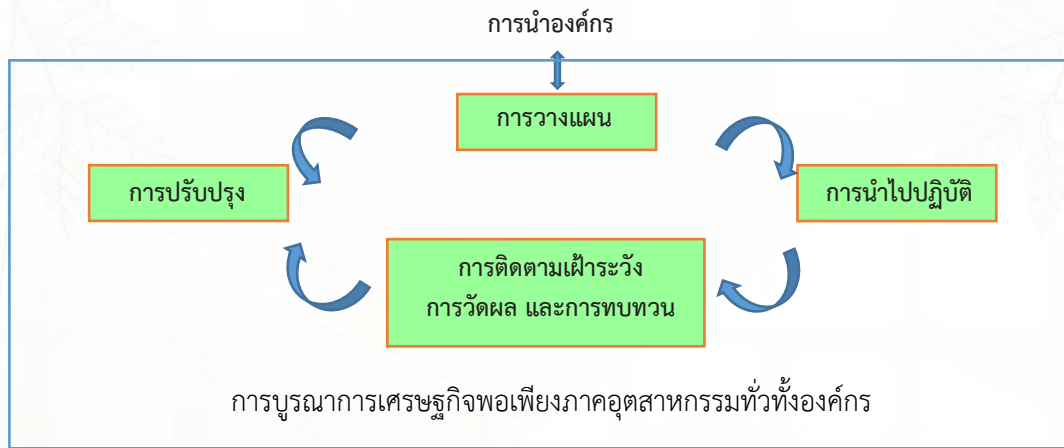
8.6

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม (มอก. 9999 เล่ม 1-2556)

แนวทางการบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมทั่วทั้งองค์กร

1) ทั่วไป

การนำมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล ผู้บริหารระดับสูงควรมีบทบาทในการนำองค์กร เพื่อใช้แนวทางอย่างเนื่องในการวางแผน การนำไปปฏิบัติ การติดตามเฝ้าระวัง การวัดผลและการทบทวน และการปรับปรุง แสดงได้ดังนี้

2) การนำองค์กร

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความซื่อสัตย์ต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความมุ่งมั่นในการนำมาตรฐานและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ภาคอุตสาหกรรมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล ผู้บริหารระดับสูงควรประพฤติตนเป็นแบบอย่าง และ

(1) กำหนดทิศทางขององค์กร โดยการบูรณาการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม นโยบาย กลยุทธ์ วัฒนธรรม โครงสร้าง หรือการดำเนินการต่าง ๆ และสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรมีความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ทำให้มั่นใจว่าบุคลากรในองค์กรมีความสามัคคี และมีส่วนร่วมในการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมไปปฏิบัติ

- (3) จัดสรรบุคลากร เทคโนโลยี วิธีการ งบประมาณ เครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการดำเนินงานอย่างพอเพียง และทำให้มั่นใจว่ามีการใช้ทรัพยากร รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
- (4) ทำให้มั่นใจว่าองค์กรมีการปฏิบัติตามกฎหมายและดำเนินธุรกิจอย่างโปร่งใสและมีจริยธรรม
- (5) ให้ความสำคัญต่อการแบ่งปันและการพัฒนาสังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งวัฒนธรรม ควบคู่กับการดำเนินธุรกิจ
- (6) มีการทบทวนผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจพอเพียงในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ และนำผลของการทบทวนไปใช้ในการปรับปรุงและวางแผนต่อไป

3) การวางแผน

องค์กรควรมีการวางแผนเพื่อนำไปปฏิบัติ โดยกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน มีการติดตามเฝ้าระวังการวัดผลและการทบทวน และการปรับปรุง ตามความเหมาะสม เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสมเหตุสมผล และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการองค์กร

(1) ประเมินขีดความสามารถทั้งปัจจุบันและอนาคตขององค์กร ซึ่งรวมถึงความพร้อมด้านบุคลากร กระบวนการ เทคโนโลยีงบประมาณ โดยพิจารณาข้อมูลประวัติศาสตร์และความเป็นมาขององค์กร และท้องถิ่นที่ดำเนินธุรกิจ รวมถึง ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยม ในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

(2) กำหนดกลยุทธ์ที่สนับสนุนหลักการของมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม และนโยบายด้านเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กร โดยพิจารณาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ซึ่งรวมถึงความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียปัจจัยแห่งความสำเร็จและปัจจัยแห่งความล้มเหลวสภาพของอุตสาหกรรมทั้งในอดีต ปัจจุบันและความไม่แน่นอนในอนาคตการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม การเมือง และกฎระเบียบ ทั้งในและต่างประเทศ

(3) วางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่สามารถวัดผลได้ในทุกระดับขององค์กร รวมถึงระดับบุคคล

(4) บริหารความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ รวมถึงการกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินการบริหารความเสี่ยง

(5) สื่อสารกลยุทธ์ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ นโยบาย และความเสี่ยง ให้บุคลากรในองค์กรมีความเข้าใจ และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) การนำไปปฏิบัติ

องค์กรควบคุมการดำเนินการด้านต่าง ๆ ได้แก่ บุคลากร เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามกลยุทธ์ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ และนโยบายด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่กำหนดไว้ องค์กรควรมีการกำหนดช่องทางและวิธีการในการสื่อสาร ทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กรเกี่ยวกับการดำเนินการ ประสิทธิภาพ และผลลัพธ์ของการนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1 บุคลากร

องค์กรควร

- (1) จัดฝึกอบรมบุคลากรหรือการดำเนินการวิธีอื่นใด เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมให้บุคลากรมีความมั่งคั่ง มีความอดทน มีความเพียร มีวินัย สามารถพึ่งพาตนเองไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีน้ำใจ มีการแบ่งปัน และมีความซื่อสัตย์สุจริต
- (3) ส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหาความรู้ ทักษะ และแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองและองค์กร ในการปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และทำให้เกิดความสมดุลระหว่างความก้าวหน้าในการทำงานและการดำรงชีวิต
- (4) ส่งเสริมให้เกิดความสมดุลระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรและครอบครัว และการเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ชีวิตหลังเกษียณ รวมถึงการเก็บออมตั้งแต่วัยทำงาน การรักษาสุขภาพ การสร้างครอบครัวที่อบอุ่น การรวมกลุ่มหรือเครือข่ายเพื่อการมีสังคมหลังเกษียณ การสร้างต้นทุนในชีวิตหลังเกษียณ เช่น การมีความรู้ในการดำรงชีวิต การเตรียมตัวให้พออยู่พอกิน เป็นต้น
- (5) ส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้และเข้าใจถึงประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ รวมถึง ดิน น้ำ ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพ ในการจรรโลงจิตใจ การดำรงชีวิตและการพึ่งพากัน

4.2 เศรษฐกิจ

องค์กรควร

- (1) สร้างหรือดำเนินธุรกิจหลักให้มีความมั่นคงโดยใช้ความรู้ความสามารถหลักขององค์กร
- (2) พิจารณาผลตอบแทนจากการดำเนินธุรกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาวบนพื้นฐานของการแบ่งปันโดยมุ่งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
- (3) ขยายหรือลงทุนธุรกิจให้เหมาะสมกับฐานะขององค์กร โดยพิจารณาความสามารถในการรับภาระหนี้สินและภาระผูกพันอื่น และความเสียหายขององค์กรและคู่ธุรกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
- (4) ใช้และพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่ให้เหมาะสม สามารถบริหารจัดการเองได้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อมขององค์กร และตามสภาพภูมิศาสตร์และลักษณะสังคม
- (5) ส่งเสริมการใช้พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าและทันสมัย รวมทั้งจัดสรรส่วนที่สำคัญและเป็นประโยชน์ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการและสภาพแวดล้อมขององค์กร
- (6) ศึกษาวิทยาการและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าและทันสมัย รวมทั้งจัดสรรส่วนที่สำคัญและเป็นประโยชน์ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการและสภาพแวดล้อมขององค์กร
- (7) ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศให้บุคลากรทั่วทั้งองค์กรมีความคิดสร้างสรรค์ อันจะนำไปสู่การสร้างและพัฒนานวัตกรรม
- (8) มีการสร้างนวัตกรรมด้านปัจจัยการผลิต ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ เทคโนโลยี องค์กร หรือการบริหารจัดการ ที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องกับกลยุทธ์ และก่อให้เกิดความยั่งยืนขององค์กร ชุมชน และสังคม

(9) ส่งเสริมให้มีการพัฒนานวัตกรรมจากภูมิปัญญาขององค์กร ชุมชนและสังคม โดยอาจพัฒนาร่วมกับชุมชน ผู้เชี่ยวชาญเครือข่ายธุรกิจ องค์กรผู้บริโภคร หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานอื่น ๆ

4.3 สังคม

องค์กรควร

(1) ศึกษาประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนและสังคมที่องค์กรตั้งอยู่ รวมทั้งรักษาและฟื้นฟูประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีไว้สืบเนื่องต่อไป

(2) ส่งเสริมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสามัคคีปรองดองทั้งภายในองค์กร ชุมชน และสังคม

(3) มีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเครือข่ายธุรกิจ องค์กรผู้บริโภคร หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานอื่น ๆ ตามความเหมาะสมในการพัฒนาองค์กร ชุมชนและสังคม รวมทั้งการแบ่งปันความรู้และทรัพยากร เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้

(4) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้แรงงานและปัจจัยการผลิตในชุมชนและสังคม เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

(5) เผยแพร่ความรู้และส่งเสริมให้มีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติในชุมชนและสังคม

4.4 สิ่งแวดล้อม

องค์กรควร

(1) ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยคำนึงการได้มาของทรัพยากรและการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบการใช้และการจัดการของเสีย และคำนึงผลกระทบที่จะเกิดกับคนรุ่นต่อ ๆ ไป

(2) รู้และแสดงให้เห็นถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานขององค์กร และแสวงหาความรู้ตลอดจนแนวทางหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการลดและจัดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเหล่านั้น

(3) มุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และหลีกเลี่ยงการผลิตที่ไม่มีการจัดการหรือการป้องกันมลภาวะ

(4) ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ศึกษาพลังงานทดแทน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจขององค์กร

(5) กำหนดแนวทางในการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบครอบคลุมถึงการจัดหา การกักเก็บ การควบคุม การบำบัด และการระบาย โดยไม่ทำลายแหล่งน้ำธรรมชาติ และคำนึงประโยชน์ของชุมชนและสังคมที่ดำเนินธุรกิจ

(6) มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พัฒนาและฟื้นฟูดิน น้ำ และป่า อันเป็นรากฐานของการดำรงชีวิตของชุมชนและสังคม

5) การติดตามเฝ้าระวัง การวัดผล และการทบทวน

องค์กรควรกำหนดวิธีการและติดตามเฝ้าระวัง วัดผล และทบทวนผลการดำเนินงาน ตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อแสดงให้เห็นว่า

- (1) การดำเนินงานขององค์กรสอดคล้องกับกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และนโยบายที่กำหนดไว้
- (2) การดำเนินงานขององค์กรสอดคล้องกับมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม
- (3) กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และนโยบายที่กำหนดไว้ยังมีความเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก
- (4) มีการป้องกันและการแก้ไขในกรณีที่ผลการดำเนินงานมีแนวโน้มว่าจะไม่เป็นไปตามนโยบาย กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม

6) การปรับปรุง

องค์กรควรปรับปรุง พัฒนา และขยายผลการดำเนินงานตามมาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่องผ่านนโยบาย กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ การติดตามเฝ้าระวังการวัดผลและการทบทวนผลการดำเนินงานการป้องกันและการแก้ไขหรือการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่าย

7) การประยุกต์ใช้กับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว

การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว และระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว จะพิจารณาหลักเกณฑ์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ภาคอุตสาหกรรม (มอก.9999) ประกอบในการพิจารณาให้การรับรองด้วย

8.7

แบบประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3-5

แบบประเมินเบื้องต้นอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System)

บริษัท..... เลขทะเบียนโรงงาน.....

วัน.....เดือน.....ปี.....

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
1. บริบทขององค์กร				
1.1	<p>การทำความเข้าใจบริบทขององค์กร</p> <p>สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมคืออะไรบ้าง ? (ควร)</p> <p>แหล่งข้อมูล ได้แก่ ?</p> <p>สภาพแวดล้อมภายในที่มีผลกระทบต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมคืออะไรบ้าง ? (ควร)</p> <p>แหล่งข้อมูล ได้แก่ ?</p>			
1.2	<p>การทำความเข้าใจความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย</p> <p>ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม มีกี่กลุ่มได้แก่กลุ่มใดบ้าง ? (ควร)</p> <p>ความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียดังกล่าว ? (ควร)</p> <p>วิธีที่ใช้ในการได้มาซึ่งความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย?</p>			
2. ความเป็นผู้นำ				
2.1	<p>ความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่น</p> <p>ผู้บริหารสูงสุดแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำและความมุ่งมั่นที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ได้แก่? (ต้อง)</p>			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารสูงสุดแสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้รับผิดชอบต่อประสิทธิผลของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างไร? (ควร) - ผู้บริหารสูงสุดมีการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นเพียงพอหลักฐานได้แก่? (ควร) - ผู้บริหารสูงสุดสื่อสารถึงความสำคัญของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้วยวิธีใด เรื่องอะไรบ้าง? (ควร) - ผู้บริหารสูงสุดสนับสนุนบุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้วยวิธีใด? (ควร) - ผู้บริหารสูงสุดส่งเสริมการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เรื่องอะไรบ้าง? (ควร) 			
2.2	<p>นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร ได้แก่? (ต้อง)</p> <p>ได้กล่าวถึงหัวข้อต่อไปนี้ อย่างไรบ้างหนึ่งหรือไม่มี? (ต้อง)</p> <p>(ก) การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกันมลพิษ (Prevention of pollution) หรือ</p> <p>(ข) การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable resource use) หรือ</p> <p>(ค) การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change mitigation and adaptation) หรือ</p> <p>(ง) การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ (Protection and restoration of the natural environment)</p> <p>นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมจัดทำเป็นเอกสาร? (ต้อง)</p> <p>สื่อสารให้บุคลากรขององค์กรทราบ ด้วยวิธีใด? (ต้อง)</p> <p>พร้อมเปิดเผยต่อผู้มีส่วนได้เสีย ด้วยวิธีใด? (ต้อง)</p> <p>นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมเหมาะสมกับบริบทขององค์กร และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการหรือไม่? (ควร)</p>			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้กรอบสำหรับการกำหนดและทบทวน วัตถุประสงค์สิ่งแวดล้อม โดยระบุว่า ? (ควร)</p> <p>นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมระบุถึงความมุ่งมั่นในการบรรลุผลต่อ กฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม หรือไม่ ? (ควร)</p> <p>นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมระบุถึงความมุ่งมั่นในการปรับปรุงระบบ การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง หรือไม่ ? (ควร)</p>			
2.3	<p>บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ในองค์กร</p> <p>วิธีการมอบหมาย ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่สำหรับ บทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ? (ต้อง)</p> <p>วิธีการสื่อสารเป็นที่เข้าใจในองค์กร ? (ต้อง)</p> <p>ได้มีการมอบหมาย ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ ที่ครอบคลุมตามข้อกำหนดของเกณฑ์ฉบับนี้ หรือไม่ ? (ควร)</p> <p>ใคร/หน่วยงานใด ถูกมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบรายงาน สมรรถนะของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมต่อผู้บริหารสูงสุด หรือไม่ ? (ควร)</p>			
3. การวางแผน				
3.1	<p>การปฏิบัติการเพื่อดำเนินการกับความเสี่งและโอกาส</p> <p>3.1.1. ทัวไป</p> <p>การชี้บ่งความเสี่งและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับ ประเด็นด้าน</p>			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>สิ่งแวดล้อม และกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม มีความเสี่ยงอะไรบ้าง ? (ควร)</p> <p>มีโอกาสอะไรบ้าง ? (ควร)</p> <p>องค์กรวางแผนดำเนินการกับความเสี่ยงและโอกาส อย่างไร ? (ควร)</p>			
	<p>3.1.2. ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>องค์กรซึ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมครอบคลุมทุกกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กร หรือไม่ ? (ต้อง)</p> <p>ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่อะไรบ้าง ? (ต้อง)</p> <p>องค์กรจัดทำเอกสาร เกี่ยวกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง? (ต้อง)</p> <p>องค์กรจัดทำเอกสารเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้เพื่อการพิจารณาประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ ? (ต้อง)</p> <p>องค์กรจัดทำเอกสารประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ ? (ต้อง)</p> <p>องค์กรซึ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ครอบคลุมผลิตภัณฑ์และบริการที่องค์กรสามารถควบคุมและสามารถมีอิทธิพลต่อผลิตภัณฑ์และบริการนั้น ? (ควร)</p> <p>องค์กรซึ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ครอบคลุมมุมมองวัฏจักรชีวิต (Life cycle) (ถ้ามี) ? (ควร)</p> <p>องค์กรซึ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ครอบคลุมการเปลี่ยนแปลงรวมถึงแผน หรือการพัฒนาใหม่ หรือปรับเปลี่ยนกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และ บริการ? (ควร)</p> <p>องค์กรซึ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ครอบคลุมสถานะผิดปกติ</p>			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	และสถานการณ์ฉุกเฉินอย่างสมเหตุสมผล ? (ควร) องค์กรสื่อสารประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญภายในองค์กรด้วยวิธีใด ? (ควร)			
	3.1.3. กฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม องค์กรซึ่งบังคับข้อกำหนดกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ? (ต้อง) องค์กรซึ่ง ติดตาม และรวบรวมข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อกำหนดสัญญาว่าจ้าง แนวปฏิบัติที่ดี และข้อตกลงกับกลุ่มชุมชนหรือองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ ? (ควร) องค์กรจัดเก็บเอกสารกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ? (ควร)			
3.2	วัตถุประสงค์และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม 3.2.1. วัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร ได้แก่อะไรบ้าง ? (ต้อง) วัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร ครอบคลุมประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญขององค์กร และกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ ? (ต้อง) วัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับนโยบายสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ? (ต้อง) วัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม สามารถวัดได้ หรือไม่ ? (ต้อง) วัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมได้จัดทำเป็นเอกสาร หรือไม่ ? (ต้อง)			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>วิธีการสื่อสารวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร? (ต้อง)</p> <p>3.2.2. แผนงานด้านสิ่งแวดล้อม แผนงานด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม มีเรื่องอะไรบ้าง ? (ต้อง) การวางแผนแต่ละแผน ครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่ ? (ต้อง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิธีการดำเนินการ - ทรัพยากรที่ต้องการ - ผู้รับผิดชอบ - กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ - วิธีการประเมินผล 			
4. การสนับสนุน				
4.1	<p>ทรัพยากร องค์กรกำหนดทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ไว้ที่ใด ? (ต้อง) องค์กรมีทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพียงพอหรือไม่ ? (ต้อง)</p>			
4.2	<p>ความรู้ความสามารถ องค์กรกำหนดความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับบุคลากรที่ทำงานให้องค์กรหรือทำงานในนาม องค์กร ซึ่งมีผลต่อสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมและกฎหมายและข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ ? (ต้อง)</p> <p>ความรู้ความสามารถที่องค์กรกำหนด อยู่บนพื้นฐานของการศึกษา การฝึกอบรม หรือประสบการณ์ที่เหมาะสม หรือไม่ ?</p>			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>(ต้อง)</p> <p>องค์กรกำหนดการฝึกอบรมที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือไม่? (ควร)</p> <p>องค์กรดำเนินกิจกรรม เช่น การฝึกอบรม การสอนงานโดยหัวหน้างานหรือพี่เลี้ยง การฝึกปฏิบัติงานจริง เพื่อให้เกิดความรู้ความสามารถที่จำเป็น หรือไม่? (ควร)</p> <p>องค์กรประเมิน</p> <p>องค์กรประเมินประสิทธิผลของกิจกรรมที่ได้กระทำ ด้วยวิธีใด ? (ควร)</p> <p>องค์กรจัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นหลักฐานของความรู้ความสามารถ (เช่น ผลการสอบ ใบประกาศนียบัตร) หรือไม่? (ควร)</p>			
4.3	<p>ความตระหนัก</p> <p>องค์กรมีวิธีใดในการส่งเสริมความตระหนักให้กับบุคลากรที่ทำงานภายใต้การควบคุมขององค์กรมีความตระหนักด้านระบบ ? (ต้อง)</p> <p>มีการส่งเสริมความตระหนักเรื่องนโยบายสิ่งแวดล้อม หรือไม่? (ควร)</p> <p>มีการส่งเสริมความตระหนักเรื่องประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องหรือไม่? (ควร)</p> <p>มีการส่งเสริมความตระหนักเรื่องการมีส่วนร่วมต่อประสิทธิผลของระบบของการจัดการสิ่งแวดล้อม? (ควร)</p> <p>มีการส่งเสริมความตระหนักเรื่องผลกระทบของการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ? (ควร)</p>			
4.4	<p>การสื่อสาร</p> <p>องค์กรได้สื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม</p>			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>รวมถึงการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้กับบุคลากรภายในองค์กร หรือไม่ ? (ต้อง)</p> <p>การสื่อสารภายในผ่านช่องทางใด ? (ต้อง)</p> <p>องค์กรได้สื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้กับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียภายนอก ตามความเหมาะสม หรือไม่? (ควร)</p> <p>การสื่อสารภายนอกผ่านช่องทางใด ? (ต้อง)</p>			
4.5	<p>เอกสารและบันทึก</p> <p>เอกสารขององค์กรได้รับการทบทวน และอนุมัติ ตามความเหมาะสมก่อนนำไปใช้ หรือไม่? (ควร)</p> <p>เอกสารและบันทึกขององค์กรได้รับการควบคุม ตามการดำเนินการต่อไปนี้ หรือไม่? (ควร)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแจกจ่าย การกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึง - การจัดเก็บ รวมถึงการเก็บรักษาให้อ่านได้ชัดเจน - การควบคุมการเปลี่ยนแปลงเอกสาร - การกำหนดระยะเวลาจัดเก็บและการทำลาย 			
5. การดำเนินการ				
5.1	<p>การวางแผนและการควบคุมการดำเนินการ</p> <p>องค์กรมีทำขั้นตอนการดำเนินงาน เพื่อควบคุมการดำเนินการกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม หรือไม่ ? (ต้อง)</p> <p>องค์กรมีทำขั้นตอนการดำเนินงานเรื่องอะไรบ้าง ? (ต้อง)</p> <p>องค์กรจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อลดผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการใช้ทรัพยากรอย่างมี</p>			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>ประสิทธิภาพและอย่างยั่งยืน หรือไม่? (ควร)</p> <p>องค์กรกำหนดเกณฑ์สำหรับควบคุมการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม หรือไม่? (ควร)</p> <p>องค์กรได้ดำเนินการปฏิบัติการควบคุมการดำเนินการตามเกณฑ์ควบคุม หรือไม่? (ควร)</p> <p>องค์กรควบคุมการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมกับกระบวนการที่รับจ้างช่วง ด้วยวิธีใด? (ควร)</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ กำหนดข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมในการออกแบบและพัฒนาสำหรับผลิตภัณฑ์และบริการ ▪ กำหนดข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการจัดซื้อจัดจ้างผลิตภัณฑ์และบริการ ตามความเหมาะสม ▪ สื่อสารข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ส่งมอบภายนอก รวมถึงผู้รับเหมา ▪ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งหรือส่งมอบ การใช้ การกำจัดสุดท้าย และการจัดการเศษซากของผลิตภัณฑ์และบริการ ▪ จัดทำเอกสารที่จำเป็นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่ากระบวนการได้ดำเนินการตามแผน 			
5.2	<p>การเตรียมความพร้อมและตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉิน</p> <p>องค์กรจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินหรืออุบัติภัยที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมถึงการเตรียมการสำหรับการตอบสนอง หรือไม่? (ต้อง)</p> <p>องค์กรมีการวางแผนกิจกรรมเพื่อป้องกัน หรือบรรเทาผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมจากสถานการณ์ฉุกเฉิน และการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นจริง หรือไม่? (ต้อง)</p>			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>องค์กรมีการทดสอบแผนการตอบสนองเป็นระยะ ๆ หรือไม่? (ควร)</p> <p>องค์กรมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนแผนตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินเป็นระยะ โดยเฉพาะหลังการเกิดเหตุฉุกเฉินหรือการทดสอบ หรือไม่? (ควร)</p> <p>มีเอกสารและการอบรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อการเตรียมความพร้อมและตอบสนองตาม ความเหมาะสมกับผู้มีส่วนได้เสีย รวมถึงบุคลากรที่ทำงานภายใต้การควบคุม หรือไม่? (ควร)</p>			
6.การประเมินการดำเนินงาน				
6.1	<p>การติดตาม ประเมินผล</p> <p>6.1.1. ทัวไป</p> <p>องค์กรเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม และติดตามผลการดำเนินงาน ในหัวข้อใดบ้าง ? (ต้อง)</p> <p>องค์กรมีการวางแผนเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม ? (ต้อง)</p> <p>เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการการเฝ้าระวังและตรวจวัดได้รับการสอบเทียบหรือทวนสอบและบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม ? (ต้อง)</p> <p>องค์กรควรกำหนดวิธีการ เกณฑ์ และช่วงเวลา สำหรับการเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจวัด รวมถึงควรวิเคราะห์และประเมินผลหรือไม่? (ควร)</p>			
	<p>6.1.2. การประเมินการสอดคล้อง</p> <p>องค์กรดำเนินการประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตามช่วงเวลาที่กำหนด หรือไม่ ? (ต้อง)</p> <p>จัดเก็บบันทึกเป็นหลักฐานการประเมินความสอดคล้องหรือไม่ ?</p>			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>(ต้อง)</p> <p>องค์กรประเมินความสอดคล้องของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมกับข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ตามเวลาที่กำหนดหรือไม่? (ควร)</p> <p>จัดเก็บบันทึกเป็นหลักฐานการประเมินความสอดคล้องหรือไม่? (ควร)</p>			
6.2	<p>การตรวจประเมินภายใน</p> <p>องค์กรกำหนดแผนการตรวจประเมินภายใน หรือไม่? (ต้อง)</p> <p>องค์กรดำเนินการตรวจประเมินภายในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามเวลาที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลและสอดคล้องกับข้อกำหนดต่าง ๆ หรือไม่? (ต้อง)</p> <p>องค์กรจัดเก็บบันทึกผลการตรวจประเมินภายในไว้เป็นหลักฐานหรือไม่? (ต้อง)</p> <p>องค์กรได้ระบุหลักเกณฑ์การตรวจประเมิน และขอขบคายการตรวจประเมินแต่ละครั้ง หรือไม่? (ควร)</p> <p>องค์กรเลือกผู้ตรวจประเมินที่เป็นกลางต่อกระบวนการตรวจประเมิน หรือไม่? (ควร)</p>			
6.3	<p>การทบทวนโดยฝ่ายบริหาร</p> <p>กำหนดแผนการทบทวนโดยฝ่ายบริหารในด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือไม่? (ต้อง)</p> <p>ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรดำเนินการทบทวนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรตามเวลาที่กำหนด หรือไม่? (ต้อง)</p>			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>จัดเก็บบันทึกไว้เป็นหลักฐานหรือไม่ ? (ต้อง)</p> <p>ข้อมูลสำหรับการทบทวนโดยฝ่ายบริหาร ครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่ ? (ควร)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การติดตามผลของการดำเนินการจากการทบทวนโดยฝ่ายบริหารครั้งก่อน - การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น บริบทขององค์กร กฎหมาย และข้อกำหนดอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญและความเสี่ยง - วัตถุประสงค์และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม - ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร เช่น ผลการตรวจประเมินภายใน และผลการตรวจประเมินโดยหน่วยงานภายนอก ผลการประเมินความสอดคล้อง ผลการปฏิบัติการแก้ไข <p>ผลลัพธ์ของการทบทวนโดยฝ่ายบริหารครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้หรือไม่ ? (ควร)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลสรุปที่เกี่ยวกับประสิทธิผลของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม - การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับโอกาสการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง - การตัดสินใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงทรัพยากร - การดำเนินการเมื่อวัตถุประสงค์ไม่บรรลุผล 			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
7.การปรับปรุง				
7.1	ข้อบกพร่องและการปฏิบัติการแก้ไข องค์กรได้วิเคราะห์สาเหตุของข้อบกพร่องสำหรับข้อบกพร่องด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น และปฏิบัติการแก้ไข หรือไม่ ? (ต้อง) องค์กรดำเนินการกำจัดสาเหตุของข้อบกพร่องเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำหรือไม่ ? (ต้อง) จัดเก็บบันทึกไว้เป็นหลักฐานหรือไม่ ? (ต้อง)			
7.2	การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง องค์กรมีปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องผ่านช่องทางใดบ้าง ? (เช่น การปรับปรุงนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม) (ต้อง)			

แบบประเมินเบื้องต้นอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture)
บริษัท..... เลขทะเบียนโรงงาน.....
วัน.....เดือน.....ปี.....

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
ความมุ่งมั่นของผู้บริหาร : นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม				
1	นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรคืออะไร ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรหรือไม่ ใครบ้าง			
2	องค์กรมีการกำหนด ค่านิยมเพื่อส่งเสริมจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม และ หลักการต่าง ๆ ของค่านิยมดังกล่าวไว้อย่างไร และผู้บริหารมีบทบาทอย่างไรบ้างในการส่งเสริมค่านิยมเพื่อส่งเสริมจริยธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม			
กระบวนการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม				
3	องค์กรมีกระบวนการในการสร้างให้บุคลากรภายในองค์กรเกิดความเชื่อ และมีพฤติกรรมร่วมกัน เกี่ยวกับการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม อย่างไร			
4	องค์กรมีกระบวนการในการสร้างค่านิยมและจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม อย่างไร และมีวิธีการเผยแพร่ทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมให้แก่พนักงานและ ผู้เกี่ยวข้อง อย่างไร			
5	องค์กรมีการกำหนดแนวทางสำหรับการปฏิบัติ เพื่อให้พฤติกรรมทำให้ความสำคัญและใส่ใจสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	จนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร อย่างไร			
6	องค์กรมีการกำหนดวิธีการในการประเมินความคงอยู่ของวัฒนธรรมองค์กร ด้านสิ่งแวดล้อมอย่างไร และนำมาปรับปรุง พัฒนา อย่างต่อเนื่องได้อย่างไร			
การดำเนินการตามแนวทางหลักการ 7 ประการ ของ ISO 26000 (SR)				
1. ความรับผิดชอบ (Accountability)				
7	การดำเนินธุรกิจนี้ มีการประเมินผลกระทบ (ด้านลบ) ต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมหรือไม่ อะไรบ้าง			
8	ที่ผ่านมาองค์กรมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต/การเปลี่ยนแปลงอาคารสถานที่/การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาดหรือไม่ อย่างไร และผู้บริหารมีความรับผิดชอบในผลกระทบจากการตัดสินใจ/ดำเนินการในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต/การเปลี่ยนแปลงอาคารสถานที่/การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาดอย่างไร			
9	หากพบว่า การปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต/การเปลี่ยนแปลงอาคารสถานที่/การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาดมีผลกระทบด้านลบที่มีนัยสำคัญ องค์กรมีมาตรการป้องกันผลกระทบ หรือไม่/อย่างไร			
10	องค์กรมีมาตรการเยียวยาหรือมาตรการฟื้นฟู หากเกิดปัญหาและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการปรับปรุงดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
11	องค์กรมีมาตรการป้องกัน ไม่ให้ปัญหาและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการปรับปรุงดังกล่าวเกิดขึ้นซ้ำ ๆ อย่างไร			
2. ความโปร่งใส (Transparency)				
12	องค์กรมีการเปิดเผยข้อมูลการตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ กรณีที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้กับภายนอกหรือไม่ อย่างไร			
13	องค์กรมีกระบวนการพิจารณาหรือชี้แจงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างไร และชี้แจงผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการขององค์กร หรือไม่/อย่างไร (การพิจารณาผู้ที่ได้รับผลกระทบ ควรให้ครอบคลุม ชุมชน, ผู้บริโภค, ผู้ถือหุ้น, พนักงาน, ผู้ส่งมอบ (supplier) ภาครัฐ)			
14	ปัญหาสิ่งแวดล้อมหลักขององค์กรคืออะไร รวมถึงแผนการจัดการ/มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดในองค์กร (ควรพิจารณาครอบคลุมการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต/การเปลี่ยนแปลงอาคารสถานที่/การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาด และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร)			
15	องค์กรมีกระบวนการติดตามข้อมูลผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอย่างไร และมีความถี่การทำให้ข้อมูลให้ทันสมัยเป็นอย่างไร			
16	บุคคลใดบ้างที่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากองค์กร			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
17	องค์กรมีช่องทางให้ผู้ได้รับผลกระทบ ติดต่อสื่อสาร/เข้าถึงข้อมูล กับองค์กรอย่างไร (เช่น รายงานผลการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม, Website, เสียงตามสาย สื่อสารกับชุมชน, วิทยุชุมชน)			
3. การปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม (Ethical behavior)				
18	องค์กรมีการกำหนดโครงสร้างการบริหาร ที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร ไว้อย่างไร (เช่น หน่วยงาน/คณะทำงานได้รับผิดชอบเรื่องการส่งเสริมจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม ขององค์กร)			
19	โครงสร้างบริหาร หรือหน่วยงานดังกล่าว มีหน้าที่ที่เกี่ยวกับมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรอย่างไร และผลการดำเนินการเป็นอย่างไร มีประสิทธิผลหรือไม่			
20	องค์กรมีการระบุ ปัญหา หรือผลประโยชน์ทับซ้อนที่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่จริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม ไว้อย่างไร (ยกตัวอย่างเช่น - ผลประโยชน์ทับซ้อนในที่นี้ ให้ครอบคลุมเฉพาะผลประโยชน์ทับซ้อนในเชิงธุรกิจ เช่น ผู้บริหารใช้อำนาจมาขอสัมปทานเพิ่ม การปล่อยของเสียโดยได้สิทธิพิเศษ - การพิจารณาเรื่องนี้ ต้องขอข้อมูลเรื่องร้องเรียนจากหน่วยงาน สอจ.หรือ กนอ. หรือ กรมที่เกี่ยวข้องมาก่อน)			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
21	องค์กรมีวิธีการแก้ไข และหรือ ป้องกันปัญหา หรือผลประโยชน์ทับซ้อน ที่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่มีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม ไร่ อย่างไร และมีการติดตามผลหรือไม่ ผลการติดตามเป็นอย่างไร			
22	องค์กรมีรายงานผลการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างค่านิยมที่ส่งเสริม จริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมต่อผู้บริหาร หรือไม่ และมีอะไรบ้าง ผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร			
4. การเคารพต่อประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Respect for stake holder interests)				
23	องค์กรมีการกำหนดผู้มีส่วนได้เสีย ด้านประเด็นสิ่งแวดล้อม ไร่อย่างไร (ควรครอบคลุมถึงลูกค้า ลูกจ้าง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ รวมถึง supply chain ได้แก่ ผู้รับเหมา (Contractor) ผู้รับเหมาช่วง (Subcontractor) ผู้ส่งมอบ (Supplier))			
24	องค์กรมีการกำหนดตัวชี้วัดด้านประเด็นสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ อย่างไร (เช่น จำนวนครั้งที่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อมจากผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร)			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
25	องค์กรมีการกำหนดช่องทางในการสื่อสารระหว่างองค์กรและผู้มีส่วนได้เสีย อย่างไร เพื่อรับฟังความคิดเห็นและแนะนำข้อมูลมาใช้ประกอบการแก้ไข ปัญหาข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น (เช่น การรับข้อคิดเห็น ข้อร้องเรียน และแจ้งเบาะแสการกระทำผิดกฎหมาย ด้านสิ่งแวดล้อมจากผู้มีส่วนได้เสีย (จดหมาย e-mail โทรศัพท์ โทรสาร และ อื่น ๆ)			
5. การเคารพต่อหลักนิติธรรม (Respect for the rule of law)				
26	องค์กรมีการชี้แจง ระบุกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรไว้หรือไม่ และมีอะไรบ้าง (เช่น พ.ร.บ.โรงงาน, พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม, พ.ร.บ.วัตถุอันตราย, กฎกระทรวง, ประกาศกระทรวง กฎหมายด้าน น้ำ อากาศ การจัดการสิ่งปฏิกูล, ข้อกำหนด องค์กรท้องถิ่น เทศบาล)			
6. การเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางสากล (Respect for international norms of behavior)				
27	องค์กรมีกระบวนการในการพิจารณานำแนวทางสากลในด้านสิ่งแวดล้อม ที่นอกเหนือจากกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ มาใช้ในองค์กรอย่างไร อะไรบ้าง			
28	แนวทางสากลด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์กรเลือกนำมาปฏิบัติมีอะไรบ้าง			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
	(ยกตัวอย่างเช่น อนุสัญญาบาเซล,ปฏิญญา,พิธีสารเกียวโต, พิธีสารมอนทรีออล หรือมาตรฐานระหว่างประเทศ (ISO) เช่น ISO14044 Life cycle assessment)			
29	องค์กรมีการผลักดันแนวทางสากลให้เกิดการปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางสากลในด้านสิ่งแวดล้อม และมีการติดตามผลการดำเนินการและทบทวนการปฏิบัติอย่างไร			
30	องค์กรมีการติดตามกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ รวมถึงแนวทางสากลด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอย่างไร องค์กรได้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องครบถ้วนหรือไม่ อย่างไร และมีการติดตามผลการดำเนินการและทบทวนการปฏิบัติอย่างไร			
7. การเคารพต่อสิทธิมนุษยชน (Respect for human rights)				
31	องค์กรมีความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนในด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี และให้การยอมรับถึงความสำคัญและความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชนในด้านสิ่งแวดล้อมหรือไม่ อย่างไร			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการโดยสังเขป	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานรับผิดชอบ
32	องค์กรมีกลไกในการแก้ไขปัญหาจากการเรียกร้องความเป็นธรรม อย่างไร			
33	องค์กรมีแนวทางในการส่งเสริมสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน อย่างไร			
ผลงานและการเผยแพร่กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม				
34	ผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม สามารถลดกระทบด้านสิ่งแวดล้อมด้านใดบ้าง มีผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร			
35	องค์กรมีรายงานผลการดำเนินการกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม อย่างไร อะไรบ้างในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาและมีวิธีการเปิดเผยต่อสาธารณะอย่างไร			

แบบประเมินเบื้องต้นอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network)

บริษัท..... เลขทะเบียนโรงงาน.....

วัน.....เดือน.....ปี.....

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการ โดยสังเขป	ชื่อเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงาน รับผิดชอบ
1	องค์กรต้องมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรเป็นไปตามเกณฑ์กำหนด อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 ทุกข้อ			
	Q1 มีใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 หรือ การดำเนินการตามรายการตรวจประเมิน ระดับที่ 4			
2	องค์กรต้องดำเนินการส่งเสริม สร้างและสานสัมพันธ์ กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย ที่ครอบคลุม ทั้ง ห่วงโซ่อุปทาน ชุมชน และผู้บริโภค และต้องทำให้ประสบความสำเร็จเป็นที่ประจักษ์และมีการพัฒนาอย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืน โดย			
	<i>สัมภาษณ์ผู้บริหาร : ดูนโยบาย การส่งเสริม และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย</i>			
	Q2 มีการกำหนดนโยบาย/โครงการ/มาตรการ ที่แสดงถึงการส่งเสริมสร้าง และสาน สัมพันธ์กิจกรรมสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วน ได้เสียไว้อย่างไร และมีอะไรบ้าง (ผู้มีส่วน ได้เสีย ควรครอบคลุมถึง			
Q3 มีการสนับสนุน resource (งบประมาณ เครื่องมือ อุปกรณ์ และคน) สำหรับดำเนิน กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย อะไรบ้าง				

ข้อ	รายการที่ตรวจสอบประเมิน	แนวทางดำเนินการ โดยสังเขป	ข้อเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	Q4 ตัวอย่าง ความสำเร็จด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นที่ประจักษ์ มีอะไรบ้าง โครงการใดบ้าง ระยะเวลาการดำเนินโครงการ ลงประมาณที่ใช้ และประสิทธิผลที่ได้รับเป็นอย่างไร			
2	สัมภาษณ์ทีมงานด้านสิ่งแวดล้อม : ดูการดำเนินงานกิจกรรม และประสิทธิผล			
	(1) ต้องส่งเสริมให้ห่วงโซ่อุปทาน มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และนำมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยต้องดำเนินการให้ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่อุปทาน และต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน			
	Q5 มีแผนการส่งเสริม/สร้างให้ห่วงโซ่อุปทาน มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว อย่างไร และมีวิธีการ/โครงการอะไรบ้าง (ห่วงโซ่อุปทาน supply chain ในที่นี้ให้ครอบคลุมถึง <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ส่งมอบ (Supplier) (เฉพาะผู้ส่งมอบโดยตรง (first tier)) - ผู้รับเหมา (Contractor) (เฉพาะผู้รับเหมาที่ทำกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม)) - ผู้รับเหมาช่วง (Subcontractor) (เฉพาะผู้รับเหมาที่ทำกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม)) โดยอย่างน้อยห่วงโซ่อุปทานต้องได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2 : ปฏิบัติการสีเขียว)			
	Q6 มีการติดตาม ประสิทธิภาพของแผนงาน/โครงการ/มาตรการต่าง ๆ ที่ให้ห่วงโซ่อุปทานมุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว หรือไม่อย่างไร			
	Q7 หากผลการดำเนินงาน/โครงการ/มาตรการไม่มีประสิทธิผล มีการแก้ไข ปรับปรุง อย่างไร เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง			
	(2) ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน การพัฒนาชุมชน และต้องร่วมกับชุมชนในการกระตุ้นจิตสำนึกและส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ต่อการบริโภคที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม			
	Q8 องค์กรมีนโยบายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างไร (ชุมชน ในที่นี้ให้ครอบคลุมถึง <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนรอบข้างของสถานประกอบการ 			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการ โดยสังเขป	ชื่อเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	- กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ให้ขยายการมีส่วนร่วมให้ครอบคลุมถึง อบต. หรือเทศบาลตำบลที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ด้วยเป็นอย่างน้อย)			
	Q9 มีแผนงาน หรือโครงการ สำหรับส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือแผนการดำเนินกิจกรรม ที่องค์กรเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชนอย่างไร			
	Q10 มีการปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนด มีการติดตาม ผลการดำเนินงาน หรือไม่อย่างไร			
2	Q11 มีการประเมินผลความสำเร็จ และพัฒนาปรับปรุง หรือไม่ อย่างไร			
(3) ต้องให้ความรู้และสร้างความตระหนักแก่ผู้บริโภคในการบริโภคที่ยั่งยืน				
	Q12 องค์กรมีการให้ความรู้และสร้างความตระหนักแก่ผู้บริโภคสำหรับการบริโภคที่ยั่งยืนอย่างไร เพื่อ <ul style="list-style-type: none"> - การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ปริมาณการลดการปล่อย CO₂ - การป้องกันมลพิษ - การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน - การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ - การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ 			
	Q13 มีการมอบหมายและติดตามการดำเนินการอย่างไร			
3	องค์กรต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้างและสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย และสรุปรายงานผลความสำเร็จ เพื่อเผยแพร่			
	Q14 ผลการดำเนินกิจกรรม การส่งเสริม สร้างและสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย มีผลความสำเร็จอย่างไรบ้าง ในด้าน <ul style="list-style-type: none"> - การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม - การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน 			

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	แนวทางดำเนินการ โดยสังเขป	ชื่อเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงาน รับผิดชอบ
	<ul style="list-style-type: none"> - การลดผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ - การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ 			
Q15	มีรายงานผลการดำเนินการกิจกรรมการส่งเสริมสร้างและสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย หรือไม่ อะไรบ้าง			
Q16	ความถี่ของการรายงานเป็นอย่างไร			
Q17	มีวิธีการเปิดเผยต่อสาธารณะอย่างไร			

8.8

แนวทางการตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว
ระดับที่ 4-5

แนวทางการตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 4 วัฒนธรรมสีเขียว

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
1	นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรคืออะไร ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรหรือไม่ ใครบ้าง	<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายด้านความยั่งยืน - นโยบายการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน หรือ - นโยบายอนุรักษ์พลังงาน หรือ รายงานการดำเนินงานร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย - นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม - นโยบายการจัดการพลังงาน - คำสั่งแต่งตั้ง คณะทำงานอนุรักษ์พลังงาน สิ่งแวดล้อม - คำสั่งแต่งตั้ง คณะทำงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน - คำสั่งแต่งตั้ง คณะทำงานส่งเสริมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม - นโยบายการจัดการกากอุตสาหกรรม - คำสั่งแต่งตั้ง คณะทำงานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง - องค์กรมีนโยบายสิ่งแวดล้อมที่มีความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นในการลดและป้องกันมลภาวะที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย และไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กร รวมทั้งมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
2	องค์กรมีการกำหนด ค่านิยมเพื่อส่งเสริมจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม และหลักการต่าง ๆ ของค่านิยมดังกล่าวไว้อย่างไร และผู้บริหารมีบทบาทอย่างไรบ้างในการส่งเสริมค่านิยมเพื่อส่งเสริมจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการส่งเสริมจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม เช่น แผนการอนุรักษ์แม่น้ำบริเวณใกล้เคียงโรงงาน แผนการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม หรือแผนการฝึกอบรมประจำปี ด้าน ISO 14001/OHSAS 18001 - จรรยาบรรณ อุดมการณ์ต่าง ๆ (Code of Conduct) - คู่มือแนวปฏิบัติการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Guideline) - กิจกรรมการอบรมให้ความรู้แก่พนักงาน/คู่กรณี - กิจกรรมวันสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ - การรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมผ่านกิจกรรมต่าง ๆ - แผ่นพับ/โปสเตอร์/บอร์ดประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม - กิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการคัดแยกขยะ

ชื่อ	รายการที่ตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
		<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรม 5ส และ Big Cleaning Day - Morning Talk - กิจกรรมการตรวจความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม - ตัวชี้วัด (KPI) ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร - รายงานการประชุม Safety & Environment - รายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนาอย่างยั่งยืน และรายงานการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง - แผนงานด้านสิ่งแวดล้อม พลังงาน และความปลอดภัยขององค์กรหรือแผนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง - บอร์ดสื่อสารต่าง ๆ - โปสเตอร์รณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย หรือการรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
กระบวนการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม		
3	<p>องค์กรมีกระบวนการในการสร้างให้บุคลากรภายในองค์กรเกิดความเชื่อและมีพฤติกรรมร่วมกันเกี่ยวกับการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม อย่างไร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบการบริหารงานด้านสิ่งแวดล้อมและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานขององค์กร - มีการกำหนด KPI ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร เช่น พลังงาน, GHG, Hazardous waste, Non-Hazardous waste เป็นต้น - มีการกำหนด Training Need ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยให้กับพนักงานตามหน้าที่งาน เพื่อส่งเสริมให้มีการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ - หลักรัฐธรรมนูญส่งเสริมกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของพนักงานและคู่ธุรกิจ เพื่อให้เกิดความเชื่อและมีพฤติกรรมร่วมกัน - การอบรมและชี้แจงความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมสำหรับพนักงานและคู่ธุรกิจ - การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ เช่น การประหยัดพลังงาน การประเมินด้านสิ่งแวดล้อม แผนงานโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในโรงงาน กิจกรรมเพิ่มพื้นที่สีเขียว - คู่มือจริยธรรมพนักงาน - แผนการฝึกอบรมประจำปี - บทความเสี่ยงตามสาย หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
4	<p>องค์กรมีกระบวนการในการสร้างค่านิยมและจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม อย่างไร</p> <p>และมีวิธีการเผยแพร่ทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมให้แก่พนักงานและผู้เกี่ยวข้อง อย่างไร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานการดำเนินงานร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย เรื่องแผนการสื่อสาร - ข้อมูลสื่อสารเสียงตามสาย - แผนการฝึกอบรม - เอกสารโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง - มีการสร้างค่านิยมและจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม โดยการจัดกิจกรรมและการสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ ขององค์กร เช่น การติดป้ายประกาศ ประชาสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อม การเผยแพร่และกำหนดแนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมสำหรับพนักงานและคู่ธุรกิจ การใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อมโดยผู้บริหาร เป็นต้น
5	<p>องค์กรมีการกำหนดแนวทางสำหรับการปฏิบัติ เพื่อให้พฤติกรรมการให้ความสำคัญและใส่ใจสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืนจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร อย่างไร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีการกำหนดแนวทางการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน และกำหนดโครงสร้างบุคลากร และคณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อรับผิดชอบงานด้านสิ่งแวดล้อม - มีการปลูกฝังจิตสำนึกพนักงานและคู่ธุรกิจ ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ รวมทั้งมีการติดตามผลการดำเนินงานประจำ ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การสื่อสารผ่านคู่มือแนวปฏิบัติการพัฒนาอย่างยั่งยืน วิธีปฏิบัติงานการประเมินลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม การควบคุม ดูแลให้มีการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เกี่ยวข้อง - มีแนวทางสำหรับการปฏิบัติที่ใช้เป็นแนวทางให้กับพนักงานในการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การปฏิบัติงาน การบำรุงรักษาและการตรวจสอบอุปกรณ์ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดกิจกรรมอบรมความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมสำหรับพนักงานและคู่ธุรกิจ - มีแผนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงงานและพื้นที่ใกล้เคียง หรือ แผนการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม หรือ แผนการฝึกอบรมประจำปี

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
6	องค์กรมีการกำหนดวิธีการในการประเมินความคงอยู่ของวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมอย่างไร และนำมาปรับปรุง พัฒนา อย่างต่อเนื่องได้อย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - มีการกำหนดเป้าหมายผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม และมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง - การตรวจประเมินภายใน (Internal Audit) - การตรวจประเมินความสอดคล้องตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยประจำ - รายงานการประชุมการทบทวนการบริการ MR (Management Review) ระบบการจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม
การดำเนินการตามแนวทางหลักการ 7 ประการ ของ ISO 26000 (SR)		
1. ความรับผิดชอบ (Accountability)		
7	การดำเนินธุรกิจนี้ มีการประเมินผลกระทบ (ด้านลบ) ต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมหรือไม่ อะไรบ้าง	<ul style="list-style-type: none"> - มีการประเมินลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมและความเสี่ยงจากการดำเนินงานขององค์กรต่อผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง - มีการดำเนินการประเมินผลกระทบด้านลบอย่างสม่ำเสมออย่างเคร่งครัด - มีรายงานผลการดำเนินงานร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย
8	ที่ผ่านมาองค์กรมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต/การเปลี่ยนแปลงอาคารสถานที่/การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาดหรือไม่ อย่างไร และผู้บริหารมีความรับผิดชอบต่อผลกระทบจากการตัดสินใจ/ดำเนินการ ในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต/การเปลี่ยนแปลงอาคารสถานที่/การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาดอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - มีแนวทางในการมีการประเมินผลกระทบทั้งทางด้านคุณภาพต้นทุนความสามารถในการส่งมอบและความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิต - มีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องเพื่อผลกระทบ เช่น มีใบรับรองต่าง ๆ รายงานการประเมินและจัดการความเสี่ยง กลยุทธ์ใหม่องค์กร หรือ เอกสารโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
9	หากพบว่า การปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต/การเปลี่ยนแปลงอาคารสถานที่/การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาดมีผลกระทบด้านลบที่มีนัยสำคัญ องค์กรมีมาตรการป้องกันผลกระทบ หรือไม่/อย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - มีกระบวนการในการควบคุมการปรับปรุงและการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการวางแผนงาน หากพบว่ามีผลกระทบด้านลบ ก็ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันผลกระทบเหล่านั้น - มีการบริหารความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ - รายงานการประเมินต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
10	องค์กรมีมาตรการเยียวยาหรือมาตรการฟื้นฟู หากเกิดปัญหาและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการปรับปรุงดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - มีขั้นตอนการดำเนินการ (Procedure) ที่เกี่ยวข้อง - มีวิธีการปฏิบัติงาน (Work Instruction) และแผนฉุกเฉินที่จำเป็นเพื่อลดหรือแก้ไขผลกระทบที่เกิดขึ้น

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
11	องค์กรมีมาตรการป้องกัน ไม่ให้ปัญหาและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการปรับปรุงดังกล่าว เกิดขึ้นซ้ำ ๆ อย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - มีขั้นตอนการดำเนินการ Procedure การควบคุม การปฏิบัติ (Operational Control) - มีขั้นตอนการดำเนินการแก้ไขและป้องกัน Procedure Corrective & Preventive Action - มีการสื่อสารให้ผู้บริหารทราบเพื่อหาแนวทางในการ ป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ
2. ความโปร่งใส (Transparency)		
12	องค์กรมีการเปิดเผยข้อมูลการตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ กรณีที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้กับภายนอกหรือไม่ อย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - การประสานงาน ประชุมหารือกับชุมชน เพื่อรายงานผลการดำเนินงานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม - การสื่อสารและการดำเนินกิจกรรมกับชุมชน - ชุมชน/ส่วนราชการ หรือสถานศึกษาสามารถเยี่ยมชมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม - รายงานการตรวจวัดสิ่งแวดล้อม - การเยี่ยมชมโรงงานจากองค์กรต่าง ๆ - แผ่นพับประชาสัมพันธ์
13	องค์กรมีกระบวนการพิจารณาหรือชี้แจงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น อย่างไร และชี้แจงผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการขององค์กร หรือไม่/อย่างไร (การพิจารณาผู้ที่ได้รับผลกระทบ ควรให้ครอบคลุม ชุมชน, ผู้บริโภค, ผู้ถือหุ้น, พนักงาน, ผู้ส่งมอบ (supplier) ภาครัฐ)	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานผลการดำเนินงาน CSR-DIW Reporting เกี่ยวกับชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ - ผลการประเมินความเสี่ยงด้านความยั่งยืน Product Sustainability - แบบประเมินความพึงพอใจด้านธรรมาภิบาลและชุมชน ประจำเดือน
14	ปัญหาสิ่งแวดล้อมหลักขององค์กรคืออะไร รวมถึงแผนการจัดการ/มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดในองค์กร (ควรพิจารณาครอบคลุมการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต/การเปลี่ยนแปลงอาคารสถานที่/ การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การตลาด และผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร)	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารข้อร้องเรียน และการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ - แผนการจัดการผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น
15	องค์กรมีกระบวนการติดตามข้อมูลผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอย่างไร และมีความถี่การทำให้ข้อมูลให้ทันสมัยเป็นอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการตรวจสอบสภาพแวดล้อมประจำปี - แผนการตรวจติดตาม - รายงาน SD Report ประจำปี

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
		- Monitoring Plan ISO 14001
16	บุคคลใดบ้างที่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากองค์กร	- รายงานผลการดำเนินงาน CSR-DIW Reporting เรื่องการดำเนินงานร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย
17	องค์กรมีช่องทางให้ผู้ได้รับผลกระทบ ติดต่อสื่อสาร/เข้าถึงข้อมูล กับองค์กรอย่างไร (เช่น รายงานผลการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม, Website, เสียงตามสายสื่อสารกับชุมชน, วิทยูชุมชน)	- Procedure เรื่อง Communication - รายงานผลการดำเนินงานฝ่ายสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยประจำปี - ภาพการลงชุมชน - ภาพเสียงตามสายของผู้บริหาร - Website องค์กร
3. การปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม (Ethical behavior)		
18	องค์กรมีการกำหนดโครงสร้างการบริหาร ที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร ไว้อย่างไร (เช่น หน่วยงาน/คณะทำงานใดรับผิดชอบเรื่องการส่งเสริมจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม ขององค์กร)	- ผังโครงสร้างองค์กร - ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการ
19	โครงสร้างบริหาร หรือหน่วยงานดังกล่าว มีหน้าที่ที่เกี่ยวกับมีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรอย่างไร และผลการดำเนินการเป็นอย่างไร มีประสิทธิผลหรือไม่	- ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW) - ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์กรได้รับ - รางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์กรได้รับ
20	องค์กรมีการระบุ ปัญหา หรือผลประโยชน์ทับซ้อนที่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่มีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม ไว้อย่างไร (ยกตัวอย่างเช่น - ผลประโยชน์ทับซ้อนในที่นี้ ให้ครอบคลุมเฉพาะผลประโยชน์ทับซ้อนในเชิงธุรกิจ เช่น ผู้บริหารใช้อำนาจมาขอสัมปทานเพิ่ม การปล่อยของเสียโดยได้สิทธิพิเศษ - การพิจารณาเรื่องนี้ ต้องขอข้อมูลเรื่องร้องเรียนจากหน่วยงาน สอจ.หรือ กนอ. หรือ กรมที่เกี่ยวข้องมาก่อน)	- ผลประเมิน Aspect จากทุกฝ่ายภายในองค์กร - หนังสือยืนยันจากอุตสาหกรรมจังหวัด ว่าไม่มีข้อร้องเรียนของบริษัท

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
21	องค์กรมีวิธีการแก้ไข และหรือ ป้องกันปัญหา หรือ ผลประโยชน์ทับซ้อนที่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างไม่มีจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อม ไร่ อย่างไร และมีการติดตามผลหรือไม่ ผลการติดตามเป็นอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานผลการดำเนินงาน CSR-DIW Reporting - ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง
22	องค์กรมีรายงานผลการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างค่านิยมที่ส่งเสริมจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมต่อผู้บริหาร หรือไม่ และมีอะไรบ้าง ผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานการประชุม MR (Management Review) - รายงานผลการดำเนินงานประจำปี (Annual Report)
4. การเคารพต่อประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Respect for stake holder interests)		
23	องค์กรมีการกำหนดผู้มีส่วนได้เสีย ด้านประเด็นสิ่งแวดล้อม ไร่ อย่างไร (ควรครอบคลุมถึงลูกค้า ลูกจ้าง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ รวมถึง supply chain ได้แก่ ผู้รับเหมา (Contractor) ผู้รับเหมาช่วง (Subcontractor) ผู้ส่งมอบ (Supplier))	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานผลการดำเนินงาน CSR-DIW Reporting เรื่องการประเมินผลประโยชน์และกระทบของผู้มีส่วนได้เสีย
24	องค์กรมีการกำหนดตัวชี้วัดด้านประเด็นสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ อย่างไร (เช่น จำนวนครั้งที่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อมจากผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร)	<ul style="list-style-type: none"> - สรุปผลข้อร้องเรียนของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
25	องค์กรมีการกำหนดช่องทางในการสื่อสารระหว่างองค์กรและผู้มีส่วนได้เสียอย่างไร เพื่อรับฟังความคิดเห็นและแนะนำข้อมูลมาใช้ประกอบการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น (เช่น การรับข้อคิดเห็น ข้อร้องเรียน และแจ้งเบาะแสการกระทำผิดกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมจากผู้มีส่วนได้เสีย (จดหมาย e-mail โทรศัพท์ โทรสาร และอื่น ๆ))	<ul style="list-style-type: none"> - Procedure เรื่อง Communication - รายงานผลการดำเนินงานฝ่ายสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยประจำปี - ภาพการลงชุมชน - ภาพเสียงตามสายของผู้บริหาร - Website องค์กร
5. การเคารพต่อหลักนิติธรรม (Respect for the rule of law)		
26	องค์กรมีการชี้แจง ระบุกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับองค์กรไว้หรือไม่ และมีอะไรบ้าง	<ul style="list-style-type: none"> - ทะเบียนกฎหมายและข้อกำหนด/ทะเบียนติดตามการดำเนินงานตามกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
	(เช่น พ.ร.บ.โรงงาน, พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม, พ.ร.บ.วัตถุอันตราย, กฎกระทรวง, ประกาศกระทรวงกฎหมายด้าน น้ำ อากาศ การจัดการสิ่งปฏิกูล, ข้อกำหนดองค์กรท้องถิ่น เทศบาล)	
6. การเคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางสากล (Respect for international norms of behavior)		
27	องค์กรมีกระบวนการในการพิจารณำแนวทางสากลในด้านสิ่งแวดล้อม ที่นอกเหนือจากกฎหมาย และข้อกำหนดต่าง ๆ มาใช้ในองค์กรอย่างไร อะไรบ้าง	- Certificate ISO 14001
28	แนวทางสากลด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์กรเลือกนำมาปฏิบัติมีอะไรบ้าง (ยกตัวอย่างเช่น อนุสัญญาบาเซล, ปฏิญญา, พิธีสารเกียวโต, พิธีสารมอนทรีออล หรือมาตรฐานระหว่างประเทศ (ISO) เช่น ISO14044 Life cycle assessment)	- Certificate ISO 14001 - รางวัลลาคาลด์คาร์บอน
29	องค์กรมีการผลักดันแนวทางสากลให้เกิดการปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางสากลในด้านสิ่งแวดล้อมและมีการติดตามผลการดำเนินการและทบทวนการปฏิบัติอย่างไร	- บันทึกการประชุม Management Review ระบบความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม ประจำปี - Certificate ISO 14001
30	องค์กรมีการติดตามกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ รวมถึงแนวทางสากลด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอย่างไร องค์กรได้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องครบถ้วนหรือไม่ อย่างไร และมีการติดตามผลการดำเนินการและทบทวนการปฏิบัติอย่างไร	- บันทึกการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม - Procedure กฎหมายและการประเมินความสอดคล้อง - รายงาน SD Report ประจำปี - บันทึกการประชุม Management Review ระบบความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม ประจำปี - ทะเบียนกฎหมายและข้อกำหนด/ทะเบียนติดตามการดำเนินงานตามกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
7. การเคารพต่อสิทธิมนุษยชน (Respect for human rights)		
31	องค์กรมีความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนในด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี และให้การยอมรับถึงความสำคัญและความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชนในด้านสิ่งแวดล้อมหรือไม่ อย่างไร	- คู่มือจริยธรรม สำหรับพนักงาน - ประกาศจรรยาบรรณทางธุรกิจ

ข้อ	รายการที่ตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
32	องค์กรมีกลไกในการแก้ไขปัญหาจากการเรียกร้องความเป็นธรรม อย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานการประชุม MR (Management Review) - Procedure เรื่อง Communication - ภาพเสียงตามสายของผู้บริหาร - Website องค์กร
33	องค์กรมีแนวทางในการส่งเสริมสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน อย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน - ภาพสื่อสารด้านสวัสดิการ
ผลงานและการเผยแพร่กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม		
34	ผลการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม สามารถลดกระทบด้านสิ่งแวดล้อมด้านใดบ้าง มีผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - ประกาศนโยบายอนุรักษ์พลังงาน - สรุปผลการดำเนินงานประจำปีและสรุปผลโครงการ
35	องค์กรมีรายงานผลการดำเนินการกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม อย่างไร อะไรบ้างในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา และมีวิธีการเปิดเผยต่อสาธารณะอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานข้อมูล SD Report ประจำปี - สื่อการประชาสัมพันธ์ - รางวัลด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์กรได้รับ

แนวทางการตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 5 เครือข่ายสีเขียว

ข้อ	รายการตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
1	องค์กรต้องมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรเป็นไปตามเกณฑ์กำหนด อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 ทุกข้อ	
	Q1	<p>มีใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 หรือ</p> <p>การดำเนินการตามรายการตรวจประเมิน ระดับที่ 4</p>
2	องค์กรต้องดำเนินการส่งเสริม สร้างและสานสัมพันธ์ กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย ที่ครอบคลุมทั้ง ห่วงโซ่อุปทาน ชุมชน และผู้บริโภค และต้องทำให้ประสบความสำเร็จเป็นที่ประจักษ์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดย	
	<u>สัมภาษณ์ผู้บริหาร : คุณนโยบาย การส่งเสริม และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย</u>	
	Q2	<p>มีการกำหนดนโยบาย/โครงการ/มาตรการ ที่แสดงถึงการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์ กิจกรรมสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสียไว้ อย่างไร และมีอะไรบ้าง (ผู้มีส่วนได้เสีย ควรครอบคลุมถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ลูกค้า ผู้บริโภค ● พนักงาน ลูกจ้าง ● ชุมชนรอบข้าง ● สังคม ประเทศในภาพรวม ● ห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ส่งมอบ (Supplier) - ผู้รับเหมา (Contractor) - ผู้รับเหมาช่วง (Subcontractor)
Q3	มีการสนับสนุน resource (งบประมาณ เครื่องมือ อุปกรณ์ และคน) สำหรับดำเนิน กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย อะไรบ้าง	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณและแผนงานการจัดการ สิ่งแวดล้อมประจำปี - การให้คำปรึกษากับผู้ส่งมอบ ผู้รับเหมา เรื่องอุตสาหกรรมสีเขียว
Q4	ตัวอย่าง ความสำเร็จด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็น ที่ประจักษ์ มีอะไรบ้าง โครงการใดบ้าง	<ul style="list-style-type: none"> - แผนงานหรือรายงานการดำเนินโครงการ ด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น 3Rs, Zero Waste to Landfill เป็นต้น

ข้อ	รายการตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
	ระยะเวลาการดำเนินโครงการ งบประมาณที่ใช้และประสิทธิผลที่ได้รับเป็นอย่างไร	
2	สัมภาษณ์ทีมงานด้านสิ่งแวดล้อม : ดูการดำเนินกิจกรรม และประสิทธิผล	
	(1) ต้องส่งเสริมให้ห่วงโซ่อุปทาน มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และนำมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล โดยต้องดำเนินการให้ครอบคลุมทั้งห่วงโซ่อุปทาน และต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	
Q5	<p>มีแผนการส่งเสริม/สร้างให้ห่วงโซ่อุปทาน มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว อย่างไร และมีวิธีการ/โครงการอะไรบ้าง (ห่วงโซ่อุปทาน supply chain) ในพื้นที่ให้ครอบคลุมถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ส่งมอบ (Supplier) (เฉพาะผู้ส่งมอบโดยตรง) (first tier) - ผู้รับเหมา (Contractor) (เฉพาะผู้รับเหมาที่ทำกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม) - ผู้รับเหมาช่วง (Subcontractor) (เฉพาะผู้รับเหมาที่ทำกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม) <p>โดยอย่างน้อยห่วงโซ่อุปทานต้องได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 2 : ปฏิบัติการสีเขียว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แผนงานและรายละเอียดโครงการ เช่น การประชุมคู่ค้าและผู้รับเหมา การให้คำปรึกษากับผู้ส่งมอบผู้รับเหมา เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสีเขียว - การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ให้ความรู้กับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สถานศึกษา ชุมชน หรือส่วนราชการ - แผนงานในการส่งเสริมให้ผู้ที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานในการส่งมอบวัตถุดิบ/บริการ ที่ไม่ได้ส่งมอบให้องค์กรโดยตรง แต่เป็นผู้ส่งมอบในลำดับถัด ๆ ไป รวมทั้งผู้ค้าส่ง และผู้ค้าปลีก เข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน
Q6	มีการติดตาม ประสิทธิภาพของแผนงาน/โครงการ/มาตรการต่าง ๆ ที่ให้ห่วงโซ่อุปทาน มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว หรือไม่อย่างไร	- แบบสำรวจและให้คำปรึกษากับห่วงโซ่อุปทาน เพื่อมุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
Q7	หากผลการดำเนินงาน/โครงการ/มาตรการ ไม่มีประสิทธิผล มีการแก้ไข ปรับปรุงอย่างไร เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	- การประชุมนำเสนอปัญหาในการประชุมระดับผู้บริหารหรือคณะทำงาน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาและหามาตรการเพิ่มในการบรรลุเป้าหมาย
	(2) ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน การพัฒนาชุมชน และต้องร่วมกับชุมชนในการกระตุ้นจิตสำนึกและส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ต่อการบริโภคที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม	
Q8	<p>องค์กรมีนโยบายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างไร (ชุมชน ในพื้นที่ให้ครอบคลุมถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนรอบข้างของสถานประกอบการ 	<ul style="list-style-type: none"> - แผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อมประจำปี - การลงพื้นที่ชุมชนสัมพันธ์ ผ่านเอกสาร แผ่นพับด้านสิ่งแวดล้อม, ส่งเสริม 3Rs เช่น ทำน้ำหมักชีวภาพ

ข้อ	รายการตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
	- กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่ใน ส่วนภูมิภาค ให้ขยายการมีส่วนร่วมให้ ครอบคลุมถึง อบต. หรือเทศบาลตำบล ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ด้วยเป็น อย่างน้อย)	- จัดทำโครงการร่วมกับเทศบาล เช่น การจัดการของเสียชุมชนอย่างยั่งยืน
	Q9 มีแผนงาน หรือโครงการ สำหรับส่งเสริมการ มีส่วนร่วมของชุมชน หรือแผนการดำเนิน กิจกรรมที่องค์กรเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชน อย่างไร	- การจัดทำโครงการร่วมกับเทศบาลหรือ อบต. จัดโครงการหรือแผนที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรม ด้านสิ่งแวดล้อมกับชุมชน
	Q10 มีการปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนด มีการ ติดตามผลการดำเนินงาน หรือไม่อย่างไร	- การติดตามผลการดำเนินงานรายเดือน (KPI) และติดตามผ่านวาระการประชุมต่าง ๆ
2	Q11 มีการประเมินผลความสำเร็จ และพัฒนา ปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร	- ประเมินผลความสำเร็จ วัดได้จาก KPI และ พัฒนาปรับปรุงตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายโครงการ
(3) ต้องให้ความรู้และสร้างความตระหนักแก่ผู้บริโภคในการบริโภคที่ยั่งยืน		
	Q12 องค์กรมีการให้ความรู้และสร้างความ ตระหนักแก่ผู้บริโภคสำหรับการบริโภค ที่ยั่งยืนอย่างไร เพื่อ <ul style="list-style-type: none"> - การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ปริมาณการลดการปล่อย CO₂ - การป้องกันมลพิษ - การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน - การลดผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ - การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ 	- กิจกรรมหรือวิธีการในการสร้างความรู้ความ เข้าใจและสร้างจิตสำนึกให้กับผู้บริโภค ซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าขององค์กร หรือผู้ใช้ ผลิตภัณฑ์ขององค์กรให้ตระหนักถึง การบริโภคที่ยั่งยืน ผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น ฉลากคาร์บอน การจัดตั้งกิจกรรม ปลูกป่า เก็บขยะ
	Q13 มีการมอบหมายและติดตามการดำเนินการ อย่างไร	- ติดตามจากการจัดประชุมรายเดือน หรือ การประชุมต่าง ๆ
3	องค์กรต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้างและสานสัมพันธ์กิจกรรม ด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย และสรุปรายงานผลความสำเร็จ เพื่อเผยแพร่	
	Q14 ผลการดำเนินกิจกรรม การส่งเสริม สร้างและ สานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับ ผู้มีส่วนได้เสีย มีผลความสำเร็จอย่างไรบ้าง ในด้าน <ul style="list-style-type: none"> - การลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม 	- แจ้งผลการดำเนินการต่าง ๆ เช่น ตรวจวัด คุณภาพน้ำ อากาศ หรือสารเคมี ให้ชุมชน รับทราบ ผ่าน เสียงตามสาย หรือจัดบอร์ด ชุมชน

ข้อ	รายการตรวจประเมิน	ข้อสังเกต/เอกสาร
	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน - การลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ - การปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับห่วงโซ่อุปทาน ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ปลูกคาร์บอน
Q15	มีรายงานผลการดำเนินการกิจกรรมการส่งเสริม สร้างและสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย หรือไม่อะไรบ้าง	<ul style="list-style-type: none"> - แผ่นพับหรือจัดบอร์ดข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมประกาศใน website ขององค์กร หรือแจ้งข่าวสารผ่านระบบ intranet - รวบรวมข้อมูลผลการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สร้าง และสานสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมกับผู้มีส่วนได้เสีย ห่วงโซ่อุปทาน ชุมชน และผู้บริโภค
Q16	ความถี่ของการรายงานเป็นอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานแบบรายเดือน หรือในโอกาสต่าง ๆ เช่น การประชุมในวาระต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
Q17	มีวิธีการเปิดเผยต่อสาธารณะอย่างไร	<ul style="list-style-type: none"> - สรุปรายงานผลการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลความสำเร็จของการดำเนินการ เป็นไปตามความเหมาะสม เช่น ในวันสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมหรืองานวิชาการตามสถานศึกษา และ website ขององค์กร - รายงานข้อมูล SD Report ประจำปี - สื่อการประชาสัมพันธ์

คณะกรรมการผู้จัดทำ

คณะกรรมการผู้จัดทำคู่มือของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

1. นายบุญรวย เลิศวนิชย์ทิพย์	ประธานกรรมการ
2. นายวิชัยพรรณ พลอยทับทิม	กรรมการ
3. นายปริญญญา มณีวงศ์	กรรมการ
4. นางสาวนันทพร แก้วฉิมพลี	กรรมการ
5. นางสาวสุวลักษณ์ เขียวนุ่น	กรรมการ
6. นางสาวประภัสสร ฉายจิตต์	กรรมการ
7. นางสาวอังคณา สุกใส	กรรมการ
8. นายอดิศักดิ์ ชายทวีป	กรรมการ
9. นายปิยะวัชร สุวรรณคำ	กรรมการและเลขานุการ
10. นายเจษฎา รุ่งโรจน์พานิช	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ที่ปรึกษา

บริษัท ยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริ่ง คอนซัลแตนท์ จำกัด

81 ซอยอุดมสุข 41 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 10260

โทร 0 2763 2828 โทรสาร 0 2763 2800

เว็บไซต์ www.uaeconsultant.com

บรรณานุกรม

1. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) คู่มือการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001:2004 กรุงเทพมหานคร: สมอ. 2549
2. มอก. 14001-2548: ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม: ข้อกำหนดและข้อแนะนำในการใช้ กรุงเทพมหานคร: สมอ. 2548
3. มอก. 26000-2553: แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคม กรุงเทพมหานคร: สมอ. 2543
4. ISO 14001:2004: Environmental Management Systems - Requirements with Guidance for Use. Geneva: ISO, 2004.
5. ISO 26000: 2010 Guidance On Social Responsibility. Geneva: ISO, 2010.
6. แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม <http://www.industry.go.th>
7. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=395>
8. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) http://www.nesdb.go.th/article_attach/Book_Plan12.pdf
9. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม (มอก. 999)
10. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมและสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ, คู่มือการขอการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 : ระบบสีเขียว (Green Industry) สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน, 2558.
11. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม, คู่มือการเพิ่มศักยภาพผู้ตรวจประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว, 2558.
12. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม, คู่มือคุณภาพ คู่มือดำเนินงาน หลักเกณฑ์และเงื่อนไข และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง, 2558.

กรมโรงงานอุตสาหกรรม
DEPARTMENT OF INDUSTRIAL WORKS

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทั่วประเทศ, การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
โทรศัพท์ 0 2202 3414, 0 2202 4173
เว็บไซต์ <http://greenindustry.diw.go.th>